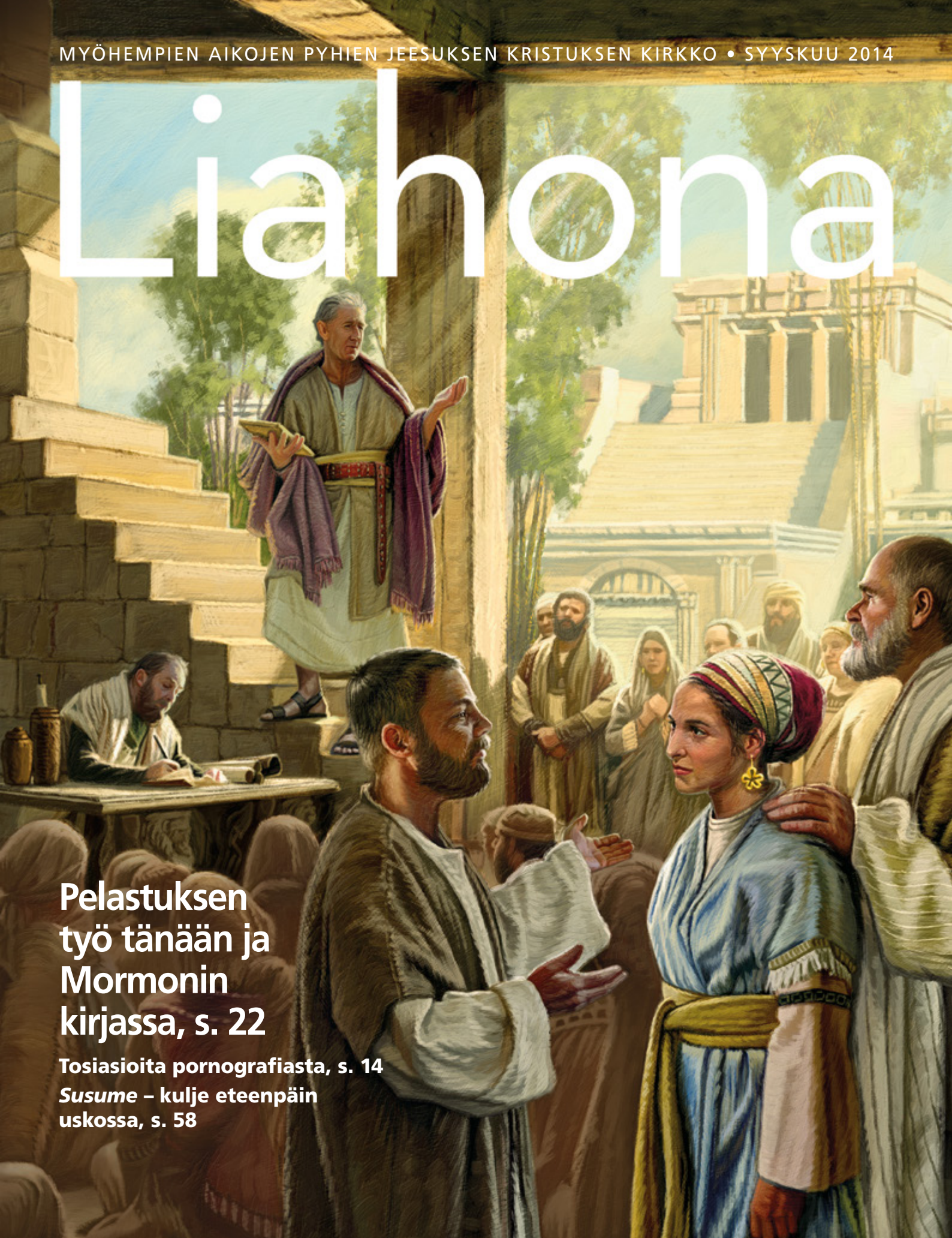

Liahona

**Pelastuksen
työ tänään ja
Mormonin
kirjassa, s. 22**

Tosiasioita pornografiasta, s. 14

**Susume – kulje eteenpäin
uskossa, s. 58**

“Kotelosta kuoriutumiseen liittyvä kamppailu kehittää perhosen lentokykyiseksi. Ilman tuota vastusta perhosella ei olisi koskaan tarpeeksi voimaa tarkoituksensa täyttämiseen. Siinä ei koskaan kehittyisi voimaa tulla joksikin erityiseksi.”

Ks. vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008) kahdentoista apostolin koorumista, “Turvallisen sataman löytäminen”, *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 72.

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Olemmeko me valmistautuneet?**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** **Kotikäyntiopetus-sanoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallisen tehtävä: Lohduttaja**

ERIKOISARTIKKELIT

- 14** **Salaisten haavojen parantuminen**
Jennifer Grace Fallon
Useimmat nuoret kohtaavat pornografiaa ennen kuin täyttävät 18 vuotta. Opi, mitkä keinot aseistavat lapsesi tehokkaasti sitä vastaan.

KANNESSA

Edessä: *Nefi opettaa temppelissä*, Dan Burr.
Kansilehden sisäsivu: valokuvakuvitus Bradley Slade. Takakannen sisäsivu: valokuvakuvitus David Stoker.

- 20** **Vahvistamme nuoria kohottavien toimintojen avulla**
Mike Madsen
Tutustu uuteen nuorten toimintojen verkkosivustoon! Katso, kuinka voimme auttaa nuoria elämään evankeliumin mukaan ja valmistautumaan tuleviin tehtäviinsä.

- 22** **Pelastuksen työ: ennen ja nyt**
Vanhin L. Whitney Clayton
Mormonin kirjan esimerkit voivat auttaa meitä tekemään pelastuksen työtä tänä aikana.

- 26** **Pioneereja jokaisessa maassa: Kirkko Koreassa – evankeliumin valo loistaa vaikeuksien läpi**
Hee-Chul Seo
Kirkko Koreassa kukoistaa tänä aikana, koska varhaiset korealaiset jäsenet pysyivät lujina vaikeina aikoina.

- 32** **Miehet ja naiset ja pappeuden voima**
Vanhin M. Russell Ballard
On joitakin totuuksia, jotka koskevat naisten välttämättömiä rooleja ja jotka sekä naisten että miesten pitää ymmärtää.

OSASTOT

- 8** **Huhtikuun 2014 konferenssin muistikirja**
- 10** **Mihin me uskomme: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi**
- 12** **Vanhan testamentin profeetat: Jesaja**
- 13** **Evankeliumin oppiminen: Kirkon aineisto – painettuna vai sähköisessä muodossa?**
- 38** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Epätavallisia nuorukaisia**
Vanhin LeGrand Richards

42

42 Sisaria liitossa

Emmaline R. Wilson

*Viisi keinoa, joilla sisaruu-
temme auttaa meitä pitämään
kasteenliittomme.*

**46 Henkilökuvia nuorista
aikuisista: Kulttuurit
sulautuvat Torontossa**

Katherine Nelson

*Millaista on olla uskollinen nuori
aikuinen Ontariossa Kanadassa?*

50

**48 Valmistautumista elämän
mahdollisuuksiin**

*Tarvitsetko kannustusta saadaksesi
kotiläksysi tehtyä? Artikkeliki kertoo,
mitä ensimmäinen presidentti-
kunta neuvoo.*

50 Miten voi oppia tosissaan

David A. Edwards

*Mitä tulee oppimiseen, niin
arvosanasi eivät ole ainoa asia,
jolla on merkitystä.*

53 Juliste: Tempaudu mukaan

**54 Kun ystäväsi haluavat
tietää syyn**

Richard M. Romney

*Kun kerrot evankeliumista, opettele
vastaamaan henkilölle, älä pelkäs-
tään kysymykseen.*

56 Tiesin, mitä minun oli tehtävä

Joseph Sengooba

*Kerroin tasovaatimuksistani
luokkatovereilleni. En tiennyt,
että se järkyttäisi koko koulua.*

57 Asian ytimeen

58 Susume!

Vanhin Kazuhiko Yamashita

*Legendaarinen samurai voi
opettaa meille paljon siitä, miten
jatkaa uskossa eteenpäin.*

**61 Rukoilin Alman tavoin
ystäväni puolesta**

Daniel Maurício dos Santos

*Ystäväni kertoi minulle, ettei hän
aikonut tulla sunnuntaina kirk-
koon. Voisiko rukous auttaa?*

**62 Todellisen suosion kymmenen
salaisuutta**

Kersten Campbell

*Mitä Uusi testamentti voisi opettaa
minulle ystävien saamisesta?*

68

64 Laulu: Liittojeni polku

Marvin K. Gardner ja
Vanja Y. Watkins

**66 Eriytyinen todistaja: Miksi
meidän täytyy noudattaa
käskyjä?**

Vanhin L. Tom Perry

67 Konferenssivastauksia

Abby H.

*Isomummoni – Edwardsin
mummo – kuoli. Miten voisin
tietää, onko hän onnellinen?*

68 Keltakantinen kirja

Randol Salazar Quiroga

*Randolin lempikirja oli hukassa.
Ehkäpä eno voisi auttaa.*

70 Ystäviä ympäri maailmaa:

Minä olen Luca Etelä-Koreasta
Amie Jane Leavitt

72 Meidän sivumme

73 Loistava ajatus

**74 Alkeisyhdistyksen opetuksia
kotona: Evankeliumin mukaan
eläminen siunaa perhettäni**

**76 Pienille lapsille: Hyräile
kirkon lauluja**

Olivia Corey Randall

**Katsopa, löydätkö
tähän numeroon
piilotetun
Liahonan. Vihje:
Seuraa jalanjälkiä.**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauksinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

September 2014 Vol. 66 No. 9. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavana on kaksi ideaa.

“Salaisten haavojen parantuminen”, s. 14: Katso tässä artikkelissa sivulla 18 olevia kysymyksiä ja mieti, voisitko varata aikaa puhua jokaisen lapsesi kanssa kahden kesken pornografiasta. Koska teini-ikäiset kääntyvät joskus pornografian puoleen selviytyäkseen haasteista, voit arvioida, millaista esimerkkiä itse näytät haasteista selviytymisessä, ja luvata lapsillesi, että kehityt tässä asiassa. Voisitte oppia-keheksanne päättää perheen tietokoneen käyttöä koskevista säännöistä ja käydä läpi hyveellisyyttä koskevia yleiskonferenssipuheita (esim. Elaine S. Dalton, “Paluu hyveellisyyteen”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 78–80). Voit myös kertoa perheen muistoesineiden – kuten hääkuvien ja vauvan siunausajujen – avulla siitä,

kuinka hyveellisyys on ollut siunaukseksi elämässäsi.

“Todellisen suosion kymmenen salaisuutta”, s. 62: Voit tämän artikkelin periaatteiden avulla opettaa lapsillesi, kuinka he voivat saada ystäviä. Voit tehdä 10 salaisuuskaa, joista jokaisessa on yksi artikkelissa mainittu rakkauden ominaisuus (ks. myös 1. Kor. 13). Kysy lapsiltasi, kuinka kukin ominaisuus voi tehdä heistä hyvän ystävän. Miettikää sitten, kuka seurakunnastanne tai naapurustostanne tarvitsee apua, ja keksikää tapoja palvella tuota henkilöä. Voisitte toteuttaa palvelemista koskevan suunnitelmanne heti ja aloittaa rukoilemalla koko perhe, että teillä olisi rakkautta.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aktivointi, 22
Avioliitto, 32
Hätävalmius, 4
Jeesus Kristus, 7
Jesaja, 12
Kirkon historia, 26
Kuuliaisuus, 66, 74
Kääntymys, 40
Liitot, 42
Lähetystyö, 20, 22, 54, 56

Media, 14, 20
Mormonin kirja, 22, 39
Naiset, 32, 42
Nuoret, 14, 20
Omavaraisuus, 4
Opiskeleminen, 48, 50, 53
Pappeus, 32
Pelastuksen työ, 22
Perhe, 41, 74
Pioneerit, 26

Pornografia, 14
Pyhä Henki, 38
Rakkaus, 10, 46, 62
Rukous, 39, 61, 68
Sukututkimus, 22
Temppelityö, 22
Usko, 58, 61
Yleiskonferenssi, 8, 67
Ystävät, 54, 61, 62

Presidentti
Thomas S. Monson

OLEMMEKO ME valmistautuneet?

A lueella, jossa kerran asuin ja palvelin, kirkolla oli siipikarjatila, jota hoitivat etupäässä paikallisten seurakuntien vapaaehtoiset. Suurimman osan aikaa se oli tehokkaasti toimiva hanke, josta saatiin piispojen varastohuoneeseen tuhansia tuoreita munia ja satoja kiloja esikäsiteltyä linnunlihaa. Toisinaan kuitenkin se, että tarjoutui tilapäiseksi vapaaehtoistyöntekijäksi siipikarjatilalle, tarkoitti paitsi sitä, että sai kätensä rakoille, myös sitä, että turhautui niin sydämessään kuin mielessäänkin.

Muistan aina esimerkiksi sen, kun kokoonnuimme Aaronin pappeuden nuorten miesten kanssa hoitamaan maatilan kevätsiivouksen. Innokas ja tarmokas joukkomme kokoontui tilalle ja kitki, kokosi ja poltti nopeaan tahtiin suuria määriä rikkaruohoja ja roskia. Hehkuvien nuotioiden valossa söimme hot dogeja ja onnittelimme itseämme hyvin tehdystä työstä.

Oli kuitenkin yksi kohtalokas ongelma. Melu ja nuotiot häiritsivät 5 000 munivan kanan haurasta kantaa siinä määrin, että useimmat niistä saivat sulkasadon ja lopettivat munimisen. Sen jälkeen siedimme muutamia rikkaruohoja, jotta saisimme enemmän kananmunia.

Yksikään kirkon jäsen, joka on auttanut apua tarvitsevia, ei koskaan unohda tai kadu tuota kokemusta. Ahkeruus, säästäväisyys, omavaraisuus ja omastamme muille antaminen eivät ole meille uutta.

Meidän tulee muistaa, että paras varastohuonejärjestelmä olisi se, että jokaisella perheellä kirkossa olisi varastossa ruokaa ja vaatteita ja – mikäli mahdollista – muita välttämättömiä perustarvikkeita.

Tietenkin voi olla aikoja, jolloin jäsenemme tarvitsevat apua kirkolta. Herran varastohuone muodostuu uskollisten kirkon jäsenten ajasta, kyvyistä, taidoista ja laupeudesta sekä heidän pyhittämistään tavaroista ja rahoista. Piispalla on tätä kaikkea käytössään apua tarvitsevien auttamiseksi.

Me kehotamme kaikkia myöhempien aikojen pyhiä olemaan viisaita tehdessään suunnitelmia, elämään maltillisesti ja välttämään yletöntä tai tarpeetonta velkaa. Paljon useammat ihmiset voisivat selvitä taloudellisesti vaikeista ajoista elämässään, jos heillä olisi ruoka- ja vaatevarasto ja jos he olisivat velattomia. Nykyään huomaamme monien seuraneen tätä neuvoa takaperoisesti: heillä on velkavarasto eikä yhtään ylimääräistä ruokaa.

Toistan sen, mitä ensimmäinen presidenttikunta julisti muutama vuosi sitten:

”Myöhempien aikojen pyhiä on jo monia vuosia neuvottu valmistautumaan vastoinkäymisiin panemalla syrjään vähän rahaa. Säästäminen lisää mittaamattomasti turvallisuutta ja hyvinvointia. Jokaisen perheen tehtävänä on huolehtia omista tarpeistaan mahdollisimman pitkälle.

Kehotamme teitä, asuittepa missä päin maailmaa tahansa, valmistautumaan vastoinkäymisiin tarkastelemalla rahatilannettanne. Kehotamme teitä pitämään kulunne kohtuullisina. Käytäkää hankinnoissanne itsekuria velan välttämiseksi. Maksakaa velka niin pian kuin voitte ja vapauttakaa itsenne sen orjuudesta. Säästäkää hieman rahaa säännöllisesti, jotta teille kertyy vähitellen vararahasto.”¹

Olemmeko me valmistautuneet hätätilanteisiin elämässämme? Olemmeko me hioneet taitojamme? Elämmekö me kaukonäköisesti? Onko meillä kotivara valmiina? Olemmeko me kuuliaisina Jumalan käskyille? Noudatammeko me

profeettojen opetuksia? Olemmeko me valmistautuneet antamaan omastamme köyhille ja tarvitseville? Ovatko välimme Herraan kunnossa?

Me elämme myrskyisiä aikoja. Tulovaisuus on usein tuntematonta, ja siksi

meidän pitää valmistautua epävarmuuteen. Kun päätöksen aika koittaa, valmistautumisen aika on ohi. ■

VIITE

1. Valmistakaa kaikki tarpeellinen: Perheen raha-asiat, lehtinen, 2007.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Pohtiessasi niiden tarpeita, joiden luona käyt, mieti, kuinka voit auttaa heitä tulemaan omavaraisemmiksi työn, raha-asioiden, ruokavaraston tai hätätilanteisiin varautumisen suhteen. Mieti jotakin taitoa, jossa voisit auttaa, kuten puutarhan tai raha-asioiden hoito, ja joka voisi antaa heille lisää mahdollisuuksia noudattaa presidentti Monsonin neuvoja.

Katso sivulta 6 ideoita tämän sanoman opettamiseen nuorille ja lapsille.

Palvelin jälleen

Jaíne Araújo

Kun olin eräänä päivänä saanut hoidettua loppuun yhden palvelutehtävän ja olin kävelemässä seurakuntakeskuksemme ohi, näin kahden sisaren siivoavan rakennusta. Kysyin aivan automaattisesti: "Sisaret, tarvitsetteko apua?" Toinen heistä hymyili minulle ja sanoi, että olin tullut juuri oikeaan aikaan, koska he olivat ainoat, jotka olivat siivoamassa, ja he olivat hyvin väsyneitä. Hän sanoi rukoilleensa, että Herra lähettäisi jonkun auttamaan. Olin hyvin onnellinen siitä, että olin vastaus hänen rukoukseensa. Olin juuri ollut palvelemassa

erästä toista ihmistä ja olin itsekin väsynyt, mutta noudatin sydämeni ääntä ja tarjouduin palvelemaan lisää.

Työn tekeminen iloitin on käsky (ks. OL 24:7). Kun meillä on halu palvella kaikkina aikoina, me voimme olla osaltamme saamassa aikaan ihmeitä muiden ihmisten elämässä. Elämätämme tulee mielekkäämpää, kun me palvelemme. Herra todella rakastaa meitä, Hän auttaa jokaista lastaan ja Hän antaa meille voimaa palvella.

Kirjoittaja asuu Rio Grande do Nortessa Brasiliassa.

LAPSILLE

Oletko sinä valmistautunut?

Presidentti Monson on pyytänyt meitä jokaista olemaan valmistautuneita vaikeita aikoja varten ja auttamaan muita, kun heillä on vaikeaa. Vastaa tähän oikein vai väärin -visaan, niin näet, oletko valmis!

Voin aina löytää jonkun, jota auttaa. Oikein Väärin

Voin olla kiitollinen kaikesta, mitä minulla jo on. Oikein Väärin

Minulla ei ole mitään kykyjä, joita voin käyttää muiden avuksi. Oikein Väärin

Rahan säästäminen myöhempää tarvetta varten on hyvä ajatus. Oikein Väärin

Minä tarvitsen uusia leluja ja vaatteita, että voin olla onnellinen. Oikein Väärin

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävien ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunausena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Lohduttaja

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan tehtävän eri osa-alueita.

Jeesus Kristus lupasi: ”En minä jätä teitä orvoiksi, vaan tulen luoksenne” (Joh. 14:18). Hän antaa meille ”kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen” (Jes. 61:3). Koska Kristus kärsi sovituksen meidän jokaisen edestä, Hän ei unohda meitä. ”Vapahtajamme on ottanut päälleen – – kaikki – – tuskamme ja kärsimyksemme ja ahdistuksemme, jotta Hän voi tietää, miltä meistä tuntuu ja kuinka meitä voi lohduttaa”, on sanonut Linda S. Reeves, toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa.¹

Tieto siitä, että Kristus lohduttaa meitä, voi tuoda meille rauhaa ja innoittaa meitä noudattamaan Hänen esimerkkiään palvelemalla

muita. Presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Tietomme evankeliumista ja rakkautemme taivaallista Isäämme ja Vapahtajaamme kohtaan lohduttaa ja tukee meitä ja tuo iloa sydämeemme, kun vaellamme oikeamielisesti ja pidämme käskyt. Tässä maailmassa ei ole mitään, mikä voi voittaa meidät.”²

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Joh. 14:18, 23; Alma 7:11–13; OL 101:14–16

VIITTEET

1. ”Herra ei ole unohtanut teitä”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 120.
2. ”Olkaa rohkealla mielellä”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 92.
3. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 126.
4. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 36.

Mieti tätä

Kuinka sen ymmärtäminen, että Herra muistaa sinut, tuo sinulle lohtua?

Usko, perhe,
auttaminen

Historiastamme poimittua

Elaine L. Jack, Apuyhdistyksen 12. ylijohtaja, on sanonut: ”Kotikäyntiopetuksessa me autamme toisiamme. Kädet puhuvat usein silloin, kun ääni ei voi. Lämmin halaus kertoo hyvin paljon. Yhdessä nauraminen yhdistää meitä. Yhteinen keskusteluhetki virkistää sieluamme. Me emme aina voi nostaa huolten painaman kuormaa, mutta me voimme kohottaa häntä, jotta hän jaksaa kantaa kuorman hyvin.”³

Apuyhdistyksen pioneerisaremme ”saivat hengellistä voimaa myös toistensa rakkaudesta ja myötätunnosta. Kärsiessään – – sairauden ja kuoleman koetelemuksia he rukoilivat uskossa toistensa puolesta ja lohduttivat toisiaan. ’Jumalan rakkaus virtasi sydämeistä sydämeen’, kirjoitti Helen Mar Whitney, ’kunnes paholainen näytti voimattomalta pyrkimyksissään päästä meidän ja Herran väliin, ja joissakin tapauksissa hänen julmilla nuoliltaan katkaistiin pistin.’”⁴

HUHTIKUUN 2014 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi huhtikuun 2014 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

OPILLINEN KOHOKOHTA

Sovitus ja liitot

”Se, että teemme pyhiä liittoja ja pidämme ne, valjastaa meidät Herran Jeesuksen Kristuksen ikeeseen Hänen kanssaan. Itse asiassa Vapahtaja kutsuu meitä luottamaan Häneen ja vetämään kuormaa Hänen kanssaan,

vaikka parhaat pyrkimyksemme eivät ylläkään Hänen tasolleen eikä niitä voi verrata Hänen voimaansa. Kun me luotamme Häneen ja vedämme kuormaamme Hänen kanssaan kuolevaisuuden matkalla, Hänen ikeensä on todellakin hyvä kantaa ja Hänen kuormansa on kevyt. – –

Liitot, jotka otetaan vastaan ja pidetään kunniaa nuhteettomasti, ja toimitukset, jotka suoritetaan oikealla pappeuden valtuudella, ovat välttämättömiä kaikkien niiden muiden siunausten saamiseksi, jotka Jeesuksen Kristuksen sovitus tekee mahdolliseksi. Pappouden toimituksissa ilmenee nimittäin jumalisuuden voima ihmisille lihassa, myös sovituksen siunaukset (ks. OL 84:20–21).”

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”He kantoivat kuormansa helposti”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 88.

Lisää tietoa todistukseksi vahvistamisesta Jeesuksen Kristuksen sovitukseen on osoitteessa lds.org/go/testimony914. Opi lisää liitoista, jotka Jumala tarjoaa meille, osoitteessa lds.org/go/covenants914.

PROFEETALLINEN LUPAUS

Kiitollisuus

”Me voimme päättää olla kiitollisia, tuli mitä tuli.

Tämänkaltainen kiitollisuus kohoaa kaiken sen yläpuolelle, mitä ympäril-

lämme tapahtuu. Se voittaa pettymyksen, lannistumisen ja epätoivon. Se kukoistaa aivan yhtä kauniisti talven jäisessä maisemassa kuin kesän miellyttävässä lämmössä. – –

Tuskassa me voimme riemuita Kristuksen sovituksesta. Katkeran surun kylmyydessä me voimme kokea taivaan syleilyn läheisyyden ja lämmön.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Kiitollinen kaikissa olosuhteissa”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 75–76.

Ota selvää, millä tavoin voit tehostaa yleiskonferenssiapuheidens tutkimistasi, käymällä osoitteessa lds.org/go/study914.

VASTAUKSIA SINULLE

Jokaisessa yleiskonferenssissa profeetat ja apostolit antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saat-
taa olla. Käytä toukokuun 2014 lehteäsi tai käy osoitteessa
conference.lds.org, niin löydät vastauksia näihin kysymyksiin:

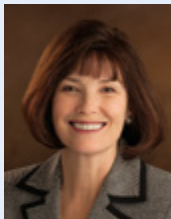
- Kuinka voin puolustaa uskonkäsityksiäni kohteliaasti ja myötätuntoisesti? Ota siitä selvää osoitteessa lds.org/go/holland914 tai lue artikkeli Jeffrey R. Holland, "Opetuslap-
seuden hinta – ja siunaukset", s. 6–9.
- Kuinka Jeesuksen Kristuksen sovitus voi auttaa meitä ker-
tomaan totuudesta voimallisella tavalla? Ota siitä selvää
osoitteessa lds.org/go/scott914 tai lue artikkeli Richard G.
Scott, "Minä annoin teille esimerkin", s. 32–35.

TEE PERHEELLESI LIITON POLUN KARTTA

"Tämä yksinkertainen toimenpide auttoi Lesaa ja minua
täyttämään tehtäväämme auttaa jokaista perheemme jäsentä
eteenpäin liiton polulla ja tehdä suunnitelma heitä jokaista
varten." – Piispa Gary E. Stevenson, johtava piispa, "Sinun
neliminuuttisesi", s. 86.

1. Jaa paperi kahteen sarakkeeseen: "Nimi" ja "Suunnitelma
seuraavasta tai tarpeellisesta toimituksesta".
2. Merkitse luetteloon jokainen perheenjäsen, joka tarvitsee
kasteen, asettamisen pappudessa, temppeliendaumentin
tai sinetöimisen.
3. Keskustelkaa aiheesta perheen kesken, pitäkää perhe-
illan oppiaiheita tai valmistautukaa muilla tavoin siihen,
että perheenne jäsenet ottavat vastaan välttämättömät
toimitukset.

Varjelusta pornografialta

"Kuinka me suoje-
lemme lapsiamme
ja nuoriamme?
– – Suurenmoisin
suodatin maail-
massa, loppujen
lopuksi ainoa

toimiva, on se henkilökohtainen
sisäinen suodatin, joka tulee siitä,
että meillä on syvä ja pysyvä todis-
tus taivaallisen Isämme rakkaudesta
ja Vapahtajamme sovitusuhrista
meidän jokaisen puolesta. – –

Minun täytyy – – todistaa päivit-
täisen pyhien kirjoitusten tutkimisen,
rukouksen ja viikoittaisen perheillan
siunauksista. Juuri näiden asioiden
tekeminen auttaa lievittämään stressiä,
antaa suuntaa elämällemme ja lisää
varjelusta kodissamme."

Linda S. Reeves, toinen neuvonantaja Apyyhdis-
tyksen ylimmässä johtokunnassa, "Kristukseen
keskittyvä koti – suoja pornografiaa vastaan",
Liahona, marraskuu 2014, s. 16–17.

Apua yksilöille ja perheille pornografiasta
eroon pääsemiseksi on osoitteessa [lds.org/go/
overcome914](https://lds.org/go/overcome914).

Voit lukea, katsella, kuunnella tai jakaa yleiskon-
ferenssi puheita osoitteessa conference.lds.org.

RAKASTA LÄHIMMÄISTÄSI NIIN KUIN ITSEÄSI

”Kun joka aamu nousemme, päättäkäämme suhtautua rakkaudella ja ystävällisyydellä kaikkeen, mitä eteemme saattaa tulla.” – Presidentti Thomas S. Monson

Kun eräs lainopettaja kysyi Jeesukselta, mikä käskyistä on suurin, Hän olisi voinut valita minkä tahansa niistä monista käskyistä, joita on Vanhassa testamentissa, Mooseksen laissa tai kymmenessä käskyssä. Sen sijaan Hän tiivisti kaikki käskyt näihin kahteen:

”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.

Tämä on käskyistä suurin ja tärkein.

Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Matt. 22:37–39.)

Kuten presidentti Thomas S. Monson viime yleiskonferenssissa opetti, se, että pidämme kumman tahansa näistä käskyistä, auttaa meitä pitämään toisenkin: ”Me emme voi todella rakastaa Jumalaa, ellemmme rakasta kanssakulkijoitamme tällä matkalla kuolevaisuudessa. Emmekä me voi täysin rakastaa lähimmäisiämme, ellemmme rakasta Jumalaa, meidän kaikkien Isää. – – Me olemme kaikki taivaallisen Isämme henkilöpsia ja siten veljiä ja sisaria. Kun pidämme mielessä tämän totuuden, on helpompaa rakastaa kaikkia Jumalan lapsia.”

(”Rakkaus – evankeliumin ydin”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 91.)

Kristuksen kaltaisen rakkauden opetteleminen muita kohtaan parantaa ihmissuhteitamme, auttaa meitä palvelemaan auliisti ja tekee meistä soveliaita iankaikkiseen elämään (ks. Moroni 10:21). Rakkaus on hengellinen lahja, jota voimme rukoilla ja jota varten voimme elää. Sitä suodaan ”kaikille – – Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille” (Moroni 7:48). Se on se ”verrattomasti muita parempi [tie]” (1. Kor. 12:31), josta apostoli Paavali puhuu, ja siihen kuuluvat lempeys, kärsivällisyys, nöyryys, sävyisyys, toiveikkaus ja anteliaisuus (ks. 1. Kor. 13).

Elämä on täydellinen tilaisuus opetella rakkautta. Vapahtajan opetus, jota kutsutaan kultaiseksi säännöksi, voi ohjata toimiamme: ”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille” (Matt. 7:12). Me kaikki olemme epätäydellisiä, mutta me kaikki haluamme, että meitä kohdellaan puutteistamme huolimatta ystävällisesti. ■

KÄYTÄ RAKKAUDEN KIELTÄ

”Tänä päivänä tarvitaan kipeästi miehiä ja naisia, jotka vaalivat kunnioitusta toisiaan kohtaan uskon ja käytöksen välisten pitkien välimatkojen

sekä vastakkaisten toimintasuunnitelmien syvien kanjoneiden yli. – –

Halukkuus nähdä toistemme silmin muuttaa ’sopimattoman puheen’ ’kuulijoiden iloksi’. – – Se ei kenties muuta tai ratkaise ongelmaa, mutta

merkittävämpi mahdollisuus saattaa piillä siinä, voisiko sen puhuminen, mikä on kuulijoille iloksi, muuttaa meidät.

Minä todistan nöyrästi siitä, että me voimme myötätunnon kielellä puhua sitä, mikä on iloksi, kun vaalimamme Pyhän Hengen lahja herättää sydämemme välittämään muiden tunteista.”

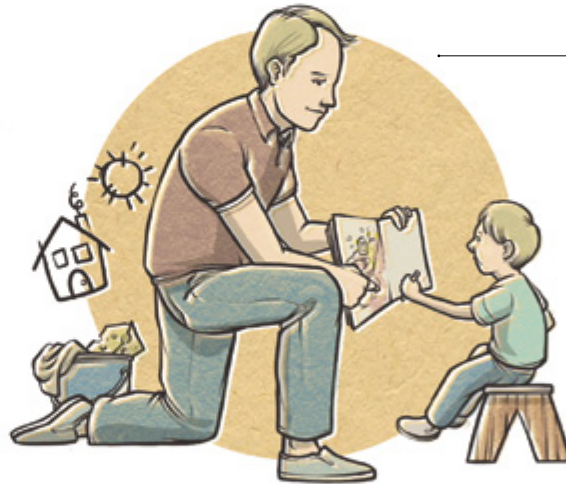
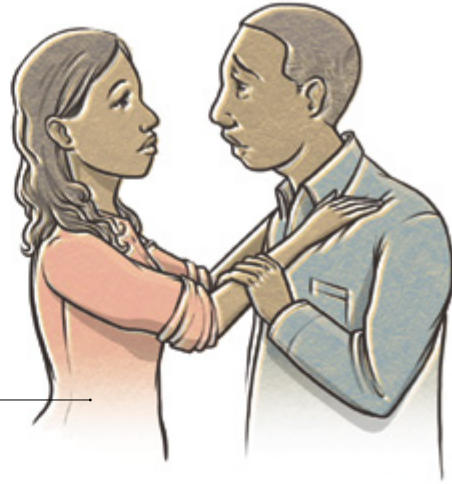
Vanhin W. Craig Zwick seitsemänkymmenen koorumista, ”Mitä sinä ajattelet?”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 43.

Pohdi näitä presidentti Monsonin opetuksia niistä monista tavoista, joilla voimme osoittaa rakkautta muita kohtaan:

”Jotkin parhaimmista tilaisuuksistamme osoittaa rakkauttamme ovat oman kotimme seinien sisäpuolella.”

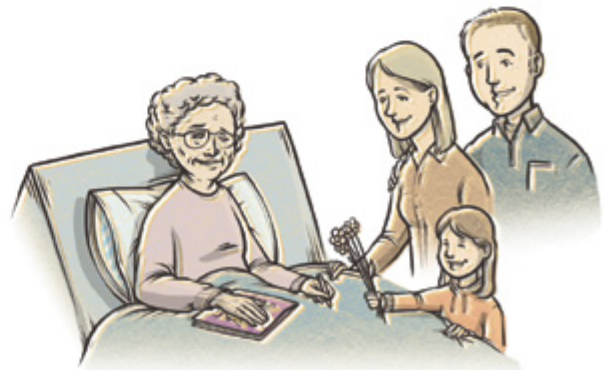
”Anteeksiannon tulee kulkea käsi kädessä rakkauden kanssa. – Syytely pitää haavat avoimina. Ainoastaan anteeksianto parantaa.”

”Kun meidän pitää nuhdella toista, me osoitamme sen jälkeen entistä suurempaa rakkautta” (ks. OL 121:43).

”Rakkautta osoitetaan monin tunnistettavin keinoin: hymyllä, kättä heilauttamalla, ystävällisellä kommentilla, kohteliaisuudella.”

”Toiset ilmaukset voivat olla hienovaraisempia, kuten kiinnostuksen osoittaminen toisen toimia kohtaan, jonkin periaatteen opettaminen ystävällisesti ja kärsivällisesti, käynti jonkun sellaisen luona, joka on sairas tai liikuntarajoitteinen.”

JESAJA

”Jesaja on joka tavalla tärkein Vanhan testamentin messiaaninen profeetta, ja sellaisena hänen äänensä on voimallisin profeetallinen ääni tuossa aikakirjassa.”¹

– Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista

Minä olen Amosin poika, ja nimeni tarkoittaa ”Herra on pelastus”.² Toimin profeettana Jerusalemissa 40 vuotta, vuosina 740–701 eKr. Profetoin Jerusalemissa neljän kuninkaan valtakausina, ja olin kuningas Hiskian pääneuvonantaja, mikä antoi minulle paljon uskonnollista vaikutusvaltaa.³

Profetoin paitsi oman aikani kannalta tärkeistä tapahtumista ja ihmisistä myös koko ihmiskukaan vaikuttavista tulevista tapahtumista. Ennustin Vapahtajan syntymän: ”Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.”⁴ Minä julistin, että Jehova on voideltu ”ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, parantamaan ne, joiden mieli on murtunut, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kahleitten kirpoamista”⁵. Profetoin myös, että toisen tulemisensa jälkeen

”Herra Sebaot hallitsee Siionin vuorella ja Jerusalemissa ja hänen kunniansa loistaa hänen kansansa vanhimille”⁶.

Käyttämäni vertauskuvat ja runollisuus verhoavat opetukseni niiltä, jotka eivät ole valmistautuneet ymmärtämään tai noudattamaan niitä. Ne, jotka tutkivat ututterasti opetuksiani Pyhän Hengen avulla, voivat kuitenkin ymmärtää profetioitani.⁷

Olin viimeinen suurista profeetoista, joka opetti Israelin heimoja, ennen kuin niitä alettiin hajottaa pois Pyhästä maasta. ■

VIITTEET

1. *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, 1997, s. 75.
2. Bible Dictionary, ”Isaiah”.
3. Ks. PKO, ”Jesaja”, scriptures.lds.org/fi.
4. Jes. 7:14.
5. Jes. 61:1; ks. myös Luuk. 4:16–21.
6. Jes. 24:23.
7. Ks. *Vanha testamentti: Ensimmäinen Kuningasten kirja – Malakia*, uskonto 302, oppilaan kirja, 2004, s. 133–137.

8. Ks. *Vanha testamentti: Ensimmäinen Kuningasten kirja – Malakia*, s. 133.
9. Ks. Boyd K. Packer, ”Mitä sielussani liikkuu”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 63.
10. Ks. *Vanha testamentti: Ensimmäinen Kuningasten kirja – Malakia*, s. 133.
11. JS–H 40.

PROFEETTOJEN PROFEETTA

Pyhissä kirjoituksissa Jesaja on muinaisista profeetoista se, jonka sanoja lainataan eniten.

- Mormonin kirjassa on lainattu kaksi kolmasosaa Jesajan kirjasta ja sen lisäksi kolmea prosenttia on mukailtu.⁸
- Vapahtaja lainaa Jesajan sanoja Uudessa testamentissa ainakin 7 kertaa ja apostolit lainaavat Jesajan sanoja ainakin 40 kertaa.⁹
- Opissa ja liitoissa on ainakin 100 viittausta Jesajan kirjoituksiin¹⁰, ja luvuissa 113 ja 133 tulkitaan ja selvennetään joitakin Jesajan profetioita.
- Moroni ilmestyi Joseph Smithille 21. syyskuuta 1823 ja lainasi Jesajan lukua 11 sanoen ”sen olevan täyttymässä”¹¹.

Jes. 6:6–9

KIRKON AINEISTO – PAINETTUNA VAI SÄHKÖISESSÄ MUODOSSA?

Mies painoi katseen käsiinsä. Hän koukisti sormiaan. Näillä käsillä pystyy tekemään monenlaista. Korjaamaan vuotavan hanan. Nikkaroimaan pöydän. Viemään vaimoa tanssilattialla rytmikkäästi ja tyylikkäästi.

Sitten hän katsahti älypuhelimeen, jonka hän oli äskettäin hankkinut. Hän osasi tehdä käsillään monia asioita. Mutta osaisiko hän peukaloillaan käyttää... tuota?

Hänen pyhäkoulun oppikirjansa ja kuluneet pyhät kirjoituksensa olivat puhelimen vieressä. Miten hän rakastikaan noita pyhiä kirjoituksia! Hänestä oli mukavaa tunnustella sivuja kädessään. Katsella kaikkia itse kirjoittamiaan muistiinpanoja. Tunnustella kirjojen painoa käsissään.

Ja silti hän muisti, miten vanhin Richard G. Scott on opettanut, että tekniikan ansiosta pyhät kirjat ja paljon muutakin voi olla mukana taskussa.¹ Hän kosketti kauhtuneita nahkakantaisia pyhiä kirjoituksia. Hänen täytyi myöntää, ettei hän useinkaan pitänyt niitä mukanaan viikolla.

Mutta vain pari päivää sitten hänen pojanpoikansa oli lukenut älypuhelimestaan hänelle virkkeen yhdestä viime yleiskonferenssin puheesta, josta piti kovasti. Tämä oli tapahtunut perjantailtana, kun he olivat olleet kävelyllä.

Miehelle ei jäänyt päivän mittaan pitkiä hetkiä opiskeluun. Hän pystyisi kuitenkin helposti löytämään 5 minuuttia sieltä, 10 minuuttia täältä.

Lisäksi hän halusi päästä käsiksi kaikkkeen siihen, mitä kirkolla on tarjottavana sähköisessä muodossa.

Etuovelta kuului koputus. ”Hei, ukki!” hänen pojanpoikansa sanoi. ”Oletko valmis aloittamaan?”

Mies tarttui älypuhelimeensa. Hänen peukalonsa eivät ehkä toimisi yhtä nopeasti kuin hänen lastensa ja lastenlastensa peukalot. Mutta ehkei niiden tarvinnutkaan.

”Totta kai”, mies sanoi. ”Opetä minua!”

Viikkojen vieressä mies sai tietää lisää siitä, mitä hänen pojanpoikansa opetti hänelle: että digitaalinen maailma on...

- monipuolinen. ”On olemassa aineistoa, jota ei voi saada

painettuna – kuten video- ja ääniaineistoa. Digitaalisessa aineistossa on kaikki yhdessä paikassa. Samalla voi myös tehdä muistiinpanoja ja säilyttää ne.”

- kattava. ”Se on kuin valtava kirjasto. Kirkon julkaisut mahtuvat yhteen käteen, ja niitä voi tutkia missä tahansa.”
- varustettu hakutoiminnolla. ”Hakuominaisuudet auttavat nopeasti löytämään sen, mitä etsii.”
- jaettava. ”Jos pidät jostakin, voit jakaa sen. Tämä on helppo tapa kertoa evankeliumista.”
- tehokas. ”Ei tarvitse odottaa julkaisun lähettämistä. Eikä tarvitse järjestää kaikelle omaa paikkaa.”
- edullinen. ”Kirkon sähköisen aineiston käyttäminen ei maksa mitään. Ja mitä enemmän ihmiset käyttävät sähköistä aineistoa, sitä enemmän kirkko säästää painatus-, postitus- ja inventaarikuluissa.”

Miten tämä kertomus siis liittyy sinuun?

Lähes kaikki painettu kirkon aineisto on saatavana myös sivustolla lds.org ja evankeliumiaiheisen kirjaston mobiilisovelluksessa. Sähköisen aineiston käyttäminen ei tarkoita sitä, että luovut painetun aineiston käyttämisestä täysin – kummallekin voi olla oma aikansa ja paikkansa elämässäsi, mutta kun valmistaudut tulevaa toimintavuotta varten, voisit arvioida, mitkä sähköiset lähdeaineistot tuntuvat sinusta järkeviltä käyttää.

Ennen kaikkea älä pelkää sukeltaa digitaaliseen maailmaan. Aina löytyy joku, joka osaa neuvoa. ■

VIITE

1. Ks. Richard G. Scott, ”Jotta meillä olisi kotona rauha”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 30.

Lähes kaikki nykyajan nuoret joutuvat tekemisiin pornografian kanssa ennen kuin täyttävät 18 vuotta. Vanhemmat, tässä on muutamia toimenpiteitä, joihin kannattaa ryhtyä.

Salaisten haavojen parantuminen

Jennifer Grace Fallon

kirkon lehdet

Helaman kertoo 2 060 nuoresta sotilaasta, jotka suuressa taistelussa Kumenin kaupungista taistelivat epätoivoisesti vihollista vastaan (ks. Alma 57:19). Vaikka ”ainoakaan sielu heistä ei menehtynyt” tässä taistelussa, ”heidän joukossaan [ei] ollut yhtäkään sielua, joka ei ollut saanut monia haavoja” (Alma 57:25). Monet näistä teini-ikäisistä sotilaista olivat niin pahoin loukkaantuneita, että he menivät verenhukasta tainnoksiin.

Nämä nuoret sotilaat sotivat taistelussa, jota heidän vanhempansa eivät pystyneet sotimaan heidän puolestaan, ja he taistelivat, koska heidän yhteisöään vastaan oli hyökätty. Yhtä tuhoisa sota raivoaa samoista syistä nykypäivän teini-ikäisten keskuudessa. Nykypäivän vanhemmat eivät pysty sotimaan nuortensa hengellisiä taisteluja yhtään sen enempää kuin Ammonin kansa pystyi. Mutta he voivat oppia huomaamaan ne hengelliset haavat, joita tässä sodassa saadaan, ja varustamaan lapsensa niillä tiedoilla ja apukeinoilla, joita nämä tarvitsevat selviytyäkseen tästä sodasta hengissä.

Tunnustakaamme tosiasiat

Eräät tutkimukset osoittavat, että lähes sata prosenttia nykyajan teini-ikäisistä altistuu pornografialle ennen täysi-ikäisyyttä ja useimmin niin käy internetin ääressä lapsen tehdessä läksyjä.¹ Vuonna 2008 arviolta 9 nuorta miestä 10:stä ja lähes kolmannes nuorista naisista kertoi käyttävänsä pornografiaa.² Pornografialle altistutaan ja siitä tullaan riippuvaiseksi keskimäärin samassa iässä: 11-vuotiaana. Me toivomme, että nämä numerot laskisivat evankeliumin vaikutuksen myötä, mutta tutkimukset osoittavat, että myöhempien aikojen pyhät ”eivät eroa muista, mitä tulee seksuaaliriippuvuuksien yleisyyteen tai laajuuteen”.³ Valitettavasti kysymys ei näytä enää olevan siitä, *altistuvatko* lapsemme

Tietokoneen käyttöä koskevat perheen säännöt ovat ratkaisevan tärkeitä, mutta emme voi taker-tua internetin käytön turval-lisuutta koske-viin ohjeisiin ja kieltoihin.

pornografialle, vaan siitä, *milloin* – ja *kuinka* he selviytyvät siitä. Voimme todellakin odottaa, että monet nuoristamme haavoittuvat tässä taistelussa. Mutta se ei tarkoita, että he menehtyisivät.

Pyrkimyksessään suojella lapsiaan vanhemmat voivat takertua internetin käytön turvallisuutta koskeviin ohjeisiin ja kieltoihin. Mark Butler, perhe-elämän professori Brigham Youngin yliopistossa, myöntää, että on tärkeää suojella kotiamme ja perhettämme, mutta lisää, että nämä ”tekniset ratkaisut ovat vasta ratkaisun alku. Tärkein suojakilpi on se, jolla ympäröimme sydämemme, ja tämä hengellinen suojakilpi muovataan ja sovitetaan paikalleen kotona.”⁴ Vaikka internetsuodattimet ja tietokoneen käyttöä koskevat perheen säännöt ovat ratkaisevan tärkeitä ja hyödyllisiä, riippuvuus pornografiasta kehittyi usein kodin ulkopuolella yleisissä kirjastoissa, ystävien kodeissa tai paikoissa, joissa on langaton yhteys eikä internetin käytölle ole niin monia esteitä.

Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Reaktiot ovat keskittyneet siihen, että säädetään enemmän ja vahvempia säännöksiä. Se saattaa vähentääkin muutamien häikäilemätöntä käytöstä, mutta toisista tulee yksinkertaisesti luovempia petoksissaan. Koskaan ei voi olla niin paljon ja niin yksityiskohtaisia sääntöjä, että ne ottaisivat huomioon ja kattaisivat jokaisen tilanteen –. Loppujen lopuksi vain kunkin yksilön sisäinen moraalinen kompassi voi tehokkaasti ottaa käsiteltäväksi yhteiskunnallisen rappion aiheuttajat sekä sen oireet.”⁵ Loppujen lopuksi paras puolustus, minkä voitte juurruttaa nuoriinne, on halu elää hyveellistä elämää.

Riippuvuuden merkit

Emme pysty koskaan käyttämään fyysistä ruumistamme väärin vahingoittamatta myös henkeämme, ja sellainen vahingoittuminen jättää aina hengellisiä arpia.

Valppaat vanhemmat saattavat kyetä havaitsemaan pornografiariippuvuuden tarkkailemalla seuraavia merkkejä. Varoituksen sana: nämä merkit eivät välttämättä ole merkinä pornografiariippuvuudesta. Jos teini-ikäisenne käyttäytyy joillakin näistä tavoista, ne viittaavat syvemmällä olevaan ongelmaan, esimerkiksi päihteiden käyttöön, pornografiariippuvuuteen, kiusaamiseen tai johonkin muuhun. Riippumatta siitä, mikä on näiden merkkien aiheuttaja, ne voivat olla teille vihjeenä siitä, että teidän kannattaa aloittaa rakastava, asiaan puuttuva vuoropuhelu lastenne kanssa.

Heikompi omanarvontunto

Nuoret, jotka kamppailevat pornografian kanssa, kokevat usein kalvavaa häpeää, joka murentaa heidän omanarvontuntoaan. Omanarvontunnon heikentyminen näkyy muun muassa huonona koulumenestyksenä, toimintaan liittyvän motivaation kadottamisena ja itsekurin puutteena, mitä tulee hyviin terveystottumuksiin tai nukkumisrytmiin.

Vetäytyminen sosiaalisesta kanssakäymisestä

Pornografiariippuvuus kukoistaa salassa, ja saatatte huomata, että teini-ikäisenne vetäytyy useammin pois perheen yhteisistä hetkistä ja yhdessäolosta muiden kanssa. Se on yleisin merkki pornografiaan liittyvästä ongelmasta. Teini-ikäiset, jotka viettävät kohtuuttomasti aikaa huoneessaan ovi lukittuna ja jotka eristäytyvät muista, eivät ehkä ole pelkästään ujoja. Silloinkin kun nämä teinit ovat mukana

sosiaalisissa tilanteissa, heillä on usein vaikeuksia olla vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Eristäytyminen tulee yhä ilmeisemmäksi, kun riippuvuus voimistuu, ja usein teinit suuttuvat, kun heidän henkilökohtaista tilaansa loukataan. Niille, jotka kamppailevat pornografian kanssa, kehittyy vääristynyt näkemys omasta arvosta ja muiden hyveellisyydestä, ja he vetäytyvät pois niiden ihmisten luota, joiden he kuvittelevat olevan hyveellisempiä, koska he tuntevat olevansa kelvottomia ja tekopyhiä ja he häpeävät itseään.

Masennus

Masennus on kaksiteräinen miekka, koska se voi olla sekä riippuvuuden oire että laukaisija. Jatkuvat toivottomuuden ilmaukset, itsepintainen kielteisyys ja avuttomuuden ilmaukset voivat kaikki olla merkkejä masennuksesta. Teini-ikäiset, jotka laskevat leikkiä itsemurhasta, osoittavat oireita masennuksesta. Muita masennuksen merkkejä ovat muun muassa seuraavat: tavallista suurempi tai vähäisempi ruokahalu, unettomuus tai liiallinen nukkuminen, fyysinen uupumus – periaatteessa kaikenlainen äärimmäisyyksiin menevä käyttäytyminen.

Muita merkkejä pornografian käytöstä ovat lisääntynyt

Meidän täytyy ilmaista nuorillemme meidän todistuksemme evankeliumista ja omistautumisemme sille.

vihamielisyys, epärehellisyys, ylpeys sekä vaivautuminen tai kyllästyminen hengellisissä tilanteissa.

Kaikkia pornografiariippuvuuden merkkejä ei ole mahdollista luetella. Vanhemmat voivat parhaiten arvioida, ovatko heidän teininsä riittävästi varustautuneita pornografiaa vastaan vai eivät, kun he puhuvat nuortensa kanssa avoimesti seksuaalisuudesta sekä nuortensa emotionaaliseen ja hengelliseen terveydestä.

Lapsellani on riippuvuus. Mitä nyt?

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Joutuipa ihminen millaiseen riippuvuuden kierteseen tahansa”, Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta ”aina on toivoa”.⁶

Pohjimmiltaan ”kaikki riippuvuudet ovat vääränlaisia selviytymismenetelmiä”, sanoo professori Butler. Lapset, jotka eivät ole oppineet käsittelemään syyllisyyttä, häpeää, surua tai tuskaa, pyrkivät turruttamaan kielteiset tunteensa riippuvuuskäyttäytymisellä.

Nekin tuntemukset, jotka ovat vähemmän vakavia, kuten stressi, ikävystyminen tai yksinäisyys, voivat johtaa riippuvuuskäyttäytymiseen, jollei lapsi ymmärrä, kuinka käsitellä niitä.

Vanhemmat voivat auttaa lapsiaan oppimaan terveitä selviytymismenetelmiä näyttämällä itse mallia sellaisesta käyttäytymisestä. Seuraavat kysymykset voivat auttaa teitä arvioimaan omia selviytymismenetelmiänne: Kun tunnet olevasi stressaantunut, väsynyt tai toivoton, eristäydytkö? Pakenetko ongelmiasi viihteeseen sen sijaan että ryhtyisit ratkomaan niitä? Osoitatko, että tervein tapa ratkaista ongelmia on luottaa taivaalliseen Isään, Vapahtajaan ja suhteisiin muihin ihmisiin?

Lasten täytyy oppia tunnistamaan hengellisten haavojen merkit, kuten murhe, syyllisyys ja tuska, jotta he voivat kääntää tuskansa oppimiskokemuksiksi. Emotionaalinen tuska ei ole pahasta. Alma nuorempi kuvailee syntiensä tuomaa tuskaa suureksi ja katkeraksi (ks. Alma 36:21), Pietari ”itki katkerasti” kiellettyään Vapahtajan (Luuk. 22:62) ja Seesrom kärsi ”jumalattomuutensa vuoksi” (Alma 15:3). Te voitte auttaa lapsianne oppimaan, kuinka suhtautua tuskaan – ei niinkään kauheana tunteena, jota pitää välttää, vaan opettajana, joka voi johtaa uskomattomaan

ESITÄ OIKEAT KYSYMYKSET

Kun teini-ikäiset kamppailevat pornografian kanssa, useimmat kertovat siitä piispalleen ennen kuin he kertovat vanhemmilleen, koska 1) heidän piispansa kysyy siitä suoraan ja 2) heistä tuntuu usein epä-mukavalta käydä vanhempiensa kanssa keskustelua asioista, joissa he tuntevat olevansa haavoittuvia. Bruce Carpenter, psykologian professori Brigham Youngin yliopistossa, suosittelee, että vanhemmat opettelevat käymään ymmärtäviä keskusteluja ennen kuin he kysyvät suoraan pornografiasta. Näissä keskusteluissa nuorten kanssa voisitte käsitellä yleisesti siveellisyyttä ja tasovaatimuksia.

K

- Miten ystäväsi suhtautuvat seksuaalisuuteen?
- Mitä itse ajattelet siveellisyyttä koskevasta kirkon tasovaatimuksesta?
- Onko sinulla joskus ongelmia pornografian kanssa? Jos sinulla olisi, pystyisitkö kertomaan niistä minulle?
- Missä tilanteissa huomaat olevasi vastustuskyvyttömin?
- Missä todennäköisesti näet pornografiaa?
- Ketkä ystävästäsi ovat suurin ongelma? Kuinka voimme mielestäsi korjata tilanteen?

kasvuun. Alma, Pietari ja Seesrom käyttivät kukin syntiensä aiheuttamaa tuskaa kannustimena parannukseen, ja heistä tuli evankeliumin innokkaita lähettäjiä. Teidän esimerkinne ja opastuksenne voivat auttaa lapsianne oppimaan, miten tärkeää on tehdä parannus riippuvuudesta.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut: ”Siinä, tunteeko synnistä murhetta, joka johtaa parannukseen, vai murhetta, joka johtaa epätoivoon, on merkittävä ero.

Apostoli Paavali opetti: *’Jumalan mielen mukainen murhe* saa aikaan parannuksen – –. *Maallinen murhe* sen sijaan tuottaa kuoleman.’ [2. Kor. 7:10, kursivointi lisätty.] *Jumalan mielen mukainen murhe* innoittaa muutokseen ja toivoon Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta. *Maallinen murhe* kiskoo meitä alas, sammuttaa toivon ja saa meidät antamaan periksi muillekin kiusauksille. – –

Todellisessa parannuksessa on kyse muuttumisesta, ei piinasta eikä kidutuksesta.

Vaikka professori Carpenter sanookin, että on hyödyllisempää keskittyä suhteen rakentamiseen kuin noudattaa kysymysluetteloa, hän ehdottaa vasemmalla olevien kysymysten esittämistä säännöllisissä puhutteluissanne teini-ikäisenne kanssa.

Teini-ikäiset ovat näissä keskusteluissa usein erittäin vaivautuneita, ja parasta on, jos vanhemmat osaavat olla silloin avoimia ja ymmärtäviä eivätkä tuomitsevia. Nuoret eivät kovinkaan todennäköisesti tunnusta mitään vanhemmilleen, jotka suhtautuvat asioihin erittäin tunnepitoisesti tai ryhtyvät tarpeettomiin rankaisutoimiin.¹

VIITE

1. Bruce Carpenter, haastattelussa kirjoittajan kanssa, 12. syyskuuta 2013.

Kun nuoremme osoittavat uskoa Jeesuksen Kristuksen sovitukseseen, he voivat parantua hengellisistä haavoistaan.

Vilpitön murhe ja todellinen katumus tottelemattomuudesta tekevät kyllä usein kipeää ja ovat tärkeitä askelia parannuksen pyhässä prosessissa. Mutta kun syllisyys johtaa itseinhon tai estää meitä nousemasta jälleen pystyyn, se pikemminkin haittaa parannustamme kuin edistää sitä.”⁷

Lapsenne pystyvät kestäämään hengelliset haavansa, kun heillä on näkemys ja toivo hyveellisestä elämästä. Tämä näkemys rakentuu siten, että päivittäin rukoilee palavasti ja tutkii vilpittömästi pyhiä kirjoituksia.⁸ Professori Butler neuvo vanhempia: ”Luokaa esimerkinne voimalla vastustamaton näkemys ilosta, rauhasta ja onnesta, jotka hyveellinen elämä tuo mukanaan. Hyveellisen elämän haluamisesta on pitkä matka sen saavuttamiseen, mutta halu on se siemen, josta tuo matka alkaa.” Kestää kenties jonkin aikaa, ennen kuin halu hyveellisyyteen herää. ”Luonnollinen ihminen on erittäin sinnikäs olento, ja hänen häättämisenä kestää usein kauan”, professori Butler sanoo. Ja vaikka sana *riippuvuus* ei poistakaan vastuuta valinnoista, se tarkoittaa sitä, että pahanlaatuisempiin

tapoihin on usein puututtava kärsivällisesti ja itsepintaisesti (esimerkiksi kirkon riippuvuuksista toipumisen ohjelman avulla), jotta niistä voi päästä eroon.

Toivoa on edessäpäin

Helamanin sotilaiden tavoin meidänkin nuoremme osoittavat usein ”suurta rohkeutta” kohdatessaan pahaa (Alma 56:45). Aivan kuten nuo Mormonin kirjan sotilaat turvasivat vanhempiensa uskoon, meidänkin täytyy ilmaista todistuksemme evankeliumista ja omistautumisemme sille niin, että nuoremme voivat sanoa: ”Me emme epäile äitiemme [ja isiemme] tienneen sitä” (Alma 56:48). Herra on luvannut: ”Minä taistelen teidän taistelunne” (OL 105:14). Kun nuoremme osoittavat uskoa Jeesuksen Kristuksen sovitukseseen, heistä tulee voimallisia ”jopa niin, että heillä on voimaa vapautua” (1. Nefi 1:20). ■

Lisää tietoa ja lähteitä tästä aiheesta on osoitteessa overcomingpornography.org.

VIITTEET

1. Ks. John L. Hart, ”In Your Family? Undetected, Pornography Invades Homes, Ruins Lives”, *Church News*, 3. maaliskuuta 2007; ldschurchnews.com.
2. Ks. Jason S. Carroll ja muut, ”Generation XXX: Pornography

Acceptance and Use among Emerging Adults”, *Journal of Adolescent Research*, vsk. 23, nro 1, 2008: s. 6–30.

3. John L. Hart ja Sarah Jane Weaver, ”Defending the Home against Pornography”,

Church News, 21. huhtikuuta 2007, ldschurchnews.com.

4. Haastattelussa kirjoittajan kanssa, 2. elokuuta 2013; ks. myös Mark H. Butler, *Spiritual Exodus: A Latter-day Saint Guide to Recovery from Behavioral Addiction*,

- Boyd K. Packer, ”Uskon kilpi”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 7.
5. ”Moraalinen kuri”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 106–107.
6. ”Oi tuota Paholaisen viekasta suunnitelmaa!”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 110.

7. Ks. ”Nyt sinä pystyt siihen!”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 56.
8. Ks. ”Oi tuota Paholaisen viekasta suunnitelmaa”, s. 110.

VAHVISTAMME NUORIA KOHOTTAVIEN TOIMINTOJEN AVULLA

Mike Madsen

pappeusosasto

Isänä, äitinä tai nuorten johtajana haluat vahvistaa lapsiasi ja seurakuntanne nuoria. He varttuvat aikana, jolloin maailman mittapuut loittonevat evankeliumin tasovaatimuksista. He tuntevat usein olevansa yksin pyrkimyksissään elää evankeliumin mukaan. Onneksi he voivat saada

voimaa osallistumalla merkityksellisiin toimintoihin muiden nuorten kanssa.

Toiminat voivat vahvistaa nuoria ja pelastaa heidät

Onnistuneet toiminat tarjoavat nuorille tervehenkisen ympäristön, jossa oppia evankeliumia ja elää sen mukaan. Ne auttavat nuoria valmistautumaan tuleviin tehtäviinsä,

”Se on hieno työkalu, ja se auttaa minua koko sen ajan, kun olen mehiläinen ja toimin Mehiläisten luokan johtajana.”

– Mikayla H., Texas, USA

”Se on hieno ideoiden antaja ja organisointityökalu, jonka avulla voi varmistaa, että kaikilla toimintoiillamme on tarkoitus ja että ne ovat vahvistamassa nuortemme todistusta.”

– Joshua G., Manitoba, Kanada

”Sivuston sisältö on mahtava. Voi todella nähdä, että johtajamme ovat innoitettuja ja että he ovat aidosti kiinnostuneita nuorista ja paikallisista johtajista. Kun näin tämän sivuston, olin kerrassaan innoittunut.”

– Victor R., Meksiko

Tarvitsetko ideoita nuorten toimintaan?
Sivustolla lds.org/youth/activities
on yli 160 ideaa.

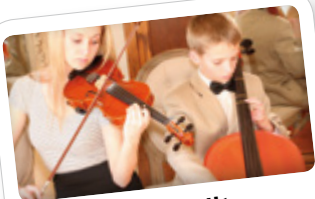

Taitoja toisten palvelemiseen

Oppikaa uusia taitoja ja käyttäkää niitä sitten toisten palvelemiseen.

kehittämään kykyään ja kiinnostuksen kohteitaan, oppimaan johtamistaitoja sekä edistämään ystävyysuhteita, kun he toimivat muiden nuorten miesten ja nuorten naisten kanssa. Toiminnat voivat tarjota nuorille tilaisuuksia palvella muita paikkakuntalaisia merkityksellisellä tavalla. Toiminnat voivat myös auttaa sinua luomaan myönteisen, ohjaavan suhteen nuoriin.

Vähemmän aktiiviset jäsenet ja kirkkoomme kuulumattomat voivat

Kykyjen esitysilta

Suunnitelkaa seurakunnan tai nuorten kykyilta.

Lähetysaarnaajien avoimien ovien päivä

Suunnitelkaa ja valmistelkaa lähetysaarnaajien avoimien ovien päivä, kulttuuritapahtuma tai muu toiminta paikallisessa seurakuntakeskuksessa ja tiedottakaa siitä.

myös nauttia nuorten toimintojen hauskaista ja rennosta ilmapiiristä. ”Toiminnat tarjoavat yhden tehokkaimmista keinoista auttaa ja pelastaa muita”, sanoo David L. Beck, Nuorten Miesten ylijohtaja. ”On monia nuoria, jotka eivät ehkä aluksi ota vastaan kutsua tulla sakramenttikokoukseen tai kuunnella lähetysaarnaajia mutta osallistuisivat mielellään kanssamme johonkin hauskaan toimintaan. Monet kirkon käännynnäiset kertovat, että he ovat alkujaan tutustuneet evankeliumiin, kun joku ystävä on kutsunut heidät johonkin nuorten toimintaan.”

Yksi tärkeimpiä onnistuneiden toimintojen osatekijöitä on saada nuoret mukaan. Sinun johdollasi nuorilla voi olla merkittävä osuus suunnittelemisessa, sillä kukaan ei tunne paremmin heidän kiinnostuksen kohteitaan, tavoitteitaan, toiveitaan ja kysymyksiään kuin he itse. Kun koorumiin ja luokkien johtokunnat ovat aloitteellisia suunniteltaessa ja toteutettaessa sellaisia toimintoja, jotka perustuvat seurakunnan nuorten tarpeisiin, nuoret panostavat niihin enemmän ja ovat niistä kiinnostuneempia ja saavat näin ennen pitkää parempia kokemuksia.

Monenlaista toimintaa

Sivustolla lds.org/youth/activities on yli 160 toimintaa innostamaan nuoria heidän suunnittelussaan. Sivustolla on myös ehdotuksia, jotka auttavat sinua pääsemään selville nuorten miesten ja nuorten naisten tarpeista, sekä suunnittelu-

ja yhteydenpitovälineitä, joista nuor- ja aikuisjohtajat saavat apua ideoidensa toteuttamiseen. Voit myös lähettää sivustolle omia toimintaideoitasi.

Sivustolla on toimintaehdotuksia muiden palvelemisesta, evankeliumin eteenpäin viemisestä, fyysisen kunnan kohottamisesta, musiikin ja kuvataiteiden esittämisestä, tuleviin tehtäviin valmistautumisesta, temppeli- ja sukututkimustyön tekemisestä jne. Kun nuoret kypsyvät ja saavat lisää vastuuta, he tarvitsevat erilaisia kykyjä ja kokemuksia, jotka valmentavat heitä yltämään parhaimpaansa tiellä korotukseen. ”Nuoremme tarvitsevat kokemuksia, jotka auttavat heitä kasvamaan hengellisesti, fyysisesti, älyllisesti ja sosiaalisesti”, sanoo Paul B. Pieper seitsemänkymmenen koorumista, ”jotta he valmistautuvat siihen työhön, joka taivaallisella Isällä on heille varattuna. Sivustolla olevat eri toimintaluokat tähdentävät niitä monia tilaisuuksia, joita meidän tulee tarjota nuorillemme.”

Sivuston toiminnat tehostavat evankeliumin oppimista yhdistämällä toiminnat periaatteisiin, joita nuoret oppivat sunnuntain oppiaiheissa sekä Velvollisuus Jumalaa kohtaan ja Edistymisen-ohjelmissa.

Kun nuoret, johtohenkilöt ja perheet tekevät yhteistyötä suunnitellessaan ja toteuttaessaan toimintoja, jotka kutsuvat kaikkia nuoria tulemaan Kristuksen luokse, noussesta sukupolvesta tulee valmiimpi tekemään Herran työtä maan päällä. ■

**Vanhin
L. Whitney Clayton**
seitsemänkymmenen
koorumien johtokunnasta

PELASTUKSEN TYÖ ennen JA nyt

*Pelastuksen työn viisi tehtäväaluetta eivät ole uutta tälle taloudenhoitokaudelle.
Niitä opetettiin ja toteutettiin Mormonin kirjan aikoina.*

Puhuessaan myöhemmistä ajoista ja ilmoitetusta totuudesta, jota silloin virtaisi maailmaan, Nefi profetoi, että ihmiset ”tulevat tuntemaan Lunastajansa ja hänen oppinsa kohta kohdalta tietääkseen, kuinka tulla hänen luoksensa ja pelastua” (1. Nefi 15:14; ks. myös Moos. 7:62). Nefin profetian mukaisesti kirkko pyrki tänä aikana auttamaan ihmisiä kautta maailman saamaan tietoa Vapahtajan opista ja rakentamaan elämänsä sen varaan, jotta he voivat tulla Hänen luokseen ja kulkea pelastukseen johtavaa tietä.

Elävät profeetat ja apostolit opettavat meille, että ”Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä lähetetään maailmaan ’tekemään työtä hänen viinitarhassaan ihmissielujen pelastamiseksi’ (OL 138:56). Tähän pelastuksen työhön kuuluu jäsenlähetytyö, käännyttäisten aktiivisena pitäminen, vähemmän aktiivisten jäsenten aktiivointi, temppeli- ja sukututkimustyö sekä evankeliumin opettaminen.”¹

Mormonin kirja osoittaa, että kirkon jäsenet myös muinaisina aikoina tähdensivät lähetytyötä, käännyttäisten aktiivisena pitämistä, vähemmän aktiivisten jäsenten aktiivointia, temppeli- ja sukututkimustyötä sekä evankeliumin opettamista. Se tosiasia, että nämä keskeiset jäsenten tehtävät pysyvät muuttumattomina halki taloudenhoitokausien,

on voimallinen ja vahvistava todiste siitä, että Jumala on muuttumaton ja että Hän rakastaa kaikkia lapsiaan, milloin ja missä he sitten ovatkin eläneet.

Lähetytyö

Mormonin kirjassa opetetaan selkeästi oppia, joka on lähetytyön perusta. Esimerkiksi Nefi kirjoitti, että ”jos te seuraatte Poikaa täysin vilpittömin sydämin osoittamatta mitään tekopyhyttä ja petollisuutta Jumalan edessä, vaan vakain aikein, tehden parannuksen synneistänne, todistaen Isälle, että olette halukkaita ottamaan Kristuksen nimen päällemme kasteen kautta – eli seuraamalla Herraanne ja Vapahtajaanne alas veteen hänen sanansa mukaisesti, katso, silloin te saatte Pyhän Hengen; eli silloin tulee tulen ja Pyhän Hengen kaste” (2. Nefi 31:13; ks. myös 3. Nefi 11:31–40; 27:13–22).

Ei siis ole mikään yllätys, että Mormonin kirjassa on sykähdettäviä kertomuksia lähetytyöstä. Esimerkiksi jokainen Moosian pojista kieltäytyi ottamasta vastaan nefiläisten kuninkaana palvelemisen mukanaan tuomia tehtäviä ja lähti sen sijaan Nefin maahan saarnaamaan evankeliumia lamanilaisille, jotka olivat nefiläisten katkeria vihollisia. Heidän lähetytyönsä kesti noin 14 vuotta, ja tuhannet liittyivät käännyttäisinä kirkkoon. (Ks. Moosia 28; Alma 17–27.)

Noudattaen Mormonin kirjan esimerkkiä lähetystyöstä kirkko tekee nykyään lähetystyötä ennennäkemättömin ponnisteluin.

Käännynnäisten aktiivisena pitäminen

Nefi kirjoitti myös, että uusia jäseniä kannustettiin pysymään aktiivisina evankeliumissa, jotta he voisivat saada iankaikkisen elämän:

”Kun olette päässeet tälle kaidalle ja kapealle polulle, minä kysyn, onko kaikki tehty? Katso, minä sanon teille: Ei; sillä te olette päässeet tähän saakka vain Kristuksen sanan avulla, järkkymättömän uskon avulla häneen, turvautuen täysin hänen ansioihinsa, joka on voimallinen pelastamaan.

Sen vuoksi teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistelite eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.” (2. Nefi 31:19–20.)

Kirkon johtajat Mormonin kirjan aikoina ryhtyivät tiettyihin toimenpiteisiin auttaakseen uusia jäseniä pysymään kaidalla ja kapealla polulla. Nähtyään meidän aikamme ja tietäen, että meillä olisi samankaltaisia haasteita (ks. Morm. 8:35), Moroni sisällytti kirjoituksiinsa joitakin niistä tavoista, joilla uusia jäseniä autettiin pysymään uskollisina liitoilleen:

”Ja kun heidät oli päästetty kasteelle ja Pyhän Hengen voima oli vaikuttanut heihin ja puhdistanut heidät, heidät luettiin Kristuksen kirkon kansaan; ja heidän nimensä merkittiin muistiin, jotta heitä muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla, heidän pitämisekseen oikealla tiellä, heidän pitämisekseen alati valppaina rukoilemaan, luottaen yksin Kristuksen ansioihin, joka oli heidän uskonsa perustaja ja täydelliseksi tekijä.

Ja seurakunta kokoontui usein yhteen paastoamaan ja rukoilemaan ja puhumaan keskenään sielujensa parhaasta.” (Moroni 6:4–5.)

Nykyajan kirkko noudattaa Mormonin kirjan mallia käännynnäisten aktiivisena pitämisestä seurakunta-neuvostoissaan, pappeuskoorumeissaan ja muissa järjestöissä.²

Vähemmän aktiivisten jäsenten aktivoiminen

Palvelutyönsä lähestyessä loppuaan Alma tunsi suurta ahdistusta erään soralilaisiksi itseään kutsuvan, kirkosta luopuneen ryhmän hengellisestä hyvinvoinnista. Mormonin kirjassa kerrotaan, että ”hänen sydämensä alkoi jälleen surra kansan pahuuden tähden.

Sillä Almalle aiheutti suurta murhetta tietää pahuudesta kansansa keskuudessa; sen tähden hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen siksi, että soralilaiset olivat eronneet nefiläisistä.” (Alma 31:1–2.)

Alma organisoi hankkeen soralilaisten takaisin tuomiseksi. Hän valitsi uskollisia tovereita ja rukoili itsensä ja työtovereidensa puolesta pyytäen, että Jumala lohduttaisi heidän sielujaan Kristuksessa, antaisi heille voimaa kestää ne ahdingot, joita heidän työnsä toisi tullessaan, ja soisi heille menestystä soralilaisten tuomisessa jälleen Isän luokse Kristuksessa (ks. Alma 31:32–34). Sitten hän antoi tovereilleen pappeuden siunauksen, ja he aloittivat työnsä (ks. Alma 31:36).

Palvellessaan henkilökohtaisesti Runsaudenmaassa olevan kansan keskuudessa ylösnoussut Herra opetti valittuja opetuslapsiaan pyrkimään jatkuvasti pelastamaan niitä, jotka olivat harhautuneet pois kaidalta ja kapealta polulta. Hän sanoi: ”Sellaisia teidän tulee edelleen palvella; sillä kukaties he vielä palaavat ja tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, ja minä parannan heidät; ja te olette keinona pelastuksen tuomisessa heille” (3. Nefi 18:32).

Nykyajan kirkon pyrkimykset sytyttää uudelleen usko vähemmän aktiivisten jäsenten sydämessä kuvastavat Mormonin kirjaan tallennettuja Vapahtajan ja profeettojen opetuksia.

Temppeli- ja sukututkimustyö

Erottauduttuaan lamanilaisista nefiläiset rakensivat temppelein. Nefi kirjoitti: ”Ja minä, Nefi, rakensin temppelein; ja minä rakensin sen Salomon temppelein tapaan, paitsi että sitä ei rakennettu niin monista kalleuksista, sillä niitä ei ollut maasta saatavissa; sen vuoksi sitä ei voitu rakentaa Salomon temppelein kaltaiseksi. Mutta rakennustapa oli samanlainen kuin Salomon temppelein, ja se oli tavattoman hienoa tekoa.” (2. Nefi 5:16.)

Mormonin kirjassa kerrotaan, että myös Jaakob, kuningas Benjamin, Alma ja Amulek opettivat kaikki temppeleissä

SINUN OSUUTESI PELASTUKSEN TYÖSSÄ

Jokainen kirkon jäsen voi Jomalta osaltaan tehdä työtä Herran viinitarhassa ihmislajien pelastamiseksi (ks. OL 138:56). Mieti rukoillen, mitä sinä voisit seuraavaksi tehdä lähetystyön, käännyntäisten aktiivisena pitämisen, aktivoinnin, temppele- ja sukututkimustyön tai evankeliumin opettamisen eteen. Voit kirjoittaa suunnitelmasi päiväkirjaasi tai keskustella niistä perheesi tai kotiopettajiesi tai kotikäyntiopettajiesi kanssa.

(ks. MK Jaak. 1:17; Moosia 1:18; Alma 16:13). Alman ja Helamanin kirjoissa on viittauksia moniin temppeleihin kansan keskuudessa (ks. Alma 16:13; Hel. 3:9).

Vapahtaja valitsi Runsaudenmaassa olevan temppelein paikaksi, jossa Hän ilmestyi henkiin jääneille nefiläisille ja lamanilaisille ylönousemuksensa jälkeen (ks. 3. Nefi 11:1). Hän varmisti myös, että ihmisille opetettiin sukututkimustyön perustana olevaa oppia. Hän lainasi Malakian opetusta Elian ilmestymisestä myöhempinä aikoina sanoen:

”Katso, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elian;

ja hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella” (3. Nefi 25:5–6).

Mormonin kirjassa on paljon viittauksia sukuhistorian pitämiseen. Lehi lähetti poikansa takaisin Jerusalemiin hakemaan pronssilevyt, jotka sisälsivät juutalaisten aikakirjan sekä hänen esi-isänsä sukuluettelon (ks. 1. Nefi 3:3). Eterin kirjassa esitetään toisiaan seuraavien hallitsijoiden nimet ja tarpeen vaatiessa heidän sisarustensa ja lastensa nimet, mikä osoittaa, että kansan keskuudessa pidettiin kattavia aikakirjoja suvun historiasta.

Kirkon maailmanlaajuiset temppele- ja sukututkimushankkeet ovat yhdenmukaisia Mormonin kirjan opetusten kanssa.

Evankeliumin opettaminen

Jeesuksen Kristuksen evankeliumia opetetaan läpi Mormonin kirjan. Ehkäpä seuraavat Nefin sanat tavoittavat tuon uskollisen opettamisen ja sen pyhän tarkoituksen hengen:

”Me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa” (2. Nefi 25:26).

Monet Mormonin kirjan suurista opetuksista ovat vanhempien opetuksia lapsilleen. Ajatelkaa sitä, kuinka Lehi opetti Jaakobille, että ”kaikessa on vastakohtaisuutta” (2. Nefi 2:11), tai kuinka Alma opetti Koriantonille, että ”jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea” (Alma 41:10), tai kuinka nuorten sotilaiden äidit ”olivat opettaneet heille, että jos he eivät epäilleet, Jumala pelastaisi heidät” (Alma 56:47).

Pelastuksen työn viisi tehtäväaluetta eivät ole uutta maailmalle tällä viimeisellä taloudenhoitokaudella. Niitä opetettiin ja toteutettiin Mormonin kirjan aikoina, ja ne ovat aina kuuluneet kohta kohdalta Kristuksen oppiin (ks. 1. Nefi 15:14). ■

VIITTEET

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 5.0.
2. *Käsikirja 2*, luvut 4 ja 5.

Kirkko Koreassa —

EVANKELIUMIN
VALO LOISTAA
VAIKEUKSIEN LÄPI

*Varhaiset korealaiset
kirkon jäsenet ovat
laskeneet uskon perustan,
jolle kymmenettuhannet
nykyiset jäsenet ovat
rakentaneet.*

Hee-Chul Seo

kirkon historian neuvoja, Korea

Lähetystyö Koreassa alkoi 1950-luvulla Korean sodan jälkeen. Ensimmäisen kerran kirkolla oli yhteys Korean kukaan kuitenkin tammikuussa 1910, kun Alma Owen Taylor, joka oli juuri vapautettu Japanin lähetyskentän johtajan tehtävästä, ja vanhin Frederick A. Caine, Japanissa palvellut lähetysaarnaja, matkustivat muutaman viikon ajan Koreassa ja Kiinassa. Ensimmäinen presidenttikunta oli hyväksynyt heidän matkansa noihin maihin, jotta he arvioisivat mahdollisuutta tehdä siellä lähetystyötä. Lähetysjohtaja Taylor huomasi, että korealaiset osoittivat kasvavaa kiinnostusta kristinuskoon heidän maansa luhistuessa japanilaisten vallan alla. Hän mietti kuitenkin, olivatko korealaiset kiinnostuneita kristinuskosta enemmän poliittisista syistä kuin halusta hyväksyä Kristus iankaikkisena Vapahtajanaan.

Tri Kim Ho Jikin kääntymys

Lähetysjohtaja Taylorin käyntiä seuranneina vuosikymmeninä korealaiset kestivät ankaria koettelemuksia kuten japanilaisten tekemän valloituksen ja miehityksen, Tyynenmeren sodan, Venäjän ja Kiinan sortovallan, Pohjois-Korean kommunistisen vallankaappauksen ja Korean sodan.

Jumalallisen varjeluksen ansiosta korealaisten toivonkipinä alkoi kuitenkin voimistua New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Syngman Rhee, Korean presidentti, lähetti Kim Ho Jikin, Suwonin maatalouskoeaseman johtajan, Yhdysvaltoihin saamaan oppia siitä, kuinka korealaisten ruokavalion ravitsevuutta voisi parantaa. Ho Jik valitsi Cornellin yliopiston, jossa oli erinomainen ravitsemuksen jatko-opinto-ohjelma. Hän aloitti tohtoriopinnot vuonna 1949 – ja kävi eri kirkkojen kokouksissa Ithacan ympäristössä New Yorkin osavaltiossa löytääkseen ”tosi kirkon”¹.

Ho Jik ystävystyi Oliver Wayman -nimisen miehen kanssa. Toisin kuin muut Ho Jikin tuttavat, Oliver ei käyttänyt alkoholia, ei tupakoinut eikä koskaan kiroillut. Eikä Oliver ollut koskaan työssä sunnuntaisin. Eräänä päivänä Ho Jik kysyi Oliverilta: ”Mikä saa sinut elämään tuolla tavalla?” Vastauksena kysymykseen Oliver antoi Ho Jikille kirjan *Uskonkappaleet*, jonka on kirjoittanut vanhin James E. Talmage (1862–1933) kahdentoista apostolin koorumista.

Ho Jik luki *Uskonkappaleet*-kirjan viikossa, ja sitten hän luki Mormonin kirjan. Hän uskoi molempiin kirjoihin ja sanoi Oliverille, että Mormonin kirja on ”täydellisempi ja

Vanhin Harold B. Lee (keskellä ilman lakkia), joka on apostoli ja kirkon sotilasryhmän johtaja, vierailulla Koreassa vuonna 1954.

KIRKKO ETELÄ-KOREASSA*

Jäseniä 85 628

Lähetyskenttiä 4

Seurakuntia 128

Temppeleitä 1

*Tammikuussa 2014

helpommin ymmärrettävä kuin Raamattu”². Ho Jik otti vastaan evankeliumin sanoman siten kuin kuiva maa ottaa vastaan kauan odotetut sateet. Hänen uskonsa vahvistui päivä päivältä. Hän alkoi osallistua lähetystyö-oppiaiheisiin ja päätti mennä kasteelle.

46-vuotias Kim Ho Jik kastettiin heinäkuun 29. päivänä 1951 Susquehannajoessa – hän halusi tulla kastetuksi lähellä paikkaa, jossa profeetta Joseph Smith ja Oliver Cowdery oli kastettu yli sata vuotta aiemmin. Kun hän nousi vedestä, hän kuuli selkeän äänen sanovan: ”Ruoki minun lampaitani.” Tuo vaikutelma johti siihen, että hän omisti lopun elämänsä evankeliumin juurruttamiseen Koreassa.

Syyskuuhun 1951 mennessä Korean sota oli päättynyt umpikujaan, joten tri Kim palasi Koreaan. Hänellä oli suuri halu saarnata palautettua evankeliumia. Hän osallistui kirkon kokouksiin Yhdysvaltain sotilasleirissä Busanissa, missä hän opetti Evankeliumin oppi -luokkaa ja lausui todistuksensa korealaisille vierailijoille. Yhdysvaltalaiset sotilaat opettivat evankeliumia englanniksi nuorille, ja tri Kim toimi ystävällisesti heidän tulkkiinaan. Se oli tehokas tapa kertoa evankeliumista, ja koska korealaiset luottivat tri Kimiin, hänen esimerkkinsä vaikutti moniin.

Ihmiset olivat kärsineet paljon Korean sodan vuoksi, joten he ottivat innokkaina vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin. Tri Kimin omistautuminen kantoi viimein hedelmää 3. elokuuta 1952, kun ensimmäiset neljä henkilöä kastettiin Busanissa.

Tri Kim sanoi myöhemmin ryhmälle pyhiä: ”En välittäisi, vaikka minun täytyisi antaa henkeni tai rahani tai oppiarvoni, kunhan vain saisin olla Vapahtajani kanssa.”³ Hänen elämänsä oli osoitus tästä sitoumuksesta palvella Jumalaa.

Vaikka Koreassa ei ollut lähetyskenttää, evankeliumi levisi siellä nopeasti. Kasvu hämmästytti johtavia veljiä. Syyskuussa 1954, palattuaan Utahiin Koreaan tehdyltä matkalta, vanhin Harold B. Lee (1899–1973) kahden-toista apostolin koorumista sanoi toivovansa, että kirkko alkaisi pian virallisesti saarnata evankeliumia Koreassa. Hän kuvaili korealaisien pyhien uskoa ja innokkuutta.⁴ Huhtikuun 7. päivänä 1955 ensimmäinen presidenttikunta ja kahden-toista apostolin koorumi jakoivat Japanin lähetyskentän Kaukoidän pohjoiseksi ja Kaukoidän eteläiseksi lähetyskentäksi. Korea otettiin mukaan Kaukoidän pohjoiseen lähetyskenttään. Korealaiset myöhempien aikojen pyhät halusivat, että Koreaan lähetettäisiin lähetysaarnajia, mutta he tiesivät, että poliittinen tilanne maassa oli epävakaa, joten he odottivat ja rukoilivat hartaasti.

Lähetystyö aloitetaan

Elokuun 2. päivänä 1955 seistessään kauniilla Jang-Choong Danin kukkulalla Soulissa presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972), silloinen kahden-toista apostolin koorumin presidentti, pyhitti Korean kokoaikaisen lähetystyön alkamiselle ja rukoili, että maassa vallitsisi jälleen rauha ja se vaurastuisi.⁵ Sinä iltana hän järjesti Korean piirin, jonka johtajaksi tuli Kim Ho Jik. Myöhemmin hän kävi Busanissa järjestämässä Busanin seurakunnan.

Vaikka poliittinen tilanne Koreassa oli edelleen epävakaa, juuri kutsuttu Kaukoidän pohjoisen lähetyskentän johtaja sai innoitusta lähettää huhtikuussa 1956 vanhimmat Richard Dettonin ja Don Powellin Koreaan. Amerikkalaiset myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat sotilaat ja 64 korealaista jäsentä, kuten tri Kim, olivat raivanneet tietä auringonvalolle ja vedelle, ja lähetysaarnajat toivat ravinteet. Lukuisat ihmiset kokivat kääntymyksen, ja kirkko alkoi kasvaa.

Varhaisten jäsenten usko

Korealaisten jäsenten usko vahvistui jatkuvasti, mutta sitä koeltiin usein. Veli Chun Nak Seo, joka kasteensa jälkeen astui pakolliseen asepalvelukseen, muisteli joitakin koettelevia hetkiä: ”Niiden kolmen vuoden ajan, jotka olin

Koreassa ja myöhemmin piispana Alamedan seurakunnassa Marylandissa Yhdysvalloissa.

Niiden joukossa, jotka kuuluivat evankeliumista ensimmäisiltä Koreassa palvelleilta lähetysaarnajilta, oli myös veli Jung Dae Pan. Hän oli keskeyttänyt opinnot Soulin yliopistossa, jotta voisi opiskella teologisessa korkeakoulussa. Hänen unelmanaan oli tulla papiksi ja johtaa kristillistä yhteisöä Koreassa.

Eräänä päivänä yksi ystävä antoi hänelle englanninkielisen Mormonin kirjan, koska koreankielistä käännöstä ei ollut vielä julkaistu. Hän tunsu suurta halua lukea kirjaa. Hän luki sitä jopa oppitunnilla. Kun hänen luokkatoverinsa kysyivät häneltä, mikä se oli, hän sanoi, että se oli Raamatun kaltainen kirja, ja suositteli, että he ostaisivat sellaisen.

1910:
Japanin
lähetyskentän
johtaja Alma
Owen Taylor
käy Koreassa.

◀ 1951: Kim Ho
Jik kastetaan
Pennsylvaniassa
Yhdysvalloissa.

1952:
Ensimmäiset
korealaiset
kastetaan
Koreassa.

◀ 1955: Pre-
sidentti Joseph
Fielding Smith
pyhittää Korean
ja järjestää
Korean piirin.

1956: Kim Ho
Jikin ja hallituksen
yhteistyön
ansioista ensimmäiset
lähetysaarnajat pääse-
vät Koreaan.

asepalveluksessa, uskoani ja todistustani koeltiin. Eräänä päivänä komppanian komentaja oli juovuksissa ja toi paljon alkoholia ja painosti komppanian jäseniä juomaan sitä. Koska asetoverini tiesivät, että olen myöhempien aikojen pyhä, he aina tyhjensivät kupin puolestani. Mutta sinä iltana juopunut komentaja seurasi minua tarkoin ja käski minun juoda kupista. Sanoin, etten juo alkoholia, mutta hän komensi minua tekemään niin. Mutta kieltäydyin jälleen. Hän otti pistoolinsa ja tähtäsi minua ja komensi minua juomaan. Jokainen seurasi tapahtumia henkeään pidätellen. Jälleen kerran sanoin selkeästi: 'Minä en juo alkoholia, herra komentaja.' Minusta se hetki tuntui hyvin pitkältä. Viimein hän sanoi: 'Minä luovutan' ja laski pistoolin kädestään. Kaikki huokaisivat helpotuksesta ja menivät takaisin parakkeihin. Seuraavana aamuna komppanian komentaja tuli luokseni ja pyysi anteeksi sitä, mitä hän oli edellisenä iltana tehnyt. Myöhemmin hänellä oli tapana tulla luokseni pyytämään neuvoja henkilökohtaisissa asioissa.”⁶

Veli Chun palveli kokoaikaisena lähetysaarnajana

Lopulta veli Jung joutui vaikeuksiin korkeakoulussa. Johtajat kutsuivat hänet luokseen ja sanoivat, että hän antautui Saatanan kiusaukselle langeta harhaoppiin, ja pakottivat hänet valitsemaan joko koulun tai Mormonin kirjan. Päätös ei ollut hänelle vaikea, koska hän tiesi jo, että Mormonin kirja on totta.

Liittyttyään kirkkoon veli Jung joutui kuitenkin sosiaalisiin ja taloudellisiin vaikeuksiin. Korkeakoulusta saatu stipendi ja aiemman kirkon antama taloudellinen tuki lakkasivat, ja kaikki hänen ystävänsä jättivät hänet. Tri Kim piti hänestä hyvän huolen. Myöhemmin veli Jung vaikutti suuresti kirkon kasvuun Koreassa kääntämällä Opin ja liitot sekä toimittamalla kirkon laulut. Hänen kääntämiensä laulujen kauniit sanat koskettavat edelleen korealaisten jäsenten sydäntä.

Vahvojen jäsenten määrä lisääntyi vähitellen. Heinäkuussa 1962 järjestettiin virallisesti Korean lähetyskenttä. Uudeksi lähetysjohtajaksi kutsuttiin Gail E. Carr, Koreassa aiemmin palvelut lähetysaarnaja. Tämä uusi lähetysjohtaja otti yhdeksi tärkeimmistä tehtävistään Mormonin kirjan

kääntämisen ja julkaisemisen korean kielelle. Pohdittuaan ja rukoiltuaan paljon hän antoi käännöstyön yhden kokoaikaisen lähetysaarnajan, vanhin Han In Sangin tehtäväksi. Tarkasteltuaan kahta aiempaa käännoä⁷ vanhin Han sai valmiiksi uuden käännoksen, ja koko Mormonin kirja julkaistiin ensimmäisen kerran koreaksi vuonna 1967.

Kun Mormonin kirja oli nyt luettavissa koreaksi, monet korealaiset alkoivat ystäviensä kehotuksesta tutkia kirkkoa. Vierailijoita oli niin paljon, ettei lähetysaarnajien tarvinnut etsiä tutkijoita, ja jotkut lähetysaarnajat opettivat aamusta iltaan.

saisivat pian vaarnan. Maaliskuun 8. päivänä 1973 presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985), silloinen kahdentoista apostolin koorumin jäsen, järjesti Koreaan ensimmäisen vaarnan. Kokoukseen osallistui noin 800 henkeä. Korean historiallinen ensimmäinen vaarna koostui kahdeksasta vaarnaseurakunnasta ja kahdesta lähetysseurakunnasta. Kirkon jäsenet Koreassa pystyivät nyt seuraamaan Jeesta Kristusta vaarnansa korealaisten johdohenkilöiden johdolla ja saamaan siunauksia virkaan asetetulta korealaiselta patriarkalta.

Lähetystyo kiihtyi entisestään. Vuonna 1973 kastettiin melkein 1 200 ihmistä. Pian

1960-luku: Seurakuntia järjestetään Souliin, Busaniin, Incheoniin ja Kwangjuun.

1962: Korean lähetyskenttä perustetaan.

► *1967: Mormonin kirja julkaistaan koreaksi.*

1973: Ensimmäinen vaarna Koreassa – ja Aasian mantereella – perustetaan Soulissa.

1974: Kirkon ensimmäinen vierailukeskus Koreassa avataan Kwangjussa.

◀ *1980: Presidentti Spencer W. Kimball on ensimmäinen kirkon presidentti, joka käy Koreassa.*

Kirkon kasvuun vaikutti suuresti myös korealaisten pyhien into tehdä lähetystyötä. Yksi suurenmoinen jäsenlähetysaarnaja oli Jamsilin seurakuntaan kuulunut Lee Sung Man, joka liittyi kirkkoon vähän yli viisikymmenvuotiaana. Hän kohtasi elämässään monenlaista, mutta suhtautui aina myönteisesti elämiseen uskontonsa mukaan. Hänellä oli suutarinverstaassaan Mormonin kirjoja pinossa näkyvillä, ja hän kehotti asiakkaita ottamaan kirjan mukaansa maksutta, jos he lukisivat sen. Hänen ansiostaan kirkkoon liittyi yli 50 ihmistä, myös hänen omia sukulaisiaan. Hän luki pyhät kirjat kymmeniä kertoja. Kuoleman hetkelläkin ne löytyivät hänen viereltään.⁸

Korean ensimmäinen vaarna ja tempelli

Vuonna 1973 monet korealaiset myöhempien aikojen pyhät alkoivat toivoa, että he

Mormon Helping Hands -hankkeen vapaaehtoiset valmistavat valtavia määriä kimchiä, korealaista perinneruokaa, festivaaleilla Soulissa. Kirkkojen ja kansalaisjärjestöjen toimesta kimchi jaetaan köyhille.

kirkon jäsenmäärä Koreassa ylitti 8 000. Heistä yli 700 oli Melkisedekin pappeuden haltijoita, ja seurakuntia oli 31.

Jatkuvan kasvun jälkeen 12 vuotta myöhemmin korealaisia pyhiä siunattiin kauan odotetulla temppelillä. Joulukuun 14. päivänä 1985 presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), silloinen ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, vihki Soulin temppelin. Tämä temppeli oli presidentti Hinckleylle varsin merkittävä, sillä hänellä oli erityinen side korealaisiin pyhiin. Hän sanoi: ”Korealaiset ovat kärsineet hyökkäyssodasta, mutta he rakastavat rauhaa ja ovat ystävällistä kansaa. Koreassa olen vuodattanut kyyneliä enemmän kuin missään muualla maailmassa.”⁹ Presidentti Hinckley piti vihkimisrukouksen, ja monet tilaisuuteen osallistuneet

► 1985: Presidentti Gordon B. Hinckley vihki Soulin temppelin.

1988: Brigham Youngin yliopiston kansantanssiryhmä esiintyy Soulin kesäolympialaisten avajaisissa.

ja Geojen kaupungeista matkallaan Souliin. Bussi saapui temppelille kello 2 tai 3 aamulla, ja jäsenet nukkuivat bussissa pari tuntia ennen kuin aloittivat osallistumisen esitöihin kello 5. Sitten he osallistuivat endaumenttistuntoihin myöhään iltaan asti ja palasivat kotiin iltakymmenen jälkeen. Seuraavana päivänä he menivät kirkkoon ja kävivät tapaamassa jäseniä koko päivän ajan. Veli Kim Choongseok, silloinen vaaranjohtaja, muistelee: ”He olivat uupuneita mutta onnellisia.”

Nyt vuosikymmenien ikäinen kirkko Koreassa toimii täydessä määrin. Paikalliset kirkon johtohenkilöt tukevat voimakkaasti perhearvoja ja muita profeettojen tähdentämiä asioita. Yhä useammat korealaiset jäsenet ymmärtävät, että on tärkeää palvella Jumalaa yhdessä perheenä

◀ 1991: Vanhin Han In Sang kutsutaan johtavaksi auktoriteetiksi, ja Koreassa myydään miljoonas koreankielinen Mormonin kirja.

2001: Vanhin Dallin H. Oaks tapaa Etelä-Korean pääministerin Lee Han-Dongin.

olivat kyynelissä. Silloin oli kylmä talvipäivä, mutta sinä päivänä temppelissä vallitsi lämmin Herran Henki, joka kosketti jokaisen sydäntä.

Yksi temppelin maalauksista kuvaa sisar Ho Hee Soonia, joka kastettiin elokuussa 1970. Hän aloitti tempelityön tekemisen ollessaan yli kahdeksankymmenen. Hän oli sijaisena endaumenteissa ainakin 1 500 ihmisen puolesta. Pelkästään vuonna 2007 hän oli sijaisena eri toimituksissa yli 600 henkilön puolesta. Eräs amerikkalainen taidemaalari, johon hänen palvelemisensa teki vaikutuksen, maalasi hänen muotokuvansa ja lahjoitti sen Soulin temppeliin kunnioittaakseen hänen herkeämättömiä ponnistuksiaan olla avuksi sielujen pelastamisessa.

Monet muutkin korealaiset pyhät omistautuivat tempelityölle. Masanin vaarna (nykyinen Changwonin vaarna) esimerkiksi aloitti säännölliset matkat temppeliin vuonna 1995. Joka kuukauden toisena perjantaina tilausbussi haki jäseniä Jinhae-gun, Changwonin, Jinjun, Sacheonin

– pitää perheilta, perherukoukset ja tutkia pyhiä kirjoituksia perheenä. Ja kokoaikaisessa lähetystyössä palvelee useampia korealaisia nuoria kuin koskaan aiemmin. Evankeliumin valon ansiosta korealaiset jäsenet rakentavat tulevaisuutta, joka on yhtä kirkas kuin heidän uskonsa. ■

VIITTEET

1. Ks. Denny Roy, ”Kim Ho Jik, korealainen pioneeri”, *Valkeus*, helmikuu 1989, s. 10.
2. Artikkelissa ”Kim Ho Jik, korealainen pioneeri”, s. 10.
3. Ks. ”Kim Ho Jik, korealainen pioneeri”, s. 14.
4. Ks. Harold B. Lee, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1954, s. 125–131.
5. Ks. Robert H. Slover, ”Korea Dedicated to Preach the Gospel”, *Church News*, 10. syyskuuta 1955, s. 4.
6. Chun Nak Seon päiväkirja.
7. Ensimmäisenä Mormonin kirjan käänsi koreaksi vuonna 1961 Hong Byung Shik, ja ote siitä, Kolmas Nefin kirja, julkaistiin vuonna 1962. Jotkut pitivät käännöstä liian jäykkänä ja sanatarkkana, joten Chung Dae Pan, jonka erotti tähän tehtävään vanhin Gordon B. Hinckley, aloitti ja sai loppuun uuden käännöksen vuonna 1964.
8. Veli Leen piispan kertomana hänen hautajaisissaan 8. huhtikuuta 2011.
9. Kirjoittajan muistiinpanoista Soulin temppelin vihkimistilaisuudessa 14. joulukuuta 1985.

Vanhin
M. Russell Ballard

kahdentoista
apostolin
koorumista

MIEHET JA NAISET JA PAPPEUDEN VOIMA

*Älkäämme koskaan
unohtako, että me
olemme Jumalan
poikia ja tyttäriä,
yhdenvertaisia
Hänen silmissään,
mutta Hän on anta-
nut meille erilaisia
tehtäviä ja kykyjä
ja käyttöömme on
annettu Hänen pap-
peutensa voima.*

Vuonna 1939 isoisäni, vanhin Melvin J. Ballard (1873–1939), kahdentoista apostolin koorumin jäsen, oli sairaalassa kuolemaisillaan leukemiaan.

Isäni, joka istui isoisän vuoteen vierellä, kertoi minulle, että isoisä ponnistautui istumaan vuoteessa, katseli ympärilleen sairaalahuoneessaan aivan kuin olisi puhunut seurakunnalle ja sanoi selkeästi: ”Ja ennen kaikkea muuta, veljet, ajatelkaamme selkeästi.”

Kun pohditte, mitä sanon, pyydän, että pidätte mielessä ja ajattelette selkeästi Kristuksen perusoppeja, joihin kuuluu se, että taivaallinen Isämme rakastaa tyttäriään, jotka ovat kallisarvoisia ja välttämättömiä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle. Uskon, että on joitakin totuuksia, jotka sekä naisten että miesten pitää ymmärtää siitä, miten välttämätön rooli naisilla on Jumalan valtakunnan vahvistamisessa ja rakentamisessa maan päällä.

Me olemme taivaallisen Isämme rakkaita henkipoikia ja -tyttäriä. Me elimme Hänen luonaan kuolevaisuutta edeltävissä maailmoissa. Täyttääkseen työnsä ihmisen

kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamiseksi (ks. Moos. 1:39) taivaallinen Isä laati suunnitelman auttaakseen lapsiaan saavuttamaan täydet mahdollisuutensa.

On niitä, jotka kyseenalaistavat naisten paikan Jumalan suunnitelmassa ja kirkossa. Kansallisten ja kansainvälisten tiedotusvälineiden edustajat ovat haastatelleet minua riittävästi tietääkseni, että useimmilla toimittajilla, joiden kanssa olen ollut tekemisissä, on ollut ennakkokäsityksiä tästä aiheesta. Monet ovat esittäneet kysymyksiä antaen ymmärtää, että naiset ovat kirkossa toisen luokan kansalaisia. Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta.

Saanan esittää tästä tärkeästä aiheesta viisi keskeistä seikkaa pohdittavaksenne ja selkeästi ajateltavaksenne.

1. Isä ja Poika haluavat meidän saavan korotuksen.

Taivaallinen Isämme on luonut sekä naiset että miehet, jotka

ovat Hänen henkityttäriään ja -poikiaan. Se tarkoittaa sitä, että sukupuoli on iankaikkinen ominaisuus. Hänen suunnitelmansa tarkoituksena on auttaa kaikkia niitä, jotka päättävät seurata Häntä ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta, saavuttamaan päämääränsä iankaikkisen elämän perillisinä.

Taivaallinen Isä ja Hänen Poikansa ovat täydellisiä. He ovat kaikkítietäviä, ja He ymmärtävät kaiken. Lisäksi Heidän meitä koskevat toiveensa ovat täydellisiä. Heidän työnsä ja kirkkautensa on nähdä lapsensa korotettuina.

Jos Heidän keskeisenä tavoitteenaan ja tarkoituksenaan on meidän lopullinen korotuksemme ja jos He ovat kaikkítietäviä ja täydellisiä, niin He varmastikin ymmärtävät parhaiten, kuinka valmistaa, opettaa ja johdattaa meitä niin, että meillä on parhain mahdollisuus tulla kelvollisiksi korotukseen. Taivaallinen Isämme tietää kaiken, näkee kaiken ennalta ja ymmärtää kaiken. Hänen ymmärryksensä meistä, Hänen meitä koskeva viisautensa ja Hänen rakkautensa meitä kohtaan on täydellistä. Meidän täytyy varmastikin olla yhtä mieltä siitä, että taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa tietävät, mitä mahdollisuuksia Jumalan pojat ja

tyttäret tarvitsevat, jotta ihmiskuntaa voitaisiin parhaiten valmistaa iankaikkiseen elämään.

Jokaisella meistä on etuoikeus valita, uskomme me, että Jumala on Isämme, että Jeesus on Kristus ja että Heillä on suunnitelma, jonka tarkoituksena on auttaa meitä palaamaan kotiin Heidän luokseen. Siihen vaaditaan tietenkin uskoa. Todistuksemme, mielenrauhamme ja hyvinvointimme alkavat halukkuudesta uskoa siihen, että Isämme taivaassa todellakin tietää parhaiten.

2. Kirkkoa hallitaan pappeuden avainten kautta.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Herran kirkko, ja Hänen kirkkoaan hallitaan pappeuden valtuudella ja pappeuden avaimilla sekä niiden kautta. ”Pappeuden avaimet ovat Jumalan pappeusjohtajille antama valtuus johtaa, valvoa ja hallita Hänen pappeutensa käyttöä maan päällä. Pappeuden valtuuden käyttöä hallitsevat ne, joilla on hallussaan sen avaimet (ks. OL 65:2; 81:2; 124:123) – – [ja joilla] on oikeus johtaa ja ohjata kirkkoa jossakin toimipiirissä.”¹

Aivan kuten nainen ei voi saattaa lasta alulle ilman miestä, samoin mieskään ei voi ilman naista käyttää täysin pappeuden voimaa iankaikkisen perheen perustamiseksi.

– – Iankaikkisuuden näkökulmassa aviomies ja vaimo jakavat sekä lisääntymisvoiman että pappeuden voiman.

Niiden kautta, joilla on pappeuden avaimet, kaikilla, jotka heidän johdollaan palvelevat tai tekevät työtä uskollisesti, on mahdollisuus käyttää pappeuden valtuutta ja saada avukseen pappeuden voimaa. Kaikki miehet ja kaikki naiset palvelevat kirkossa niiden johdolla, joilla on avaimet.²

Toistan sanat, jotka lausuin huhtikuun 2013 yleiskonferenssissa: ”Taivaallisen Isämme suuressa suunnitelmassa, jossa meille suodaan pappeus, miehillä on ainutlaatuinen vastuu käyttää pappeutta, mutta he eivät ole pappeus. Miehellä ja naisella on erilaiset mutta yhtä arvokkaat roolit. Aivan kuten nainen ei voi saattaa lasta alulle ilman miestä, samoin mieskään ei voi ilman naista käyttää täysin pappeuden voimaa iankaikkisen perheen perustamiseksi. – – Iankaikkisuuden näkökulmassa aviomies ja vaimo jakavat sekä lisääntymisvoiman että pappeuden voiman.”³

Miksi pappeuden virkoihin asetetaan miehiä eikä naisia? Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on selittänyt, että Herran, ei ihmisen, ”tarkoituksena oli, että Hänen kirkkonsa miehillä olisi pappeus”, ja Herra on antanut naisille ”kyvyn täydentää tätä suurta ja ihmeellistä organisaatiota, joka on Jumalan kirkko ja valtakunta”.⁴ Herra ei ole ilmoittanut, miksi Hän on järjestänyt kirkkonsa siten kuin on.

Tässä asiassa, kuten monessa muussakin, on kyse uskottamme. Uskommeko me, että tämä on Herran kirkko? Uskommeko me, että Hän on järjestänyt sen tarkoitustensa ja viisautensa mukaan? Uskommeko me, että Hänen viisautensa on paljon suurempaa kuin meidän? Uskommeko me, että Hän on järjestänyt kirkkonsa tavalla, joka olisi suurimpana mahdollisena siunauksena kaikille Hänen lapsilleen, sekä Hänen pojilleen että Hänen tyttärilleen?

Todistan, että nämä asiat ovat totta. Todistan, että tämä on Herran kirkko. Naiset ovat olennaisen tärkeitä kirkon hallinnolle ja työlle, kun he palvelevat johtohenkilöinä Apuyhdistyksessä, Nuorissa Naisissa ja Alkeisyhdistyksessä, kun he palvelevat opettajina, kokoaikaisina lähetyssaarnaajina ja temppelitoimitustyöntekijöinä ja kun he palvelevat kodissa, missä opetetaan kirkon tärkeimmät opetukset.

Älkäämme unohtako, että sisaret hoitavat noin puolet kaikesta siitä opetuksesta, jota kirkossa annetaan. Sisaremme hoitavat suuren osan johtotehtävistä. Naiset suunnittelevat ja ohjaavat monia palvelutilaisuuksia ja toimintoja.

Naisten osallistuminen seurakunta- ja vaarnaneuvostoihin sekä ylimpiin neuvostoihin kirkon keskuspaikassa tuo tarvittavaa näkemystä, viisautta ja tasapainoa.

Yli 20 vuotta olen opettanut sitä, miten tärkeitä ovat neuvostot sekä miten keskeistä on sisarjohtajien osallistuminen. Myönnän, etteivät jotkut miehet, eivät jotkut pappeusjohtajatkaan, ole vielä nähneet tätä valoa eivätkä vielääkään ota sisarjohtajiamme täysin mukaan seurakunta- ja vaarnaneuvostoihin. Myönnän myös, että jotkut miehet alistavat naisia ja joissakin harvoissa tilanteissa syyllistyvät naisten kaltoinkohteluun. Se on Jumalan silmissä kammottavaa. Olen varma, että miehet, jotka halventavat naisia millään tavoin, vastaavat teoistaan Jumalalle. Ja jos joku pappeusjohtaja ei ota sisarjohtajiaan täysin mukaan eikä anna heidän panokselleen täyttä arvoa, niin hän ei arvosta eikä pidä kunniassa hänelle annettuja avaimia. Tällaisen pappeusjohtajan voima ja vaikutus vähenevät niin kauan, kunnes hän oppii, mikä on Herran tapa.

Sisaret, vaikka siis panoksenne on merkittävä ja tervetullut tehokkaiden neuvostojen työssä, teidän pitää varoa omaksumasta roolia, joka ei ole teidän. Menestyneimmät seurakunta- ja vaarnaneuvostot ovat niitä, joissa pappeusjohtajat luottavat sisariinsa, jotka toimivat johtotehtävissä, ja kannustavat näitä osallistumaan keskusteluun ja joissa sisarjohtajat arvostavat ja tukevat täysin päätöksiä, jotka neuvosto tekee niiden pappeusjohtajien johdolla, joilla on avaimet.

3. Miehet ja naiset ovat yhdenvertaisia Jumalan silmissä.

Miehet ja naiset ovat yhdenvertaisia Jumalan silmissä ja kirkon silmissä, mutta yhdenvertaisuus ei tarkoita samalaisuutta. Miehillä ja naisilla annettujen tehtävien ja jumalalliset lahjat eroavat luonteeltaan mutta eivät tärkeydeltään eivätkä vaikutukseltaan. Jumala ei pidä kumpaakaan sukupuolta parempana tai tärkeämpänä kuin toista. Presidentti Hinckley julisti naisille, ettei iankaikkinen Isämme ”ole koskaan tarkoittanut, että olisitte vähempää kuin Hänen luomistöittänsä kruunu”⁵.

Jotkut hämmentyvät eivätkä osaa ajatella selkeästi, kun he vertaavat miesten tehtäviä naisten tehtäviin ja naisten tehtäviä miesten tehtäviin.

Olen ollut koko ikäni naisten ympäröimä. Minulla on 3 siskoa. (Olin ainoa poika.) Minulla on 5 tytärtä ja

lastenlapsistani 24 ja lastenlasteni lapsista 19 on tyttöjä. Ja tietenkin minua on siunattu 63 vuotta kestäneellä avioliitolla vaimoni Barbaran kanssa. Opin jo kauan sitten kuuntelemaan häntä. Opin, että kun hän sanoi ajatelleensa jotakin tai että hänellä oli vahva tunne jostakin perhettä koskevasta asiasta, minun oli viisainta kiinnittää siihen huomiota, koska lähes joka tilanteessa hän oli saanut innoitusta. Olen itse nähnyt, miltä nuorista aikuisista sisarista ja nuorista äideistä joskus tuntuu ja kuinka he toisinaan kyseenalaistavat oman arvonsa ja kykynsä vaikuttaa. Mutta olen nähnyt, että kun heidän ajatuksensa ja rukouksensa kääntyvät kohti taivasta, heitä siunataan lujuuksella ja vakaumuksella siitä, että Isä ja Poika ymmärtävät heidän tunteensa.

Naiset tulevat maailmaan ainutlaatuisine hengellisine lahjoineen ja taipumuksineen. Se on erityisen totta, kun on kyse lapsista ja perheistä sekä muiden hyvinvoinnista ja hoivaamisesta.

Miehillä ja naisilla on erilaisia lahjoja, erilaisia vahvuuksia ja erilaisia näkemyksiä sekä taipumuksia. Se on yksi niistä perustavaa laatua olevista syistä, miksi me tarvitsemme toisiamme. Perheen perustamiseen tarvitaan mies ja nainen, ja Herran työn toteuttamiseen tarvitaan miehiä ja naisia. Aviomies ja vaimo, jotka toimivat vanhurskaasti yhdessä, täydentävät toisiaan. Varokaamme yrittämästä kajota taivaallisen Isämme suunnitelmaan ja tarkoituksiin elämässämme.

4. Pappeuden siunaukset ovat kaikkien Jumalan lasten saatavilla.

Kun mies ja nainen menevät temppeliin, he kumpikin saavat endaumentin samalla voimalla, joka on itse asiassa pappeuden voima. Vaikka pappeuden valtuutta johdetaan pappeuden avainten kautta ja pappeuden avaimia on vain kelvollisilla miehillä, pappeuden voima ja siunaukset ovat kaikkien Jumalan lasten saatavilla.

Presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972) on selittänyt: ”Pappeuden siunauksia ei ole rajoitettu pelkästään miehille. Näitä siunauksia vuodatetaan myös – – kaikkien uskollisten kirkon naisten ylle. – – Pappeuden kautta Jumala tarjoaa tyttärilleen jokaisen hengellisen lahjan ja siunauksen, jotka Hänen poikansa voivat saada.”⁶

Ne, jotka ovat astuneet kasteen vesiin ja saaneet sen jälkeen endaumenttinsa Herran huoneessa, ovat oikeutettuja

saamaan runsaita ja ihmeellisiä siunauksia. Endaumentti on kirjaimellisesti voiman lahja. Kaikki ne, jotka astuvat Herran huoneeseen, toimivat pappeuden toimituksissa.

Meidän Isämme taivaassa antaa voimaansa auliisti. Kaikki miehet ja kaikki naiset voivat päästä osallisiksi tästä voimasta saadakseen apua elämäänsä. Kaikki, jotka ovat tehneet pyhiä liittoja Herran kanssa ja jotka pitävät nuo liitot kunniaissa, ovat oikeutettuja saamaan henkilökohtaista ilmoitusta, tulemaan siunatuiksi enkelten palveluksella, olemaan yhteydessä Jumalaan, saamaan evankeliumin täyteen ja lopulta perimään Jeesuksen Kristuksen kanssa kaiken, mitä Isällämme on.

5. Kirkko tarvitsee naisten ääntä ja uskoa.

Me tarvitsemme enemmän naisten selvästi erottuvaa, vaikutusvaltaista ääntä ja uskoa. Me tarvitsemme sitä, että he oppivat opin ja ymmärtävät, mihin me uskomme, jotta he voivat lausua todistuksensa kaikkia asioita koskevasta totuudesta – esitettiinpä nuo todistukset sitten Nuorten Naisten leirinuotiolla, todistuskokouksessa, blogissa tai Facebookissa. Vain uskolliset myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat naiset voivat osoittaa maailmalle, miltä liittoja tehneet Jumalan naiset näyttävät ja mihin he uskovat.

Kenelläkään meistä ei ole varaa seistä sivussa ja katsoa, kuinka Jumalan tarkoituksia väheksytään ja työnnetään syrjään. Kutsun etenkin sisaret kaikkialla kirkossa tavoittelemaan taivaan johdatusta, jotta he tietäisivät, mitä he voivat tehdä niin että heidän uskosta ja todistuksesta kertova äänensä kuuluisi. Johtavat auktoriteetit ja johtavina virkailijoina toimivat sisaret eivät voi tehdä sitä yksin. Kokoaikaiset lähetyssaarnaajat eivät voi tehdä sitä yksin. Pappeusjohtajat ja apujärjestöjen johtohenkilöt eivät voi tehdä sitä yksin. Meidän kaikkien täytyy puolustaa taivaallista Isäämme ja Hänen suunnitelmaansa. Meidän kaikkien täytyy puolustaa Vapahtajaa ja todistaa, että Hän on Kristus, että Hänen kirkkonsa on palautettu maan päälle ja että on asioita, jotka ovat oikein, ja asioita, jotka ovat väärin.

Jotta meillä olisi rohkeutta puhua suoraan ja puolustaa kirkkoa, meidän täytyy ensin valmistautua tutkimalla evankeliumin totuuksia. Meidän pitää vahvistaa omaa todistustamme ahkeralla, päivittäisellä pyhien kirjoitusten tutkimisella ja turvautumalla Moronin lupaukseen, että me

voimme ”tietää totuuden kaikesta” (Moroni 10:5), jos me tavoittelemme sitä rukoilemalla ja tutkimalla nöyrästi.

Älkää tuhlatko aikaa siihen, että pyritte muuttamaan tai mukauttamaan Jumalan suunnitelmaa. Meillä ei ole siihen aikaa. On hyödytöntä pyrkiä ratkaisemaan, kuinka järjestäisimme Herran kirkon eri tavalla. Vapahtaja on tämän kirkon johdossa, ja me kaikki noudatamme Hänen ohjeitaan. Sekä miehet että naiset tarvitsevat lisää uskoa ja vahvemman todistuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen elämästä ja sovituksesta sekä lisää tietoa Hänen opetuksesta ja opistaan. Me tarvitsemme selkeän mielen, jotta Pyhä Henki voi opettaa meille, mitä tehdä ja mitä sanoa. Meidän pitää ajatella selkeästi tässä hämmennyksen maailmassa, joka ei välitä siitä, mikä on Jumalan.

Sisaret, teidän vaikutuspiirinne on ainutlaatuinen – sellainen, jota miehet eivät voi jäljitellä. Kukaan ei voi puolustaa Vapahtajaamme yhtään taivuttelevammin tai voimallisemmin kuin voitte te – Jumalan tyttäret, joilla on suurta sisäistä voimaa ja vakaumusta. Kääntymyksen kokeneen naisen äänen voima on mittaamaton, ja kirkko

tarvitsee teidän ääntänne nyt enemmän kuin koskaan.

Jätän teille todistukseni siitä, että elämme sellaista aikaa, jolloin meidän täytyy olla yhtä – miesten ja naisten, nuorten miesten ja nuorten naisten, poikien ja tyttöjen. Meidän täytyy edustaa taivaallisen Isämme suunnitelmaa. Meidän täytyy puolustaa Häntä. Häntä työnnetään syrjään. Me kirkon jäsenet emme voi pysyä toimettomina ja antaa sen jatkua, vaan meidän tulee olla riittävän rohkeita antaaksemme äänemme kuulua.

Jumala siunatkoon meitä niin, että meillä on rohkeutta tutkia evankeliumin yksinkertaisia totuuksia ja sitten kertoa niistä jokaisessa tilaisuudessa, jonka saamme. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 20. elokuuta 2013 pidetystä puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.1.1.
2. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 108.
3. ”Tämä on minun työni ja kirkkauteni”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 19.
4. ”Kirkon naiset”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 67.
5. Ks. ”Pysykää lujina maailman houkutuksia vastaan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 98.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 168, 315.

Vaikka pappeuden valtuutta johdetaan pappeuden avainten kautta ja pappeuden avaimia on vain kelvollisilla miehillä, pappeuden voima ja siunaukset ovat kaikkien Jumalan lasten saatavilla.

JOKIN KÄSKI MINUA PYSÄHTYMÄÄN

Perjantaksi ja lauantaiksi oli suunniteltu yön yli kestävä telttaretki kaikenlaisine ulkoilmatoimintoineen, ja halusin lähteä retkelle poikani kanssa. Carlilla oli osa-aikatyö ja hänen täytyi olla töissä perjantaina, joten ehdotin, että ottaisın hänet kyytiin perjantai-iltana töiden jälkeen. Suunnittelimme pysäköivämme leiripaikan yläpuolella olevalle sillalle ja sitten patikoivamme alas.

Kun saavuimme sillalle, oli pimeää, sillä taivaalla kimmelsi vain ohut

kuunsirppi ja muutama tähti. Polku leiripaikalle kulki pitkin joenvartta seurailevaa kallioseinämaa. Lähtiesämme patikoimaan olimme miltei 300 metriä joen yläpuolella.

Jonkin matkaa kuljettuamme taskulamppumme alkoi himmetä, ja huonosti toimivan valonlähteen vuoksi polku näytti katoavan toisinaan näkyvistä. Äkkiä jokin käski minua pysähtymään. Pysähdyin heti mutta otin sitten vielä kaksi askelta eteenpäin. Silloin tunne tai ääni toisti: ”Seis!”

Pysähdyin jälleen. Carl, joka oli aivan takanani, oli törmätä minuun.

”Mitä nyt, isä?” hän kysyi.

Kerroin hänelle saamastani varoituksesta ja lisäsin, että meidän piti lähteä kotiin ja että palaisimme aamulla.

”Isä, minä näen leiritulen”, hän vastasi. ”Se on korkeintaan puoleltoista kilometrin päässä.”

Ymmärtäessäni, että varoitus oli tullut Pyhäältä Hengeltä, vaadin, ettemme ota enää askeltakaan. Taskulamppu oli lakannut toimimasta, joten patikoimme varovasti takaisin ylös polkua. Carl oli pettynyt eikä puhunut paljonkaan matkallamme kotiin.

Varhain seuraavana aamuna palasimme sillalle ja lähdimme taas patikoimaan. Carl voisi osallistua ainakin lauantain toimintoihin. Kiiruhdimme eteenpäin, kunnes aivan äkkiä polku katosi! Silloin tajusimme. Olimme saapuneet juuri siihen paikkaan, johon olimme pysähtyneet edellisenä iltana.

”Isä, tästä on ainakin sadan metrin pudotus jokeen”, Carl sanoi. ”Olimme voineet kuolla!”

Kallio laski jyrkästi allamme suoraan jokeen. Edessämme polulla oli noin 3,5 metrin levyinen halkeama, jonka äskeinen myrsky oli saanut aikaan.

Carl ja minä halusimme kyynelehtien toisiamme. Sitten kiipesimme toiselle polulle ja pääsimme leiripaikalle. Saavuimme juuri parahiksi aamiaiselle.

Ensimmäiselle polulle olisi pitänyt asettaa varoitusmerkki, mutta sitä ei ollut. Onneksi me saimme varoitusmerkin Pyhäältä Hengeltä. ■

Ronald D. Colby, Utah, USA

Jonkin matkaa kuljettuamme taskulamppumme alkoi himmetä, ja huonosti toimivan valonlähteen vuoksi polku näytti katoavan toisinaan näkyvistä.

AVAA MORMONIN KIRJA

Koska kuulun Wienin vaaran korkeaan neuvostoon, käyn keran kuukaudessa vierailulla jossakin Wienin seurakunnassa. Asun lähes 200 kilometrin päässä Wienistä, joten matkustan sinne usein junalla.

Eräänä sunnuntaina, kun olin palannut kotiin seurakuntavierailulta, huomasin tyrmistyksekseni, ettei minulla ollut enää lompakkoani. Olin huolissani, sillä en tiennyt, olinko kadottanut lompakkoni vai oliko se varastettu. Lompakossa oli pieni summa rahaa, temppeleisuositukseni, luottokortti ja muita tärkeitä kortteja.

Seuraavana päivänä minun oli vaikea keskittyä työhöni. Yhä uudelleen kysyin itseltäni: ”Milloin käytin sitä lompakkoa viimeksi? Jätinkö sen jonnekin?” Soitin poliisille, juna-asemalle ja sen seurakunnan piispalle, jossa olin ollut vierailulla. Kukaan ei ollut löytänyt lompakkoani. Rukoilin myös, ja rukoukseni voimistuivat päivän edetessä. Sinä yönä nukuin huonosti.

Seuraavan päivän aamurukouksissani tunsin voimakkaan hengellisen kehotuksen avata Mormonin kirjan, jotta löytäisin vastauksen ongelmaani. Sivuutin heti tunteen, koska millään Mormonin kirjan kohdalla ei ollut mitään tekemistä kadonneen lompakkoni kanssa.

Tunne oli pakottava: ”Miksi sinä epäilet? Usko edeltää ihmettä! Avaa nyt se kirja. Ensimmäinen kohta, jonka luet, antaa sinulle vastauksen ongelmaasi.”

Hylkäsin tämän tunteen toiveajatteluna. Mutta tunne sydämessäni kävi ankaran taistelun ja voitti. Nousin,

menin kirjoituspöytäni ääreen ja otin Mormonin kirjan käteeni. Sydämeni hakkasi nopeaan tahtiin odotuksesta. En kääntänyt sivuja eteen- enkä taaksepäin. Avasin yksinkertaisesti kirjan ja luin kohdan MK Jaak. 3:1: ”Turvautkaa Jumalaan horjumattomin mielin ja rukoilkaa häntä suuresti uskoen, niin hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän ajaa teidän asiaanne.” Olin äimistynyt enkä pystynyt lukemaan enempää.

Herra ajaa minun asiaani! Lähdin töihin helpottuneena ja lohdutettuna.

Aamurukouksissani tunsin voimakkaan hengellisen kehotuksen avata Mormonin kirjan, jotta löytäisin vastauksen ongelmaani.

Yhdeltätoista aamupäivällä sain puhelun juna-aseman poliisilta, joka ilmoitti minulle, että lompakkoni oli löytynyt. Sain lompakkoni seuraavana päivänä. Mitään ei ollut viety.

Herra oli lohduttanut minua ahdingoissani. Hän oli ajanut minun asiaani. Mormonin kirjan avulla taivaallinen Isäni oli vastannut rukouksiini suoraan ja henkilökohtaisesti. Olen aina rakastanut Mormonin kirjaa, ja tämän kokemuksen jälkeen siitä on tullut minulle entistäkin kallisarvoisempi. ■

Eduard Mayer, Ylä-Itävalta, Itävalta

MIKSI RAKASTAN MORMONIN KIRJAA

Ajoin Utahiin ensimmäisen kerran lähes 30 vuotta sitten. Olin elänyt hyvin epäkristillistä elämää mutta halusin muuttua. En vain tiennyt, miten sen tekisin.

Toisen päivän iltana Utahissa jäin yöksi motelliin pieneen eteläutahilaiseen kaupunkiin. Kun toimistossa ollut rouva antoi minulle huoneeni avaimen, kysyin häneltä, onko hän myöhempien aikojen pyhä. Hän vastasi ystävällisesti: ”Kyllä minä olen.” Säteillen hän lisäsi: ”Oletteko lukenut suurenmoisen kirjamme, Mormonin kirjan?” Vastasin hänelle sekä yllättyneenä että kiinnostuneena, että en ollut.

”Sellainen on huoneessanne”, hän jatkoi. ”Täällä kaupungissa ei ole teille mitään mielenkiintoista, joten voisitte hyvinkin tutustua siihen suurenmoiseen kirjaan.”

Kiitin häntä ja vein matkatavarani huoneeseeni. Kun olin siellä, näin yöpöydällä punaruskean pehmeäkantisen Mormonin kirjan.

Avasin sen satunnaisesti läheltä keskikohtaa ja luin muutaman jakeen,

mutta ajatukseni löivät tyhjää. En ymmärtänyt mitään. Pettyneenä laskin kirjan kädestäni ja lähdin huoneesta tuntien oloni ontoksi. Ajelin ympäriinsä, kunnes löysin baarin – pimeän, ikävännäköisen paikan. Menin sisään ja tunsin heti itseni onnettomaksi, yksinäiseksi ja toivottomaksi. Seisoin siellä muutaman minuutin ja sitten käännyn ja kävelin ulos päättäen, etten koskaan enää tuhlaisi hetkeäkään elämästäni missään baarissa.

Virkistyneenä palasin motellihuoneeseeni ja otin käteeni Mormonin kirjan. Polvistuin Herran eteen, josta en tiennyt paljoakaan, ja pyysin Häntä olemaan minulle armollinen. Pyysin Häntä antamaan minulle anteeksi sotkun, jonka olin saanut elämänsäni aikaan, ja auttamaan minua ymmärtämään, mitä luin Mormonin kirjasta, tietämään, oliko Joseph Smith tosi profeetta, ja tietämään, oliko mormonikirjasto minua varten.

Avasin kirjan kunnioittavasti ja luin ensimmäisen näkemäni jakeen: ”Minä riemuitsen

selkeydestä; minä riemuitsen totuudesta; minä riemuitsen Jeesuksesta, sillä hän on lunastanut minun sieluni helvetistä” (2. Nefi 33:6). Sain sydämeeni palavan tunteen ja aloin kyynelehtiä. Nuo sanat paistoivat sivulta kuin toivon suurenmoinen valo – Jeesuksen Kristuksen valo, joka viittoi minua tulemaan Hänen luokseen.

Itkien polvistuin jälleen rukoukseen ja pyysin Herraa johdattamaan minua edelleen. Sitten avasin kirjan jälleen ja aloin lukea Ensimmäisen Nefin kirjan ensimmäistä lukua. Olin aivan ihmeissäni Nefin sanojen ja todistuksen verrattomasta voimasta, puhtaudesta ja totuudesta. Luin kahteen asti yöllä, ja lukiessani Herra avasi ymmärrykseni.

Puoli vuotta myöhemmin minut kastettiin tämän suurenmoisen, tosi kirkon jäseneksi. Tiedän, että Herra siunasi minua niin, että löysin ja luin Mormonin kirjan – kirjan, joka antoi minulle uskon Jeesukseen Kristukseen ja todistuksen Hänestä. ■
Steve Rahawi, Kalifornia, USA

Näin motellihuoneessani punaruskean pehmeäkantisen Mormonin kirjan.

KASVATINKO LAPSIA VAI KUKKIA?

Kun lapsemme olivat pieniä, muuttimme soomaan taloon, jossa oli kaunis piha. Etuoven kummallakin puolella oli kaksi tyhjää kukkapenkkiä, ja vaikka minulla ei ollut paljoakaan kokemusta puutarhanhoidosta, olin innokas istuttamaan niihin kukkia. Ostin puutarhakirjan ja tilasin kasvi- ja siemenluetteloa ja tutkin niitä tarkoin.

Muutaman seuraavan kuukauden kuluessa suunnittelin puutarhani, muokkasin maan ja istutin yli 200 kukkasipulia. Tiesin, että kuluisi vielä muutama kuukausi, ennen kuin näkisin mitään tuloksia, mutta silti katselin puutarhaani usein nähdäkseni kasvua. Varhain keväällä kukkani alkoivat kukkia, ensin pikkuruiset purpuranpunaiset iirikset ja sitten narsissit. Kevään keskivaiheilla kukkapenkkiini olivat täyttyneet upealla tulppaanihoistolla. Rakastin puutarhaani ja istuin usein etuportailla pelkästään katselemissa kukkia.

Yhtenä iltapäivänä nelivuotiaalla tyttärellämme Emilyllä oli leikkitoverinaan eräs ystävä. Juuri ennen kuin ystävän äiti tuli hakemaan tytön, tytöt työntyivät sisään keittiönovesta sylit täynnä tulppaneja. ”Katso, mitä toimme sinulle”, he sanoivat iloisesti. He olivat poimineet lähes jokaisen kukan.

Tulppaanit kukkivat vain kerran vuodessa. Olin murtunut – kaikki se työ, kaikki se odotus. Täytimme maljakkoni kukilla ja lähetimme loput Emilyn ystävän

mukana tämän kotiin. Kun myöhemmin valitin äidilleni tätä katastrofia, hän sanoi: ”Onpa hyvä, että kasvatat lapsia etkä kukkia.”

Tajusin, että minun piti muuttaa näkökulmaani. Muistin erään kukkien keräämisestä kertovan Alkeisyhdistyksen laulun, jota olin laulanut tyttöjeni kanssa:

Mä sinulle, äiti, nää kukkaset annan.

Ne jokainen kertoo mun rakkauttain.¹

Minä näin turmellun puutarhani, mutta kaksi nelivuotiaista tyttöä näkivät rakkaudenosoituksen.

Kukkatarhan kasvattaminen oli vaatinut kärsivällisyyttä, ja se, että otin etäisyyttä ja katselin tätä tapahtumaa lapseni silmin, vaati vieläkin enemmän kärsivällisyyttä. Mutta se, että opin kärsivällisyyttä äidin osassani, vie minua lähemmäksi Herraa. ■

Paula Schulte, Missouri, USA

VIITE

1. ”Käyn usein mä niityille”, *Lasten laulukirja*, s. 109.

Tytöt työntyivät sisään keittiönovesta sylit täynnä tulppaneja. ”Katso, mitä toimme sinulle”, he sanoivat iloisesti.

SISARIA LIITOSSA

Koska me olemme Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, meillä kaikilla on sisaria, jotka rakastavat ja tukevat meitä – riippumatta perhetilanteestamme.

Emmaline R. Wilson

Kun opiskelin Pariisissa Ranskassa, ihmettelin ensimmäisenä sunnuntainani uuden seurakuntani moninaisuutta. Apuyhdistystä johti eräs ihastuttava nainen, joka oli kotoisin Itä-Euroopasta. Muutamat Länsi-Afrikasta tulleet sisaret lainasivat ystävällisesti minulle laulukirjaansa. Eräs aasialainen nainen, joka oli huolella kääntänyt oppiaiheensa ranskaksi, piti yhden koskettavimmista oppiaiheista, mitä olen koskaan kuullut. Vaikka olin nuori amerikkalainen, joka asui 8 000 kilometrin päässä kotikaupungistaan,

tunsin oloni kotoisaksi kirkon hyvien naisten keskuudessa. Olimme kotoisin Ranskasta, Kambodžasta, Norsunluurannikolta, Ukrainasta ja Yhdysvalloista – mutta ikä- ja kulttuurierot eivät merkinneet mitään. Meitä yhdisti sisaruuden henki.

Varhaisina opiskeluvuosinani ymmärsin ensimmäisen kerran, miten uskomattomaan sisarten verkostoon olin kuulunut koko ikäni. Vartuin ilman biologisia siskoja, ja niinpä minusta toisinaan tuntui, etten osannut muodostaa selkeää kuvaa siitä, mitä sisaruus oikein on. Vaikka olen hyvin kiitollinen ihanista vanhemmistani ja veljistäni, niin kaipasin siskoja, joiden kanssa puhua, nauraa ja kokea elämää. Sen sijaan olen oppinut turvaamaan sisariin, joita olen löytänyt ”yhdessä ja samassa uskossa” (ks. Ef. 4:13). Monet kokemukset ovat opettaneet minulle, että voin luottaa näihin uskollisiin naisiin – Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ansiosta minulla *onkin* sisaria!

Maailma opettaa meille, että perheeseen, sukupolveen, kulttuuriin tai persoonallisuuteen liittyvät erot työntävät

meitä erilleen. Todellisuudessa me sisaret olemme yhtä rakkauden, palvelun ja taivaallisen Isämme lapsina saamamme jumalallisen perintömme kautta. Tämä ykseys auttaa meitä täyttämään oman kasteenliittomme lupaukset. Me olemme luvanneet ”tulla Jumalan lammastarhaan ja tulla nimitetyiksi hänen kansakseen ja [olemme] halukkaita kantamaan [toistemme] kuormia, jotta ne olisivat keveitä;

niin, ja [olemme] halukkaita suremaan surevien kanssa, niin, ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja olemaan Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä [lienemmekin]” (Moosia 18:8–9).

Tulemme Jumalan lammastarhaan

Sisaret auttavat monin tavoin toisiaan pitämään nuo kasteenliitossa annetut lupaukset. Taiwanissa asuva Ting Chang tuli Jumalan lammastarhaan ollessaan yläkoulussa. Koska Tingin perheen taloudellinen tilanne oli vaikea, hänellä oli tapana jättää lounas väliin säästääkseen perheensä kuluja. Hänen luokkatoverinsa Jina

huomasi sen. Jinan äiti alkoi valmistaa ylimääräiset lounaseväät joka päivälle, jotta Jina voi jakaa ne Tingin kanssa. Pian Jina kutsui ystävänsä mukanaan kirkkoon. Jinan äiti oli hiljattain liittynyt kirkkoon, ja lähetyssaarnaajat opettivat Jinaa. Tingille näiden naisten osoittama rakkauden esimerkki oli voimallinen, ja hänkin alkoi tavata lähetyssaarnaajia.

Yhdessä Ting ja Jina lukivat pyhiä kirjoituksia ja kirjoittivat pyhistä kokemuksistaan päiväkirjaansa. Näiden nuorten naisten sisaruuden siteet vahvistuivat, kun heidät kumpikin kastettiin samana päivänä. Tällä hetkellä kumpikin palvelee kokoaikaisessa lähetystyössä ja levittää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tuomaa iloa. Jinasta, hänen äidistään ja Tingistä on tullut sisaria toisilleen, kun he ovat eläneet Herran tasovaatimusten mukaan ja edustaneet Hänen nimeään.

Kannamme toistemme kuormia

Rakastava palveleminen on todellisen sisaruuden tunnusmerkki. Laupeudentyö ja kotikäyntiopetus ovat kirkon välineet sellaiseen palvelemiseen. Brasiiliassa asuva Jacqueline Soares Ribeiro Lima on kertonut, kuinka kaksi kotikäyntiopettajaa siunaisivat hänen elämäänsä ja hänen perhettään, kun hänellä oli todettu

”Me riemuitsemme monista eri rooleistamme kirkon naisina. Vaikka olemme

monella tapaa erilaisia ja ainutlaatuisia, me myös ymmärrämme, että olemme kaikki saman taivaallisen Isän tyttäriä, mikä tekee meistä sisaria. Me olemme yhtä Jumalan valtakunnan rakentamisessa ja liitoissa, jotka olemme tehneet.”

Bonnie L. Oscarson, Nuorten Naisten ylijohdaja, ”Sisaruus: oi, kuinka me tarvitsemme toisiimme”, Liahona, toukokuu 2014, s. 119.

kaksisuuntainen mielialahäiriö ja hän tunsu, ettei voinut käydä kirkossa säännöllisesti: ”Mieheni Vladimir teki kaiken voitavansa auttaakseen minua sairauden pahimman vaiheen yli. Mieheni kohtasi pahimmat hetket yksin – kunnes kaksi ihanaa naista kutsuttiin kotikäyntiopettajikseni.”

Nämä kaksi naista, Rita ja Fátima, osoittivat rakkauttaan hankkimalla lisää tietoa sairaudesta ja tukemalla Jacquelinin perhettä. Hän tunsu jatkuvasti heidän vilpittömän kiinnostuksensa häntä kohtaan. Jacquelinea palvellessaan he pitivät hänelle pienet juhlat ja ompelivat hänen tyttärelleen mekon. Lopulta Ritan ja Fátiman osoittama vilpittön huolenpito auttoi Jacquelinea hengellisesti, ja heidän vahvuutensa rohkaisemana hän alkoi taas käydä kirkossa säännöllisesti.

Olivatpa sisartemme kuormat fyysisiä, emotionaalisia tai hengellisiä, on suurenmoista, kun me rakastaen autamme väsynttä nuorta äitiä, ujoa uutta mehiläistä, yksinäistä iäkästä naista, ylläsiittunutta Apuyhdistyksen johtajaa. Liiton naiset ”[iloitsevat] palvelemisesta ja hyvistä töistä”¹, ja siten he etsivät ja kohottavat sisariaan, jotka ovat huolten painamia tai uupuneita.

Suremme surevien kanssa

Uskon naiset noudattavat Vapahtajan esimerkkiä, kun he auttavat lempeästi. Paras esimerkki epäitsekästä rakkaudesta pyhissä kirjoituksissa on kenties Betlehemistä kotoisin olevasta Noomista ja hänen moabilaisesta miniästään Ruutista. Ruut päätti palvella anoppiaan sen jälkeen kun Noomin mies ja pojat olivat kuolleet.

Surullisena Noomi päätti palata omaan maahansa. Vaikka näiden naisten kulttuurinen ja uskonnollinen tausta oli erilainen, heistä tuli ystäviä, kun he autoivat toisiaan elämään vanhurskaasti ja selviytyivät koettelemuksista yhdessä.

Ruutin esimerkki ja palvelutyö olivat niin suurenmoisia, että Noomin suru kääntyi iloksi, kun hän sai onnekseen tämän ihanan miniän ja sisaren evankeliumissa. Heidän siteensä oli niin vahva, että nähdesään heidän keskinäisen rakkautensa muut naiset sanoivat: ”Kiitetty olkoon Herra, joka antoi sinulle – – miniäsi – –, joka rakastaa sinua ja on sinulle enemmän arvoinen kuin seitsemän poikaa” (Ruut 4:14–15).

Lohdutamme niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa

Seurakunnan erään sisaren viesti lohdutti Tahitilla asuvaa Raihau Garikia, joka kutsuttiin Apuyhdistyksen opettajaksi vain kuukausen jälkeen kun hän oli täyttänyt 18 vuotta. Häntä jännitti opettaa ”äitejä ja isoäitejä – naisia, jotka tiesivät jo hyvin paljon, olivat kohdanneet monia koettelemuksia sekä kokeneet monia asioita”. Ensimmäisen oppi-aiheensa jälkeen hän sai ”rakkaudentäyteisen viestin” eräältä luokassa olleelta naiselta. Tämä viesti vahvisti hänen luottamustaan, ja hän liitti sen päiväkirjaansa, jotta se auttaisi häntä selviytymään vaikeista hetkistä.

Sisaret evankeliumissa lohduttavat ja tukevat toisiaan ahdingon aikoina. Utahilainen vaaranjohtaja J. Scott Featherstone muistaa, kuinka

**Liiton naiset
"iloitsevat]
palvelemisesta ja
hyvistä töistä",
ja siten he etsivät
ja kohottavat
sisariaan, jotka ovat
huolten painamia
tai uupuneita.**

hän kävi vaimonsa kanssa erään heidän vaarnassaan asuvan naisen luona, jonka mies oli juuri menehtynyt. "Vaimoni vain halasi häntä, itki hänen kanssaan ja lohdutti häntä, kunnes hän tunsi, että häntä rakastetaan." Toisinaan sisaruus on juuri niin yksinkertaista.

Seisomme Jumalan todistajina

Siinä on suurta voimaa, kun kaikenikäiset naiset yhdistyvät edustamaan totuutta ja vanhurskautta.² Sisaruu-temme Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa voi vahvistaa meitä riippumatta tilanteista, joita kohtaamme yhä jumalattomammaksi muuttuvassa maailmassa. Jopa aivan nuorimmatkin voivat olla todistajia: kalifornialainen Jessica Vosaniyaqona sai opetusta evankeliumista Alkeisyhdistyksen luokkansa kuusivuotiailta tytöiltä, jotka muistuttivat häntä perheen tärkeystä ja todistivat siitä.

Äläkään sisaretkin ovat tärkeitä esimerkkejä. Utahilainen Kimm Frost muistaa monia naisia, jotka ovat vaikuttaneet siihen, että hän on pysynyt vahvana evankeliumissa, kuten Ursula Squires. Kimm kertoo: "Sisar Squiresista tuli minun kotikäynti-opetustoverini, kun hän oli reilusti yli 90-vuotias. Hänen näkönsä ja kuulonsa olivat heikentyneet, mutta hän oli täysin omistautunut evankeliumille. Hän ei koskaan jäänyt pois kirkosta ja suoritti kotikäyntiopetustehtävänsä uskollisesti. – Hän oli minulle innoituksena." Sisarista voi tulla Mestarin opetuslapsia, jotka ovat yhtä, tapahtuipa se sitten näyttämällä esimerkkiä tai todistamalla.

Sisaria Jumalan kirkossa

Olen todellakin löytänyt sisaria, kun olen seurannut naisia, jotka ovat "Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla" (Moosia 18:9). Minulla oli tilaisuus palvella kokoaikaisessa lähetystyössä. Kun sain kutsun palvella Utahin Salt Lake Cityssä Temppeleaukion lähetyskentällä – ainoalla vain naisille tarkoitettulla lähetyskentällä kirkossa – myönnän, että minua jännitti olla niin monien naisten ympäröimänä. Minun ei olisi tarvinnut olla huolisani. Todistukseni sisaruuudesta kasvoi valtavasti, kun olin tekemisissä lukemattomien naisten kanssa, joista jokainen todisti Vapahtajasta jokapäiväisillä teoillaan.

Ensimmäisenä jouluiltaanani lähetyskentällä lähetysjohtajamme kutsui kaikki sisaret koolle katsomaan kohottavaa elokuvaa. Elokuvan yhdessä vaiheessa kuvattiin kahta sisarta, jotka autoivat toisiaan selviytymään pelottavista olosuhteista. Heidän ykseytensä kosketti minua. Kun katsoin elokuvaa ja katselin kaikkia ympärilläni olevia säteileviä sisarlähetysaarnajia, Henki todisti minulle voimallisesti, että sisaruus on taivaallisen Isämme suunnitelman mukainen iankaikkinen side ja että minäkin olen osa sitä. Miten suurenmoinen totuus onkaan, ettemme koskaan ole yksin, sillä Herra on antanut meille kaikille sisaria. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. "Apuyhdistyksen julistus", *Nainen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa – Naisten perusoppi-kirja*, osa A, 2000, s. XI.
2. Ks. *Nuorten Naisten edistyminen*, kirjanen, 2009, s. 2.

T

Kulttuurit sulautuvat

Torontossa

Katherine Nelson

Toronton ydinkeskustassa sijaitseva Kensington Market esittelee palasen maailman moninaisuutta. Kapeita katuja reunustavat myyntikojut, kaupat ja ravintolat tarjoavat vaikka miten monen eri kulttuurin ruokaa – esimerkiksi salvadorilaista, meksikolaista, perulaista ja ranskalaista. Joka kulmauksessa näkyy koreittain värikkäitä hedelmiä ja vihanneksia, pöydittäin lämpimiä, mureita piiraita sekä eri kulttuurien perinnevaatteiden kirkkaita kuvioita.

Toronton kulttuurien tilkkutäkki muodostuu maahanmuuttajista, alkuperäisasukkaista, pakolaisista ja opiskelijoista. Jonathan Porter, Torontossa asuva 25-vuotias nuori aikuinen, kertoo: ”Se, että saan palvella seurakunnassani niin monia eri kulttuuritaustoja edustavien jäsenten rinnalla, auttaa minua näkemään eron ympärilläni olevien kulttuurien – myös oman kanadalaisen kulttuurini – ja evankeliumin kulttuurin välillä. On hienoa nähdä, että jokainen kulttuuri kannattaa niitä hyveitä, jotka evankeliumin opetusten mukaan ovat vanhurskaita.

Sen ansiosta voi kommunikoida Pyhän Hengen ohjaamana, mikä auttaa ihmisiä ymmärtämään toisiaan ja nousemaan oman kulttuurinsa yläpuolelle.”

Jonathan on nähnyt evankeliumin vaikutuksen myös johtotehtävissä: ”Ei haittaa, vaikka johtajilla on usein erilaisia johtamistapoja, jotka perustuvat heidän kulttuuriinsa. He ovat kaikki Jumalan kutsumia ilmoituksen kautta pappeuden valtuudella, ja heitä siunataan.”

Jonathanille instituutti tarjoaa jotakin sellaista, mitä hän pitää suuressa arvossa: ”Varttuessani Torontossa minulla ei ollut moniakaan ikätovereita, jotka olisivat olleet kirkon jäseniä, joten tunnen oloni turvallisiksi instituutissa ja tunnen, että olen tervetullut sinne. Rakkaus evankeliumia kohtaan yhdistää meitä. Muut huomaavat elämäntapamme, näkevät meidän mittapuumme ja huomaavat, että olemme ainutlaatuisia.”

Jonathanin kokemukset ovat opettaneet hänelle, miten tärkeää on rakkaus, ”Kristuksen puhdas rakkaus” (ks. Moroni 7:47). ”Instituutin nuoret aikuiset ovat niin erilaisia, ettei toinen

Millaista on olla uskollinen nuori aikuinen Ontariossa Kanadassa? Eräs nuori aikuinen kertoo kulttuuristaan ja uskostaan.

toisensa rakastaminen aina onnistu luontaisesti”, hän sanoo. ”Olen oppinut, että Kristuksen kaltainen rakkaus tarkoittaa muiden palvelemista aivan pienilläkin tavoilla ja heidän rakastamistaan riippumatta siitä, mistä he ovat lähtöisin.”

Tämä rakkaus ja moninaisuus siunaavat lähetystyötä. ”Erittäin monet täällä ovat ensimmäisen tai toisen polven käännynnäisiä. Toisinaan ihmiset liittyvät kirkkoon täällä ja palaavat omaan maahansa ja kertovat evankeliumista perheelleen ja vahvistavat omaa kulttuuriaan. Minulle se on kirkon perintöä Torontossa.” ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Millä tavoin ruoka Torontossa on ainutlaatuista?

On helppo löytää paljon currylla maustettua, afrikkalaista ja meksikolaista ruokaa. Torontossa on suuri jamaikalainen yhteisö, ja niinpä lempiruokiini kuuluvat muiden muassa roti, riisi ja herneet sekä currylla maustettu vuohi.

Miten pidät hauskaa?

Pidän kielten oppimisesta, ja voin harjoitella kielitaitojani ystäväni kanssa. Puhun vaivatta viittä kieltä: englantia, haitin kreolia, portugalia, ranskaa ja tswanaa.

Millaista treffeillä käyminen on Torontossa?

Koska monet nuoret Torontossa ovat toisen polven maahanmuuttajia, niin kun menen hakemaan treffikaveriani, pääsen tutustumaan hänen vanhempiinsa, jotka usein elävät yhä oman kulttuurinsa mukaan ja tarjoavat minulle omia perinneruokiaan. Se on hauskaa.

KIRKKO KANADASSA

187 982 myöhempien aikojen pyhää
327 vaarnaseurakuntaa
150 lähetyssurakuntaa
7 lähetysskenttää
8 temppeleä

NUMEROTIETOA KANADASTA

34 568 211 asukasta
44 kansallispuistoa ja luonnonsuojelualuetta
50 prosenttia maailman jääkarhuista elää Kanadassa

FAKTOJA KANADASTA

Pääkaupunki: Ottawa
Kielet: englanti ja ranska

VALMISTAUTUMISTA ELÄMÄN MAHDOLLISUUKSIIN

Haluatko suurenmoisen tulevaisuuden? Hanki koulutus!

Kun kotiläksyt alkavat kasaantua ja mietit, ovatko kaikki ponnistelusi vaivan arvoisia, muista nämä ensimmäisen presidenttikunnan antamat neuvot. Heidän viisaat sanansa voivat auttaa sinua selviytymään seuraavasta muistiinpanopinosta hieman entistä motivoituneemmin.

Koska koulutuksella on valtavan suuri vaikutus tulevaisuuteesi ja se on ”tärkeä osa taivaallisen Isän suunnitelmaa [, jonka] tarkoituksena on auttaa sinua tulemaan enemmän Hänen kaltaisekseen” (*Nuorten voimaksi*, 2011, s. 9), tulet huomaamaan, että se on kaikkien ponnistelujen arvoista.

Presidentti Thomas S. Monson

TAIVAALLISTA OPETUSTA

”Jotkin asiat elämässä te opitte vanhemmiltanne ja toiset taas koulussa tai kirkossa. On kuitenkin tiettyjä hetkiä, jolloin tiedätte, että taivaallinen Isämme opettaa teitä ja te olette Hänen oppilaitaan.”

Ks. ”Ken kunnioittaa Jumalaa, sitä Jumala kunnioittaa”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 49.

ELÄMÄN MERI

”Elämä on meri, jossa ylpeät nöyrytetään, pinnarit paljastetaan ja johtajat nostetaan esille. Jotta sillä voi purjehtia turvallisesti ja päästä haluttuun satamaan, merikortit on pidettävä käsillä ja ajan tasalla. Teidän täytyy oppia muiden kokemuksista, puolustaa lujina periaatteita, laajentaa mielenkiinnon kohteitanne, ymmärtää toisten oikeutta purjehtia samalla merellä ja olla luotettavia velvollisuutenne täyttämässä.

Ponnistelut opiskellessanne vaikuttavat merkittävästi mahdollisuuksiinne opiskelun päätyttyä. Pyrkinessänne mahdollisimman hyviin arvosanoihin älkää unohtako, kuinka tärkeää on todella oppia ajattelemaan.”

”Loistava tulevaisuus”, Brigham Youngin yliopiston hartaus-tilaisuus, 11. tammikuuta 2009, s. 4; speeches.byu.edu.

Presidentti
Thomas S. Monson

Presidentti Henry B. Eyring
ensimmäinen neuvon-
antaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Presidentti Dieter F. Uchtdorf
toinen neuvonantaja ensimmäi-
sessä presidenttikunnassa

SUORITUSTA EDELTÄÄ VALMISTAUTUMINEN

”Valmistautuminen elämän mahdollisuuksiin ja velvollisuuksiin on nyt tärkeämpää kuin koskaan ennen. Me elämme muuttuvassa yhteiskunnassa. Ankara kilpailu on osa elämää. Aviomiehen, isän, isoisän, elättäjän ja suojelijan rooli on hyvin erilainen kuin se oli sukupolvi sitten. Valmistautuminen ei ole jotakin *ehkä* tai *mahdollisesti* tehtävää. Se on käsky. Vanha sanonta tietämättömyyden autuudesta on iäksi mennyttä. Suoritusta edeltää valmistautuminen.”

Ks. ”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 45.

Presidentti Henry B. Eyring

OPPIMISEN ASENNE

”Jumalan lapsena päämääränäsi, jos teet kyllin ahkerasti töitä ja olet uskollinen, on tulla Hänen kaltaiseksi. Se merkitsee sitä, että voit oppia kaiken, mikä on totta, koska Hän tuntee koko totuuden.

Useimmat ihmiset lopettavat oppimisen, koska he pelkäävät. He pelkäävät sitä, etteivät pysty oppimaan. Sinun ei tarvitse koskaan pelätä sitä, jos olet uskollinen. Muodollinen koulutuksesi saattaa jostakin syystä

keskeytyä, mutta haluan sinun tietävän ehdottoman varmasti, että voit oppia kaiken, mitä Jumala haluaa sinun oppivan. Suuret oppijat uskovat sen. Heidän asenteenaan on, että he pystyvät oppimaan.”

”Do What They Think You Can’t Do”, *New Era*, lokakuu 1989, s. 6.

HERRA TUNTEE SINUT

”Sinun elämäsi pidetään silmällä aivan kuten minunkin. Herra tietää yhtä lailla sen, mitä Hän haluaa sinun tekevän, kuin sen, mitä sinun tarvitsee tietää tehdäksesi sen. Voit luottaa siihen, että Hän on valmistanut sinulle mahdollisuuksia oppia. Et ymmärrä näitä mahdollisuuksia täydellisesti, kuten minäkään en ymmärtänyt. Mutta kun asetat hengelliset asiat etusijalle elämässäsi, sinua siunataan niin, että tunnet, kuinka sinua johdetaan tietynlaisten asioiden opiskeleminen ja motivoidut työskentelemään uutterammin.”

”Real-Life Education”, *New Era*, huhtikuu 2009, s. 6.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

KÄSKY OPPIA

”Kirkon jäsenille koulutus ei ole pelkästään hyvä ajatus – se on käsky. Meidän on määrä oppia siitä, mikä on niin

taivaassa kuin maan päällä ja maan alla; siitä, mikä on ollut; siitä, mikä on; siitä, minkä täytyy pian tapahtua; siitä, mikä on kotimaassa; siitä, mikä on ulkomailla” [ks. OL 88:79-80].”

”Kaksi periaatetta kenen tahansa elämään”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 57-58.

KÄRSIVÄLLISTÄ SINNIKKYYTTÄ

”Kun olin kymmenvuotias, meidän perhe muutti pakolaisina uuteen maahan. Olin aina ollut koulussa hyvä oppilas – siis siihen saakka kunnes saavuimme Länsi-Saksaan. – –

Koska niin suuri osa opetettavista asioista oli minulle uutta ja outoa, jäin muista jälkeen. Ensimmäistä kertaa elämässäni aloin miettiä, oliko vain yksinkertaisesti niin, etten ollut kyllin älykäs kouluun.

Onneksi minulla oli opettaja, joka opetti minua olemaan kärsivällinen. Hän opetti minulle, että vakaa ja johdonmukainen työ – kärsivällinen sinnikkyys – auttaisi minua oppimaan.

Ajan mittaan vaikeat aineet kävivät selkeiksi – jopa englannin kieli. Hitaasti aloin huomata, että jos ahkeroin johdonmukaisesti, pystyisin oppimaan. Se ei käynyt nopeasti, mutta kärsivällisyyden ansiosta se onnistui.” ■

”Jatkakaa kärsivällisesti”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 57.

MITEN VOI

OPPIA

TOSISSAAN

*Hanki koulutus äläkä vain
kahlaa koulua läpi.*

David A. Edwards

kirkon lehdet

”Hanki hyvä koulutus.” Se on kenties yleisin neuvo, mikä nuorille annetaan.

Mutta niistäkin, jotka ottavat tästä neuvosta vaarin, jotkut tuntuvat saavan omasta koulutuksestaan irti paljon enemmän kuin muut – eikä kyse ole ainoastaan arvosanoista tai tutkinnoista tai työpaikoista. Miten siis ne ihmiset, jotka tosiaan ”saavat koulutuksen”, eroavat niistä, jotka ainoastaan ”suorittavat tutkinnon”?

Siinä ei ole niinkään kyse luontaisista kyvyistä kuin tietystä tärkeysjärjestyksestä sekä tietyistä asenteista ja taidoista, kuten seuraavat.

Tärkeysjärjestys

1. Pyri oppimaan hengellisiä asioita.

Varmista lopullinen menestyksesi noudattamalla ensimmäisen presidenttikunnan jäsenen, presidentti Henry B. Eyringin neuvoa:

”Tärkeysjärjestyksessä ensimmäiseksi meidän tulee asettaa hengellinen oppiminen. – –

Se, että asetamme hengellisten asioiden oppimisen etusijalle, ei vapauta meitä ajallisten asioiden oppimisesta. Se pikemminkin antaa ajalliselle opiskelullemme merkityksen ja innostaa meitä tekemään uutterammin työtä sen eteen.

Jotta pidämme hengellisen oppimisen oikealla paikallaan, meidän on tehtävä joitakin vaikeita valintoja ajankäytössämme. Mutta koskaan ei saisi tulla tilannetta, jolloin tietoisesti jätämme hengelliset asiat toiselle sijalle. Ei koskaan. Se johtaa murhenäytelmään.”¹

2. Pyri tasapainoon. Tasapaino merkitsee sitä, että tiedät selkeästi, mikä on tärkeysjärjestyksesi. Se, että pidät

”Mikä tahansa liiallisuuksiin menevä voi suistaa meidät pois tasapainosta. Sama voi aiheutua myös siitä, että elämässämme on liian vähän tärkeitä asioita.”

– Vanhin M. Russell Ballard

tärkeänä tasapainoa itsessään, voi auttaa sinua pitämään asiat oikeassa järjestyksessä. Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Muista, että elämässä mikä tahansa liiallisuuksiin menevä voi suistaa meidät pois tasapainosta. Sama voi aiheutua myös siitä, että elämässämme on liian vähän tärkeitä asioita.”²

3. Nuku riittävästi. Se, että nuku riittävästi, saattaa tuntua pieneltä asialta, mutta sillä on todella vaikutusta – ja se on aivan varmasti parempi vaihtoehto kuin keksiä, miten pysyisi hereillä tunneilla. Tutkimus toisensa perään vahvistaa sen, miten tärkeää riittävä unensaanti on oppimisen kannalta, mutta monet uhraavat sen monien muiden asioiden (usein viihteen) vuoksi. Huolehdi siitä, että se on tärkeällä sijalla elämässäsi. (Mutta älä mene liiallisuuksiin; ks. kohta 2 yllä ja OL 88:124.)

Asenteet

1. Sinä olet vastuussa omasta koulumenestyksestäsi (myös epäonnistumisistasi). Tunnetko nuoria, jotka yhä

turvautuvat vanhempiensa apuun kaikissa kotitehtävissään ja kouluprojekteissaan? Tai niitä, jotka selittelevät huonoja arvosanoja sanomalla: ”Se opettaja nyt vain vihaa minua”? Tai niitä, jotka syyttelevät muita olosuhteita? Ota vastuu omasta koulumenestyksestäsi. Tulet hämmästelemään sitä, mitä itse asiassa opit ja miten paljon onnellisemmaksi tulet.

2. Arvosanat eivät merkitse oppimista. Älä sekoita merkkiä (arvosanaa) siihen, mitä sen oletetaan kuvastavan (oppimista ja ponnisteluja). Vaikka arvosanat ovatkin tärkeä arvioinnin mittari, muista, että se tieto ja ne taidot, joita omaksut, ovat tärkeämpiä kuin mitkään arvosanat, olivatpa ne hyviä tai huonoja. Tällä asenteella olet aiempaa useammin tyytyväinen arvosanoihisi.

3. Oman arvontuntosi ei pitäisi olla sidoksissa ulkoisiin asioihin kuten palkintoihin, arvosanoihin ja tutkintoihin. Jos ymmärrät synnynnäisen arvosi taivaallisen Isän lapsena, pystyt olemaan onnellinen, liittyipä saavutuksiisi ulkoisia palkintoja tai ei.

Lue omaksi iloksesi. Lue joka päivä jotakin hyvää: kirjoja, aikakauslehtiä, verkkosivuja – jotakin, mikä antaa tietoa tai innoittaa.

Pyri tekemään parhaasi ja saavuttamaan opiskeluun liittyvät tavoitteesi, mutta älä anna palkintojen määrillä itseäsi.

4. Utterata työskenteleminen on tärkeämpää kuin se, että on älykäs. Vaikka ajattelisitkin, että luontaisten kykyjesi ansiosta koulunkäynti on sinulle helpompaa kuin muille, sinun pitäisi nähdä menestymisesi pikemminkin utteran työn tuloksena kuin jonkin synnynnäisen lahjan ansiona. Ja mikäli oppiminen ei ole sinulle helppoa, älä luovuta – työtä tekemällä kurot eron kiinni. Tästä asenteesta on sinulle hyötyä kaikilla elämän osa-alueilla, varsinkin kun siirryt koulun penkiltä työelämään. Todelliseen oppimiseen ei ole mitään oikopolkuja – elämästä ei selviä huijaamalla.

5. Tiedät jo paljon, mutta et tiedä kaikkea. Pyri näkemään yhteyksiä kaikkien niiden eri asioiden välillä, joita opiskelet. Mutta älä mene mihinkään tilanteeseen ajatellen, että tiedät jo kaiken – kukaan ei tiedä kaikkea. Sellainen asenne on esteenä oppimiselle.

6. Oppiminen itsessään on palkitsevaa. Monet puhuvat koulutuksesta aivan kuin se olisi keino johonkin päämäärään – keino päästä eteenpäin elämässä, saada hyvä työpaikka ja niin edelleen. Vaikka se kenties on totta, niin on myös totta, että olet onnellisempi ja opit enemmän, jos näet oppimisen itsessään tavoitteena. Älä ole se, joka aina kysyy: ”Tuleeko tämä kokeeseen?” tai ”Milloin tätä muka tarvitaan?”

7. Älä kaihdakaan haasteita vain siksi, että niihin sisältyy mahdollisuus epäonnistua. Mitä halukkaampi olet tekemään vaikeita asioita nyt, sitä valmiimpi olet kohtaamaan sen, mitä tulee myöhemmin. Esimerkiksi ne, jotka valitsevat koulussa kaikki kurssit yksinomaan sen perusteella, ovatko ne helppoja, päästävät itsensä helpolla ja ehkä hautaavat lahjansa.

8. Ole tiedonhaluinen. Opit paljon enemmän, jos olet tiedonhaluinen ja esität kysymyksiä. Lisäksi se, että olet kiinnostunut asioista, tekee sinusta itsestäsikin kiinnostavamman. Muista, että oppimista tapahtuu koko ajan ja kaikkialla – ei vain koulussa.

9. Sinä pystyt siihen. Vaikean ja mahdollottoman välillä on ero. Oppimisen taipaleesi saattaa olla vaikea, mutta sinä pystyt siihen. Oppiminen on yksi niitä asioita, joiden vuoksi olet tullut tänne maan päälle.

Taidot

1. Opiskele sitä, mitä rakastat; rakasta sitä, mitä opiskelet. Ota selville, mitkä asiat aidosti kiinnostavat ja innostavat sinua, ja perehdy niihin. Opi silti arvostamaan myös kaikkea sitä, mitä sinulle opetetaan.

2. Lue omaksi iloksesi. Lue joka päivä jotakin hyvää: kirjoja, aikakauslehtiä, verkkosivuja – jotakin, mikä antaa tietoa tai innoittaa. Ne, jotka lukevat hyvää kirjallisuutta, yleensä pärjäävät paremmin koulussa ja heidän elämänsä on rikasta.

3. Kiinnitä huomiota siihen, kuinka suhtaudut stressitilanteisiin. Se, että tiedät, mitkä asiat aiheuttavat sinulle stressiä ja millä tavoin voit vähentää stressiä, on arvokas elämisentaito.

4. Pyydä apua, kun tarvitset sitä – ja pyydä sitä henkilöiltä, jotka tosiaan osaavat auttaa. Usko tai älä – se, että osaa pyytää apua, on taito. Sillä, että tunnistat, milloin et pääse eteenpäin, ja hankit kunnan apua, ennen kuin on liian myöhäistä, voi olla suuri vaikutus elämääsi.

5. Hallitse ajankäyttöäsi. Ajankäytön hallitseminen tarkoittaa sitä, että pidät huolen siitä, että asiat, joiden sanot olevan tärkeitä elämässäsi, tosiaan ovat tärkeällä sijalla elämässäsi. Luo käytäntö, joka sopii sinulle ja joka auttaa sinua saavuttamaan tavoitteesi. ■

VIITTEET

1. Henry B. Eyring, ”Real-Life Education”, *New Era*, huhtikuu 2009, s. 5.
2. ”Säilytä elämässäsi tasapaino”, *Liahona*, syyskuu 2012, s. 50.

TEMPAUDU MUKAAN

”Etsikää parhaista kirjoista viisauden
sanoja; etsikää oppia vieläpä
tutkimalla sekä uskon kautta”

(OL 88:118).

SUNNUNTAIN
OPPIAIHEET

.....
Tämän kuukauden aihe:
Käskyt

Kun ystäväsi haluavat TIETÄÄ SYYN

Mitä paremmin ymmärrät muita, sitä paremmin voit auttaa heitä ymmärtämään tasovaatimuksiasi.

Richard M. Romney
kirkon lehdet

Arizonassa Yhdysvalloissa asuva 17-vuotias Kathy R. kertoo, että hänen on pitänyt usein selittää sukulaisilleen tiettyjä asioita, joita hän myöhempien aikojen pyhiin kuuluvana tekee – tai ei tee.

”Muistan, kun kerran puhuin tätini kanssa”, Kathy kertoo. ”Hän sanoi: ”Teidän kirkkonnehan ei anna teidän tupakoida eikä juoda alkoholia, vai mitä?” Kerroin hänelle, että kirkossa opetetaan, että alkoholin juominen ja tupakoiminen eivät ole hyväksi mutta että taivaallinen Isä antaa meille

vapauden valita, ja sen vuoksi, mitä tiedän, olen *itse valinnut*, että en tupakoi eikä juo alkoholia.”

Kathyn mielestä tämä oli hänen tilanteessaan parempi vastaus kuin se, että hän olisi sanonut: ”Tupakoiminen ja alkoholin juominen ovat vastoin tasovaatimuksiani”, vaikka joskus se voisi olla täydellisen sovelias vastaus.

”Tätini ajattelee, että kirkot pakottavat ihmiset olemaan kuuliaisia, joten kun selitin, että meillä on tahdonvapaus, hän kiinnostui kovasti siitä, mitä sanottavaa minulla oli”, Kathy kertoo. ”Kun selitin, että olin asettanut

henkilökohtaisia tavoitteita siitä, etten tupakoi eikä joi alkoholia, hän oli halukas tukemaan minua.”

Välitä ja kerro

Kuten Kathyn kokemus osoittaa, sinun saattaa olla helpompi selostaa kirkon tasovaatimuksia muille, jos aloitat kysymällä itseltäsi, mitä tiedät ihmisistä, joiden kanssa juttelet. Mikä on heidän kysymystensä motiivina? Ovatko he vain uteliaita tietämään, mihin uskot? Esittävätkö he suoria kysymyksiä ja odottavatko he suoria vastauksia, vai ovatko he epävarmoja toivoen, että ymmärrät

heidän näkökulmansa ennen kuin he ovat halukkaita luottamaan neuvohisi? Mitä *he* ovat kiinnostuneita kuulemaan?

Voit saada Hengeltä ajatuksen tai tunteen siitä, mikä heille olisi hyödyllistä. Jos niin käy, noudata kehotusta. Sinun ei tarvitse siltä istumalta pitää sakramenttikokouspuhetta tai ryhtyä opilliseen väittelyyn. Säilytä keskustelu luontevana. Selitä vain, mitä hengellisiä tavoitteita olet asettanut itsellesi ja miten päädyit niihin.

Muista, että on täysin perusteltua kertoa heille, ettet ehkä tiedä kaikkia vastauksia, mutta voit esitellä heidät muille, kuten lähetyssaarnaajille, jotka voivat auttaa heitä löytämään sen, mitä he etsivät.

Muista, ettei kyse ole siitä, mitä *sinä* haluat sanoa, vaan siitä, mitä *he* ovat valmiita kuulemaan. Jätä aikaa sille, että voitte kumpikin ilmaista tunteuksianne ja kertoa yksinkertaisesti, mihin uskotte. Lausu todistuksesi, kun tilanteeseen sopii, ja anna Pyhän Hengen todistaa totuudesta. Se on paras keino auttaa muita ymmärtämään, mitä tasovaatimukset ovat ja miksi noudatat niitä. (Ks. 1. Nefi 10:17–19.)

Evangeliumin mukaisen elämän esimerkki

Ranskassa asuva Laurent B. muistaa, miltä tuntuu, kun itse on se, joka esittää kysymyksiä. Kun hän 15-vuotiaana osallistui ensimmäistä kertaa kirkon kokouksiin, jäsenten – varsinkin nuorten – onnellisuus teki häneen vaikutuksen.

”Minulla oli paljon kysymyksiä”, hän sanoo. ”Toisin kuin kouluni

oppilaat, nämä nuoret miehet ja nuoret naiset eivät tupakoi eivätkä juopottele ja he kunnioittavat paljon toisiaan. Tuntui, että jokaisella on käsitys suunnasta ja tarkoituksesta, ja se kiinnosti minua kovasti.”

Hän ystävystyi Jean-Michel L:n, 16, ja tämän siskon Even, 14, kanssa. ”He selittivät, että viisauden sana tarjoaa terveellisen elämän periaatteita”, Laurent muistelee. ”He kertoivat ajatuksiaan siveydestä ja selittivät, että se on käsky taivaalliselta Isältä, joka haluaa, että olemme uskollisia aviomiehiä ja vaimoja koko iankaikkisuuden.

Sen lisäksi että he selittivät minulle tasovaatimuksiaan, niin näin itse, että he elävät sen mukaan, mihin he uskovat”, Laurent kertoo. ”Kun pidämme käskyt, meistä tulee onnellisia, ja onnellisuus herättää muissa ihmisissä halun tietää, miksi elämme sillä tavoin.”

Oma kokemus opetti Laurentille, ettei tiettyjen vakiovastausten lateleminen ole paras tapa kertoa siitä, mitä tietää. Paras tapa on elää sen mukaan, mihin uskoo. Silloin – kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan – olette ”aina valmiit antamaan [vastauksen] jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu” (1. Piet. 3:15). ■

EI KIROILLA -KERHO

Katsele, kuinka yksi nuori mies sai paikallista, kansallista ja kansainvälistä huomiota selittämällä omia tasovaatimuksiaan: lds.org/go/nocussing.

SITÄ SUUREMPI SYY

”Jotkut saattaisivat sanoa: ’En usko, että kykenisin elämään tasovaatimustenne

mukaan.’ Sitä suurempi syy on tulla [mukaan joukkoomme]! Kirkon on tarkoitus ravita epätäydellisiä, kamppailevia ja uupuneita. Se on täynnä ihmisiä, jotka haluavat koko sydämeästään pitää käskyt, vaikka he eivät vielä olekaan siinä täydellisiä.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Tulkaa, liitytkää joukkoomme”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 23.

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Mitä voisit tehdä?

- Kirjoita päiväkirjaasi kokemuksesta, jolloin olet elänyt kirkon tasovaatimusten mukaan ja kertonut niistä muille.
- Lausu todistuksesi Herran tasovaatimuksista paasto- ja todistuskokouksessa tai nuorten kokouksissa.
- Lue presidentti Thomas S. Monsonin yleiskonferenssipuhe ”Valmistautuminen tuo siunauksia” (*Liahona*, toukokuu 2010, s. 64–67). Hän puhuu seurustelusta, ystävyyydestä, rehellisyydestä ja muista tasovaatimuksista. Voit laatia luettelon neuvoista, joita haluat ryhtyä noudattamaan.

Joseph Sengooba

Käyn koulua, jota ylläpitää eräs maassani toimivista kirkkoista. Jokin aika sitten luokkatoverini valitsivat minut luokan ohjaajaksi. Yhtenä päivänä kun olin suunnittelemassa, mitä opettaisin, silmiini osui kirkon kirjanen, joka koski siveyden lakia. Päätin opettaa luokkatovereilleni siveyttä ja pyysin kokoaikaisilta lähetyssaarnaajilta kirjasia, jotka jaoin oppitunnin aikana.

Kun olin pitänyt oppitunnin, monet oppilaat halusivat tietää lisää kirkosta, joten opetin heitä ja annoin heille lisää kirkon aineistoa, kuten Mormonin kirjan. En tiennyt, ettei johtajaopettaja hyväksynyt sitä.

Eräänä päivänä hän kutsui minut toimistoonsa ja kysyi minulta, missä kirkossa käyn. Kun kerroin sen hänelle, hän kysyi, miksi jakelin oppilaille oman kirkkoni ”Raamattuja”. Sanoin hänelle, että annoin sellaisen vain niille, jotka pyysivät sitä.

Puhuttuaan pitkään kirkostani ja tehtyään selväksi, ettei hän uskonut sen olevan Jumalan kirkko, hän sanoi minulle: ”Tiedän, ettei sinulla ole vanhempia, mutta olen hyvin pahoillani – sinun on lähdeävä koulustani, koska käännytät monia hyviä oppilaitani siihen omaan kirkkoosi.” Hän käski minua valitsemaan joko oman kirkkoni tai koulutukseni.

Hän kutsui koolle koko koulun väen ja ilmoitti kaikille, ettei minulla ollut enää lupaa käydä sitä koulua, koska kuuluin mormonikirkkoon, ja että kaikki muutkin oppilaat, jotka seuraisivat minua, joutuisivat lähtemään.

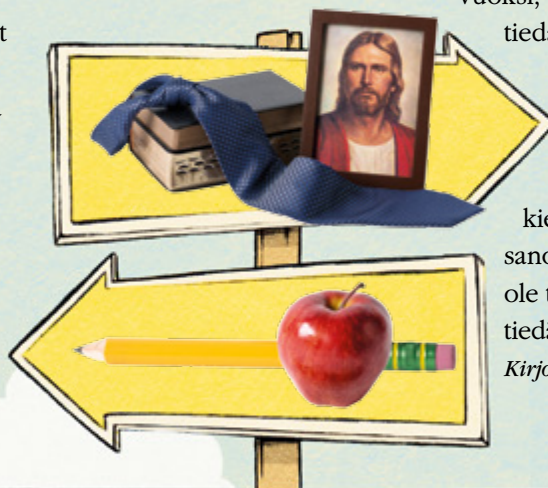
Kokoontumisen jälkeen johtajaopettaja kysyi, kumman olin valinnut: kirkkoni vai koulutukseni. Tunsin Hengen kehottavan minua puolustamaan sitä, minkä tiedän: että Herra on palauttanut tosi kirkkonsa. Lähtiessäni lausuin hänelle todistukseni. Hän kehotti minua seuraavalla viikolla palaamaan ja hakemaan kirjeen, josta kävisi ilmi, etten enää ollut sen koulun oppilas.

Kun seuraavalla viikolla palasin, hän oli muuttanut mielensä! Hän ei enää pakottanut minua lopettamaan koulunkäyntiä. Olin hyvin onnellinen – eniten sen vuoksi, että olin puolustanut sitä, minkä tiedän olevan totta.

Tämä kokemus opetti minulle, että tulee aina puolustaa sitä, minkä tiedämme olevan totta.

Herra on aina kanssamme. Jos olisin kieltänyt kirkon, niin oppilaat olisivat sanoneet, ettei se, mitä opetin heille, ole totta, mutta nyt he tietävät, että minä tiedän totuuden. ■

Kirjoittaja asuu keskisellä alueella Ugandassa.

TIESIN, MITÄ MINUN OLI TEHTÄVÄ

Ellen kieltäisi kirkkoa, joutuisin lähtemään koulustani.

Minulla on **ystävä**
joka aina **vähöksyy**
itseään. Kuinka voin
auttaa häntä
saamaan paremman
itsetunnon?

Se, kuinka suhtaudut ystäväsi ongelmaan, riippuu ongelman vakavuudesta. Hän saattaa esimerkiksi arvostella itseään vain näyttääkseen nöyrältä tai saadakseen kehuja tai vakuutteluja muilta. Jos näin on, niin kehu ja kiitä häntä, mutta yritä samalla lempeästi saada häntä keskittymään vähemmän itseensä ja enemmän muihin. Sillä tavoin hän saa suurempaa tyydytystä ja vahvemman oman arvontunnon sekä tuntee todellista nöyryyttä.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Meistä ei tule nöyriä sillä, että ajattelemme vähöksyvästi *itself*. Meistä tulee nöyriä, kun ajattelemme vähemmän *itseämme*.” (Ks. ”Ylpeys ja pappeus”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 58.)

Mikäli ongelma tuntuu vakavammalta – jos epäilet, että ystäväsi kärsii vakavasta masennuksesta – kannusta häntä puhumaan vanhemmilleen, koulukuraattorille tai piispalleen. Tai mene itse heidän luokseen ja selitä tilanne. He voivat huolehtia siitä, että ystäväsi saa tarvitsemaansa apua, myös ammattiapua tarpeen mukaan. ■

Kuinka osoitan rakkautta niitä kohtaan, jotka ovat minua kohtaan epäystävällisiä?

Vapahtaja on opettanut: ”Rakastakaa vihamiehiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä” (3. Nefi 12:44). Tätä käskyä ei ole helppo noudattaa, koska se on vastoin luontoamme – siis vastoin luonnollista ihmistä (ks. Moosia 3:19). Mistä me siis aloitamme? Tässä on muutamia ajatuksia.

- Yritä nähdä kaikki ihmiset tai vaallisen Isän lapsina. Se ei ole vain kaunis ajatus vaan se on todellisuutta. Anna sen painua syvälle sydämeesi, niin kanssakäymisesi voi muuttua.

- Ymmärrä, että sellainen rakkaus, jota Vapahtaja käskee meitä opettelemaan, on todellisuudessa lahja Jumalalta, joten sinun täytyy rukoilla ”Isää koko sydämen voimalla, että [täytyisit] tällä rakkauksella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille” (Moroni 7:48).
- Etsi pieniä tapoja palvella niitä, jotka ovat epäystävällisiä. Et koskaan tiedä, milloin se saattaa auttaa heitä muuttumaan, mutta vaikka he eivät muuttuisikaan, sinä olet parempi ihminen sen vuoksi, että olet ollut ystävällinen.
- Kerro heille evankeliumista, vaikkapa vain esittämällä suora ja varma todistus jostakin yksinkertaisesta totuudesta – kuten ”Me olemme kaikki Jumalan lapsia”. ■

**Vanhin
Kazuhiko
Yamashita**

seitsemänkymmenen koorumista

*”Kulje eteenpäin uskossa” on lause,
jonka tulisi ohjata elämäämme.*

Laulun ”Herrasta ja Kuninkaasta” (MAP-lauluja, 163) japaninkielisessä versiossa sanat *eespäin ja käykää* on käännetty sanalla *susume*. Sillä sanalla on minulle erityinen merkitys sen vuoksi, mitä tapahtui muutama vuosi sitten, kun olin vaarnanjohtajana Fukuokassa Japanissa.

Kirkon presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) oli käymässä, ja minua oli

pyydetty kulkemaan hänen mukanaan. Eräissä kokouksessa 300 kokoaikeista lähetysaarnajaa kokoontui kuuntelemaan profeettaa. Pyhä Henki täytti kappelin, ja monet meistä vuodattivat ilon kyyneliä. Lauloimme japaniksi laulun ”Herrasta ja Kuninkaasta” toistaen yhä uudestaan *susume, susume*.

Presidentti Hinckley kysyi lähetysjohtajalta, joka istui hänen vieressään: ”Mitä *susume* tarkoittaa?”

”Se tarkoittaa ’kulje eteenpäin’”, lähetysjohtaja vastasi.

Kokous oli suurenmoinen. Presidentti Hinckley kannusti ja motivoi lähetysaarnajia. Sen jälkeen hän vilkutti heille hyvästiksi ja lähti rakennuksesta. Kun hän istuutui autooni mennäkseen takaisin hotelliin, hän sanoi minulle japaniksi yhden sanan: *”Susume!”*

Ihmeellinen sanoma

Siitä sanasta tuli minulle motto: ”Kulje eteenpäin! Ole myönteinen! Kohtaa tulevaisuus uskossa!” Se on sama sanoma, joka annetaan kirkon nuorille *Nuorten voimaksi* -kirjaseen viimeisessä osiossa. Osiossa ”Kulje eteenpäin uskossa” tarkastellaan ensin siunauksia, joita koiuu kuuliaisuudesta Herran tasovaatimuksille, ja sanotaan sitten: ”Kun teet kaiken tämän, Herra saa elämässäsä aikaan paljon enemmän kuin sinä yksinäsä voit. Hän lisää mahdollisuuksiasä, avartaa näkemystäsä ja vahvistaa sinua. Hän antaa sinulle apua, jota tarvitset kohdataksesi koettelemuksesi ja haasteesi. Saat lujeman todistuksen ja löydät todellista iloa, kun opit tuntemaan taivaallisen Isäsä ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen

ja tunnet Heidän rakautensa sinua kohtaan.” (2011, s. 43.)

Evankeliumi opettaa meitä kulkemaan eteenpäin uskossa. ”Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.” (Matt. 7:7.) Minulle tämä tarkoittaa: *susume*.

Tunnettu kertomus

Samurait kuuluivat keskiajan ja varhaisen uuden ajan sotilasaateleihin Japanissa. Japanilaiset kertovat yhä tarinaa yhdestä samuraista – Ryoma Sakamotoista, joka kuoli vuonna 1867. Yksi syy siihen, miksi hän on yhä niin suosittu, on se, että hän säilytti aina myönteisen asenteen. Hän ei pelännyt ketään eikä mitään. Hän meni mihin tahansa, missä häntä vain tarvittiin. Hän pyrki kaikin voimin perustamaan uuden hallinnon sen ihanneinnoittamana, että kaikki ihmiset on luotu tasavertaisiksi. Hänet

Susume!

佳女

SINÄ PYSTYT SIIHEN

Evankeliumi on toivon sanoma. Silloinkin kun olet lannistunut, voit yhä kulkea eteenpäin uskossa. Seuraavassa on seitsemän ehdotusta, joista on sinulle apua.

- 1. Ole utterta joka päivä.** Rukoile. Tutki pyhiä kirjoituksia. Pidä käskyt. Osallistu kokouksiin ja seminaariin. Osallistu perheiltaan.
- 2. Tee parannusta.** Kun teet virheen, pyri saamaan anteeksi.
- 3. Kuuntele Pyhää Henkeä.** Noudata Hänen kehotuksiaan.
- 4. Rakenna luottamusta.** Tue johtajiasi. Ota vastaan vanhempiesi vanhurskaat opetukset.
- 5. Tutustu Vapahtajaan.** Lähesty Häntä, niin Hän lähestyy sinua (ks. OL 88:63). Henki todistaa, että Hän elää.
- 6. Keskeytä muihin ihmisiin.** Paras tapa löytää itsensä on kadottaa itsensä muita palvellessaan (ks. Matt. 10:39; 16:25).
- 7. Älä koskaan anna periksi.** Muista, että taivaallinen Isä rakastaa sinua. Hän luottaa sinuun, joten luota sinä itseesi.

APUA HERRALTA

”Kun menemme eteenpäin pyrkien elämään siten kuin meidän pitäisi, me saamme varmasti apua Herralta.”

Presidentti Thomas S. Monson,
”Olkaa rohkeita ja lujia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 69.

kuitenkin salamurhattiin. Kun häntä oli isketty monta kertaa erään toisen samurain miekalla, hän ei vielä silloinkaan antanut periksi. Hän yritti nousta ylös ja kävellä eteenpäin. Tämä on hyvin tunnettu kertomus Japanissa.

Ymmärrän, että meillä kaikilla on haasteita ja kärsimyksiä, ja toisinaan meistä saattaa tuntua, että vastustajamme hyökkäävät meidän kimppuumme. Saatana houkuttelee meitä muuttamaan ajattelutapamme kielteiseksi ja luopumaan toivosta.

Mutta todistan teille, että evankeliumi antaa meille voimaa sanoa *susume* ja kulkea eteenpäin. Evankeliumi ei anna meille kielteisiä viestejä. Meidän täytyy nousta ylös ja kulkea eteenpäin uskossa, sillä Herra on luvannut meille, ettei meitä

voiteta. ”Herra itse kulkee sinun edelläsi. Hän on sinun kanssasi, hän ei jätä sinua yksin eikä hylkää sinua. Älä lannistu, älä pelkää.” (5. Moos. 31:8.)

Onnellisuuden lähde

Rakkaat ystäväni, haluaisin teidän olevan onnellisia. Todellisen onnen perustuksena täytyy olla tieto siitä, että meidän taivaallinen Isämme elää. Herra rakastaa meitä jokaista ja tuntee meidät. Hän tietää meistä kaiken – meidän heikkoutemme, vahvuutemme, hyvät ominaisuutemme, huonot ominaisuutemme, haasteemme ja kärsimyksemme. Koska Hän rakastaa meitä, Hän lähetti Poikansa pelastamaan meidät. Jeesus Kristus on minun Vapahtajani. Hän on minun perheeni Vapahtaja.

Hän on teidän Vapahtajanne. Hän opastaa meitä. Hän johtaa meitä. Tiedän, että tämä kirkko on Hänen kirkkonsa, ja tiedän, että presidentti Thomas S. Monson on meidän elävä profeettamme.

Lupaam teille, että jos teillä on myönteinen asenne ja etsitte hyviä asioita, niin Pyhä Henki on oleva teidän kanssanne. Jos ajattelette Jumalaa ja hyviä asioita, niin Pyhä Henki johdattaa teitä. Te voitte kannustaa itseänne kulkemaan eteenpäin, ja koettelemuksistanne huolimatta te voitte kulkea eteenpäin uskossa. ■

VOIMAA TASOVAATI-MUKSISTA

Aiheesta on lisää tietoa sivulla *For the Strength of Youth* [Nuorten voimaksi] osoitteessa standards.lds.org.

Rukoilin Alman tavoin

YSTÄVÄNI puolesta

*”Ja tämä, koska hän rukoili uskossa”
(Alma 31:38).*

Daniel Maurício dos Santos

Paras ystäväni oli käynyt kanssani kirkossa parin viime viikon ajan. Mutta kun jälleen kutsuin hänet, hän sanoi, ettei hän tulisi kanssani. Hän halusi nauttia loppuviikonlopusta nukkumalla pitkään ja lähtemällä ulos pitämään hauskaa. Hyväksyin hänen vastauksensa, mutta tunsin sydämesäni surua, koska todellakin halusin hänen tulevan ja tuntevan Hengen vaikutusta ja oppivan lisää Jumalasta. Kun tulin kotiin, menin huoneeseeni ja rukoilin kertoen taivaalliselle Isälle surustani ja pyytäen Hänen lohtuaan ja johdatustaan.

Lopetettuani rukoukseni menin keittiöön pesemään astioita. Isäni kysyi, lähtisikö ystäväni kanssani kirkkoon taas seuraavana päivänä. Kun kerroin hänelle, mitä ystäväni oli sanonut, isä huomasi, että olin huollissani ja surullinen. Hän sanoi vain: ”Sinä teit oman osasi. Ihmisillä on oma tahdonvapaus. Olet kylvänyt siemenen.” Isän uskoa osoittavat sanat toivat rauhaa sydämeeni.

Valmistautuessani pyhäkouluun luin luvut Alma 30–32. Luvussa 31 Alma rukoilee Herraa koko sydämes-tään veljiensä soramilaisten puolesta, jotka olivat hylänneet Herran tiet ja alkaneet vaipua erheeseen. Kun luin hänen sanojaan, Henki kosketti minua ja tunsin innoitusta rukoilla itsekin.

Polvistuin ja lausuin parhaan ystäväni puolesta samankaltaisen rukouksen kuin Alma. Alman tavoin kerroin taivaalliselle Isälle, että ystäväni sielu on kallisarvoinen ja että hän on minun veljeni. Sen tähden pyysin Herralta voimaa ja viisautta, jotta voin tuoda tämän veljeni jälleen Hänen luokseen. (Ks. Alma 31:35.)

Seuraavana päivänä valmistauduin lähtemään kirkkoon tietoisena siitä, ettei ystäväni lähtisi kanssani. Minulla oli kuitenkin rauha sydämessäni, koska Alman tavoin olin rukoillut uskossa. Kun olin lähdössä kirkkoon,

ystäväni soitti minulle. Hän kysyi, olinko jo lähtenyt kotoa ja voisinko pistäytyä hakemaan hänet. Meillä oli hieno kokous sinä sunnuntaina, ja tiedän, että Henki todisti ystävälleni totuudesta.

Tiedän, ettei ystäväni ollut ainoa, jota sinä päivänä siunattiin Mormonin kirjan ja uskon rukouksen ansiosta. Oma todistukseni Herrasta ja tästä kirjasta vahvistui, ja tuo todistus johdatti minut palvelemaan lähetystyössä ja tuon todistuksen ansiosta pystyin todistamaan totuudesta. Tiedän, että Mormonin kirja tuo meidät lähemmäksi Jumalaa, että se opettaa meitä tulemaan Kristuksen luokse ja että Hän pelastaa meidän sielumme. ■
Kirjoittaja asuu Distrito Federalissa Brasiliassa.

TODELLISEN SUOSION KYMMENEN SALAISUUTTA

Mistä löytäisin suosion
salaisuuden? Uudesta
testamentista?

Kersten Campbell

”Me ollaan ykkösiä!” huusi huutosakin johtaja lukion jalkapallo-ottelussa. Ihailin hänen suoraa hammasriviään ja täydellistä hymyään. Katselin, kun hän nauroi ja jutteli tyttöjen ja flirttaili poikien kanssa.

”On varmaan mahtavaa olla hän”, ajattelin miettien omaa yksinäisyyttäni. Joudumme isäni työn vuoksi muuttamaan aina 3-5 vuoden välein, joten siskoni ja minun on vaikea saada pitkäaikaisia ystäviä.

Huutosakin johtaja tunnettiin siitä, että hän pukeutui säädyttömästi ja kävi juhlista, joissa juotiin alkoholia. Häntä katsoessani aloin kaivata sitä suosiota, jota luulin hänen edustavan. Halusin ystäviä niin kovasti, että yhden ohikiitävän hetken mietin, pitäisikö minun madaltaa mittapuitani tullakseni hänen kaltaisekseen.

Kun siskoni ja minä olimme ajamassa kotiin, minä piehtaroin itsesäällissä ja rukoilin sydämessäni taivaallista Isää. Pysyin Häntä kertomaan minulle salaisuuden, joka poistaisi

yksinäisyyteni ja epävarmuuteni. Vaikka en siihen aikaan ollutkaan kirkon jäsen, minulla oli vahva usko Jumalaan.

Mieleeni tuli heti ajatus: ”Lakkaa ajattelemasta itseäsi.” ”Sekö on se salaisuus?” ajattelin pettyneenä. ”Kuinka se voi auttaa minua tulemaan suosituksi?”

Myöhemmin sillä viikolla luin rakkaudesta luvusta 1. Kor. 13. Se auttoi minua ymmärtämään, että taivaallinen Isä yritti opettaa minua osoittamaan rakkautta muita kohtaan sen sijaan että keskittyisin siihen, miten he kohtelevat minua. Poimin luvussa luetellut rakkauden ominaisuudet ja panin ne toimintaan. Kun tein niin, huomasin, että koko kokemukseni koulussa muuttui. Seuraavassa on muutamia niistä arvokkaista asioista, joita opin.

Rakkaus on kärsivällinen

Yritin olla kärsivällisempi ihmisiä kohtaan koulussa. Eräs poika kiusasi minua liikuntatunneilla, mutta yritin suhtautua hänen ilkeilyynsä ystävällisesti ja hymyillen. Lopulta hän lakkasi kiusaamasta minua. Vuoden loppuun mennessä meistä oli tullut hyviä ystäviä.

Rakkaus ei kadehdi

Siskoni ja minä kadehdimme koulumme erään koripallopelaajan taitoja, ja meillä oli tapana esittää hänestä ilkeitä kommentteja. Päätin alkaa sen sijaan riemuita hänen onnistumisistaan. Aloin myös kehittää omia taitojani. Kun tein niin, pääsin eroon katkerasta kuormastani ja olin paljon onnellisempi.

Rakkaus on lempeä

Olin aina ihaillut luokassani erästä tyttöä, joka oli ystävällinen kaikille riippumatta siitä, miten suosittuja tai epäsuosittuja nämä olivat. Aloin noudattaa hänen esimerkkiään ja panna merkille tilaisuuksia, jolloin voin osoittaa ystävällisyyttä muille.

Rakkaus ei pöyhkeile

Ajattelin toisinaan, että olen parempi kuin muut, koska elin korkeampien moraalisten mittapuiden mukaan. Ajatellessani Vapahtajaa, joka oli nöyrä ja rakasti kaikkia ihmisiä, päätin muuttaa asennettani. Kun yritin olla nöyrä ja ystävällinen, ihmiset alkoivat oma-aloitteisesti pyrkiä ystävikseni.

Rakkaus ei käyttäydy sopimattomasti

Rakastin Herraa, ja minulla oli korkeat moraaliset mittapuut. Päädyin siihen, että näistä mittapuista tinkiminen tekisi minut onnettomaksi.

Rakkaus ei katkeroidu

Kerran eräs opettaja esitti kommentin, joka loukkasi tunteitani. Sen sijaan että olisin suuttunut, kysyin häneltä, oliko hänellä huono päivä. Hän myönsi, että hänellä oli, ja sitten hän pyysi anteeksi. Hänen aiempi kommenttinsa oli kummunnut hänen henkilökohtaisista ongelmistaan, eikä sillä ollut mitään tekemistä minun kanssani.

Rakkaus iloitsee totuuden voittaessa

Yksi asia, jonka olen oppinut myöhempien aikojen pyhiin kuuluvilta ystäviltäni, on se, että juoruileminen ja valheiden levittäminen on väärin. Yritin välttää juoruja ja muutin puheenaihetta aina kun joku alkoi sanoa epäystävällisiä asioita.

Rakkaus uskoo kaikessa, toivoo kaikessa

Aloin nähdä ihmisissä hyvää ja olla optimistinen. Kun tein tämän muutoksen asenteessani, muut ympärilläni alkoivat tuntea kohottuvansa. Tämän ansiosta he halusivat olla kanssani useammin.

Rakkaus kärsii kaiken

Kun siskoni sairastui vakavasti eikä pystynyt enää kävelemään normaalisti, monet hänen ystävistään hylkäsivät hänet, koska hän käveli hassusti. Näin hänen sydämensä murtuvan ja ymmärsin, miten tärkeää on pysyä muiden tukena vaikeina aikoina.

Rakkaus ei koskaan katoa

Kun osoitin rakkautta ihmissuhteissani, sain monia todellisia ja kestäviä ystäviä. Yksinäisyyteni haihtui, ja ymmärsin, ettei suosio ole mitään verrattuna siihen ystävyiden ja kunnioituksen todelliseen aarteeseen, jonka saa, kun elää evankeliumin periaatteiden mukaan.

Olen kiitollinen taivaan Isälle, joka maltoi opettaa nuorelle lukiolaiselle kestävien ystävyysuhteiden saamisen salaisuuden. ■

Kirjoittaja asuu Washingtonissa Yhdysvalloissa.

RAKKAUS ON HENGELLINEN LAHJA

Moron opettaa meille, kuinka voi kehittää itsessään lähimmäisenrakkautta, Kristuksen puhdasta rakkautta. Voit tutkia jakeita Moroni 7:44-48 oppiaksesi, kuinka voit täytyä tällä rakkaudella (ks. Moroni 7:48).

Liittojeni polku

Vakuuttavasti ♩. = 48-62

Sanat: Marvin K. Gardner

Sävel: Vanja Y. Watkins

C G m C

1. Kuin so - pi - mus, niin on myös liit - to - ni, ja lu - pa - us Her - ral - le. ——— Mua
(2. Ain) Jee - sus - ta muis - tan ja tot - te - len, niin kas - tees - sa lu - va - taan. ——— Kuin

E m A G D7 G

ra - kas - tain siu - naa, jos kuu - li - ai - nen vain o - len sa - nal - leen. ——— Kun
o - pe - tus - lap - si mä ol - la voin, käyn ni - me - ään kan - ta - maan. ——— Kun

G m C F F m B^b E^b G7

käs - ky - jään lu - paan mä nou - dat - taa ja va - los - saan va - el - taa, ——— niin
hil - jen - nyn sak - ra - ment - ti - hin, voin liit - to - ni uu - dis - taa. ——— Ja

C D m C D m G7

siu - nauk - set suu - rim - mat Häl - tä saan - Hän i - lon suo rin - nal - laan. Liit - to - ni
ker - ran myös rau - has - sa temp - pe - lin teen py - hi - ä liit - to - ja.

© 2014 Marvin K. Gardner ja Vanja Y. Watkins. Kaikki oikeudet pidätetään. Käytetty luvalla.

Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

Tämä huomautus täytyy liittää kuhunkin kopioon.

C Gm7 C Gm7 C Am Dm G7

muis - tan, ne vii - toit - taa mun pol - ku - ni luo I - sän tai - vaal - li - sen.

Am D C D7 Dm C F C

Us - kol - li - nen o - len lii - toil - lein, ja pol - ku - a käyn mä liit - to - je - ni ain

1. Dm G7 C 2. Dm E Am D7

suo - jas - sa rak - kau - den. _____ 2. Ain suo - jas - sa rak - kau - den. _____ Niin

Dm C F C Dm *hitaammin* G7 C

pol - ku - a käyn mä liit - to - je - ni ain suo - jas - sa rak - kau - den. _____

**Vanhin
L. Tom Perry**

kahdentoista
apostolin
koorumista

*Kahdentoista
apostolin koorumin
jäsenet ovat Jeesuksen
Kristuksen erityisiä
todistajia.*

Miksi meidän täytyy noudattaa käskyjä?

Taivaallisen Isän
päämääränä on meidän
iankaikkinen onnemme.

Me emme saa poimia
ja valita, mitä käskyjä
pidämme tärkeinä.

Meidän tulee noudattaa
kaikkia Jumalan lakeja.

Hänen käskynsä ovat
tiekartta, jotta voimme
palata Hänen luokseen.

*Puheesta "Lain-
kuuliaisuus on
vapautta", Liahona,
toukokuu 2013,
s. 86–88*

Konferenssivastauksia

Mia (vasemmalla) ja Abby

Abby H., 7, Nebraska, Yhdysvallat

Kun isomummoni – Edwardsin mummo – kuoli, siskoni Mia ja minä olimme surullisia. Vaikka vanhempani sanoivat meille, että jonakin päivänä näkisimme isomummomme jälleen ja olisimme yhtä perhettä ikuisesti, olimme huolissamme.

Isä sanoi meille, että voisimme rukoilla, että saisimme Edwardsin mummoa koskeviin kysymyksiimme vastaukset yleiskonferenssissa. Minä rukoilin, että tietäisin, onko Edwardsin mummo onnellinen. Mia rukoili, että tietäisi, onko Edwardsin mummo miehensä ja tyttärensä luona, jotka olivat kuolleet aiemmin.

Kuuntelimme sunnuntain aamukokousta ja kuulimme, kun profeetta vastasi meidän kysymyksiimme! Presidentti Monson sanoi, että kun ihmiset kuolevat, on aivan kuin he menisivät huoneeseen, joka on täynnä heille rakkaita sukulaisia, jotka ovat kuolleet aikaisemmin. Niinpä Mia sai tietää, että Edwardsin mummo oli miehensä ja tyttärensä luona. Sitten presidentti Monson luki

Onko sinulla jokin kysymys, jonka vuoksi voisit rukoilla ennen ensi kuun yleiskonferenssia?

Muista kuunnella, jotta saat vastauksen!

Mormonin kirjasta kohdan, jossa sanotaan, että vanhurskaiden henget menevät onnen tilaan (ks. Alma 40:11–12).¹ Edwardsin mummo oli aina pyrkinyt valitsemaan oikein, joten tiesin, että hän oli onnellinen.

Mia ja minä olimme hyvin onnellisia saatuamme tietää, että profeetta puhuu Jumalan puolesta ja että Jumala vastaa meidän rukouksiimme. Emme ole enää huolissamme Edwardsin mummosta. Tiedämme, että jos noudatamme hänen esimerkkiään ja valitsemme oikein, niin jonakin päivänä saamme jälleen nähdä hänet. ■

VIITE

1. Ks. ”Elämän kilpajuoksu”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 93.

Keltakantinen kirja

Randol Salazar Quiroga

Perustuu tositapahtumaan

Randol asui Boliviassa. Hänestä oli mukava käydä koulua, ja hän piti hyvää huolta koulukirjoistaan. Hänen lempikirjassaan oli keltaiset kannet ja mielenkiintoisia kuvia.

Eräänä päivänä Randol ei löytänyt mistään keltaista kirjaansa. Äiti ja isä auttoivat häntä etsimisessä, mutta siltikään he eivät löytäneet sitä.

Randol oli hyvin surullinen. ”Pidetään rukous”, Randolin isä sanoi. ”Pyydetään taivaallista Isää auttamaan meitä.”

Rukouksen jälkeen Randolin isä sai ajatuksen.

Juuri silloin enon kauppaan tuli miehiä myymään kirjoja. Heillä oli se keltakantinen kirja!

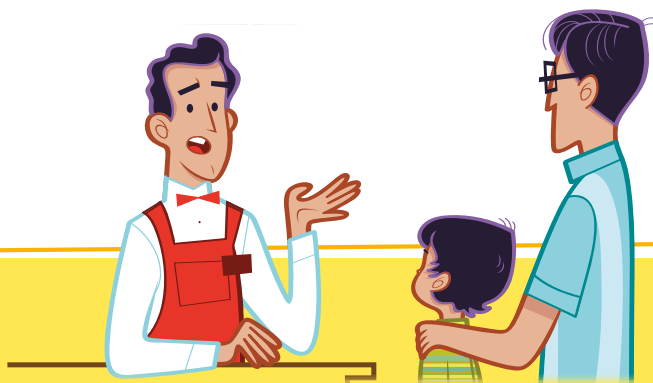
Randolin isä osti kirjan. Randol kiitti siitä, että taivaallinen Isä oli vastannut hänen rukoukseensa. ■

Kirjoittaja asuu Boliviassa.

”Kysytäänpä enolta”, isä ehdotti. ”Ehkä hänen lapsensa ovat käyttäneet samaa kirjaa ja antavat sinun lainata sitä.”

”Tämä on vastaus rukouksemme”, Randol ajatteli.

Randolin perhe meni enon kauppaan. He kysyivät häneltä keltaisesta kirjasta. Eno sanoi, etteivät hänen lapsensa ole koskaan käyttäneet sellaista kirjaa.

Nyt Randol oli ymmällään. Eikö taivaallinen Isä aikonutkaan vastata heidän rukoukseensa?

RUKOILEN USKOSSA

Janice Kapp Perry

*Mä polvistun päivittäin
Ja puhun Isälle taivaan.
Hän kuulee, Hän vastaa,
kun uskossa rukoilen.*

*Sanon ensin: ”Rakas Isä taivaan”,
Ja siunauksistani kiitän.
Sitten nöyrästi pyydän, mitä
tarvitsen.*

*Teen sen Jeesuksen nimessä. Aamen.
(Lasten laulukirja, s. 147)*

YSTÄVIÄ YMPÄRI MAAILMAA

Haastattelijana Amie Jane Leavitt

Onko sinun nimelläsi jokin erityinen merkitys? Koreassa ihmisen nimellä on usein tärkeä merkitys. Kahdeksanvuotiaan Lucan nimi tarkoittaa ”valoa”. Hänen vanhempansa valitsivat tämän nimen muistuttaakseen häntä siitä, että hänellä voi olla valoisa tulevaisuus. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

MINÄ OLEN LUCA Etelä-Koreasta

*Minusta on mukavaa asua Etelä-Koreassa.
Se on hauska paikka kasvaa isoksi!*

*Anyoung,
chingudul!**

*"Hei, ystävät!" koreaksi.

*Minä olen vanhin
lapsi meidän
perheessä. Pikku-
siskoni nimi on
Erica.*

Pidän lukemisesta. Olen kaksikielinen, mikä tarkoittaa sitä, että osaan lukea, kirjoittaa ja puhua sekä korean että englannin kielellä.

Olen koulussa puoli yhdeksästä puoli kolmeen. Sen jälkeen menen lisätunneille oppilaitokseen, jota kutsutaan nimellä hak-won. Käyn myös piano- ja piirustustunneilla.

**SAAN KÄYDÄ
TEMPPELIIN!**

Pidän jalkapallosta, ja pelaan sisähallissa ympäri vuoden.

Olen sekä Yhdysvaltain että Etelä-Korean kansalainen, joten osallistun kirkossa Amerikan partiopoikajärjestön toimintaan.

**VALMIINA
LÄHTÖÖN!**

Lucan laukku on pakattu muutamilla hänen lempitavaroistaan. Mitä niistä pakkaisit omaan laukkuusi?

Chuseok on yksi suurimmista juhlayhistämme. Se on sadonkorjuujuhla – korealainen kiitospäivä.

MEIDÄN SIVUMME

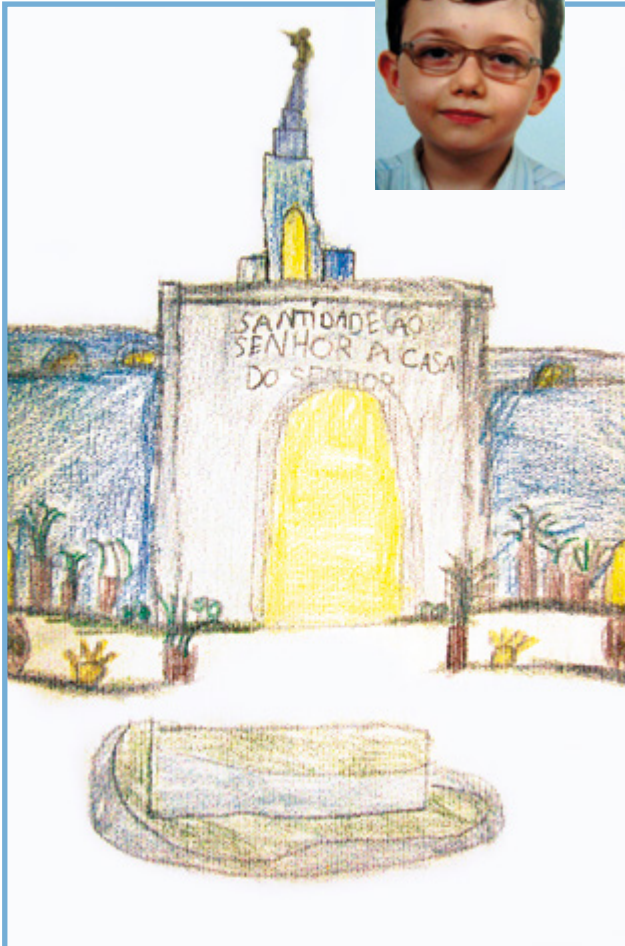
KERRON EVANKELIUMISTA

Koulussa kerron evankeliumista opettajalleni ja luokkatovereilleni. Näytän opettajalle *Liahonaa* ja kerron Mormonin kirjan kertomuksia. Tiedän, että vaikka he eivät ole kirkon jäseniä, he voivat kuulla lisää Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Se auttaa myös minua ajattelemaan Jeesusta Kristusta. Se auttaa minua saamaan todistuksen Hänestä, Hänen evankeliumistaan ja Mormonin kirjasta.

Ismael P., 9, Argentiina

Enzo V., 6, Brasilia

**Saan käydä temppeliin,
Ivy A., 7, Georgia, Yhdysvallat**

Tiedän, että Jumala on luonut minua ja sinua varten onnellisen maailman!

Prince Humpry B., 5, Filippiinit

Jumala, iankaikkinen Isämme, elää ja rakastaa meitä.

Huomatkamme, kuinka lähelle meitä Hän on halukas tulemaan,
kuinka pitkälle Hän on halukas menemään auttaakseen meitä
ja kuinka paljon Hän rakastaa meitä.

Presidentti Thomas S. Monson

Artikkelista "Kunnes kohtaamme
jälleen", *Liahona*, toukokuu 2014,
s. 115.

Evankeliumin mukaan eläminen siunaa perhettäni

Mitä siunauksia taivaallinen Isä on antanut sinulle? Jotkin siunaukset on helppo huomata, kuten kaunis maailma, jonka taivaallinen Isä on luonut, tai uusi veli tai sisko perheessäsi. Mutta toisinaan sinun täytyy kiinnittää huomiota taivaallisen Isän siunauksiin. Katso, huomaatko tästä kertomuksesta, mitä siunauksia Nefille ja hänen

perheelleen annettiin, koska he elivät evankeliumin mukaan. (Voit lukea tämän kertomuksen myös luvusta 2. Nefi 5.)

Herra kehotti Nefiä viemään kansansa erämaahan, jotta lamanilaiset eivät vahingoittaisi heitä. Nefi oli kuuliainen. Hän kokosi perheensä ja kaikki ne, jotka uskoivat Jumalan sanaan. He matkasivat erämaassa

monta päivää. Viimein he leiriytyivät ja ryhtyivät työhön. He kylvivät siemeniä, ja heidän satonsa menestyivät. He kasvattivat monia eläimiä. He pystyttivät rakennuksia ja temppelin, jossa he voisivat palvella Jumalaa. Nefi opetti kansaa käyttämällä pyhiä kirjoituksia, ja he pitivät käskyt.

Nefi kirjoitti, että hän ja hänen kansansa elivät onnellisina (ks. 2. Nefi 5:27). Se tarkoittaa sitä, että se, miten he elivät, auttoi heitä olemaan onnellisia. Kun me elämme evankeliumin mukaan, me saamme siunauksia, jotka auttavat meitä olemaan onnellisia. ■

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA

UK 13

IDEOITA PERHEEN KESKUSTELUUN

Mitä teidän perheenne voi tehdä, jotta voitte elää onnellisina?

SIUNAUSTEN ETSINTÄÄ

Ryhdy jäljittämään siunauksia! Katso tarkasti jalanjälkiä ja etsi vasemman ja oikean jalan jälki, jotka kuuluvat yhteen. Vasemman jalan jäljissä mainitaan asioita, joita voimme tehdä, jotta elämme evankeliumin mukaan. Oikean jalan jäljissä on siunauksia, joita niiden tekemisestä koituu. Kun teemme sitä, mitä jalanjäljissä sanotaan, voimme pysyä polulla, joka johtaa takaisin taivaallisen Isän luokse.

Hyräile kirkon lauluja

Olivia Corey Randall

Perustuu tositahtumaan

Essi piti laulamista. Alkeisyhdistyksessä laulaminen teki hänet onnelliseksi. Hän tiesi, että Jeesus kuunteli mielellään hänen laulamistaan.

Eräänä päivänä äiti ja isi lauloivat sakramentti-kokouksessa erästä laulua. Essikin halusi laulaa, mutta hän ei osannut sanoja.

”Miksi olet surullinen?”
äiti kysyi Essiltä.

”Minä en osaa
laulun sanoja”, Essi
sanoi.

”Minulla on idea”, äiti sanoi. ”Kun ensi viikolla laulamme, niin sinä voit hyräillä mukana.”

Essistä tuntui paljon paremmalta. Hän piti hyräilemisestä.

Seuraavalla viikolla Essi hyräili samalla kun isi ja äiti lauloivat kirkon lauluja. Essi oli iloinen. Hän tiesi, että Jeesus kuunteli mielellään hänen hyräilemistään. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Mummin lempikukka

Karen Nicolaysen Baxter

Minusta on hauskaa poimia kukkia mummin kukkamaalta.

*Niiden värit ovat todella kauniita – sinisiä, violetteja,
pinkkejä ja punaisia.*

*Mummi antaa minulle suukon ja taputtaessaan minua
poskelle sanoo minulle:*

*”Sinä olet kyllä suloisin kukkanen, minkä olen missään
nähtyt!”*

**Vanhin LeGrand Richards
(1886–1983)**

kahdentoista apostolin
koorumiasta

EPÄTAVALLISIA NUORUKAISIA

Sain kirjeen eräältä lähetyssaarnaajalta Kaliforniasta. Hän kertoi, että yksi naisten kerhoista oli järjestämässä virallista lounastilaisuutta eräässä hotellissa. Tilaisuudesta vastaava nainen oli varannut pöytään ylimääräisen paikan, ja hän sanoi: ”Kun seuraava sotilas kulkee ohi, kutsumme hänet istumaan pöytään tälle paikalle.” No, hän sattui olemaan mormoninuorukainen.

Kun kahvia tarjoihtiin, hän ei koskenut kahviin. Ymmärrättehän, miten helppoa nuorukaisen olisi ollut sanoa: ”No jaa, äiti ei ole täällä. Isä ei ole täällä. Piispa ei ole täällä. Olen ainoa mies kaikkien näiden naisten seurassa. Pienestä kahvikupposesta ei liene minulle mitään haittaa.”

Mutta hänen oli ilmaistava kiitokset Herralle, joka oli kutsunut hänet pimeydestä ihmeelliseen valoon, joten hän ei koskenut kahviin. He tarjoutuivat tuomaan hänelle teetä, mutta sitäkään hän ei halunnut. Sitten he halusivat tietää hänestä kaiken. Se tarjosi hänelle tilaisuuden kertoa heille, kuinka hänet oli kasvatettu. Ja kun he olivat syöneet, naiset syyttivät savukkeensa ja tarjosivat muillekin. Nuori sotilas tietenkin kieltäytyi. Siinä samassa yksi paikalla olleista naisista päätti: ”Jos mormonilähetyssaarnaajat joskus tulevat minun ovelleeni, niin minä päästän heidät sisään. Haluan tietää lisää ihmisistä, jotka osaavat kasvattaa sellaisen nuorukaisen, joka tänään istui pöydässämme.”

Eräs mormoninuorukainen lähetettiin upseeri-kouluun Yhdysvaltain itäosiin. Varuskuntaan tuli

*”Miksi kohotit
kunniakseni
lasillisen maitoa?”*

uusi komentava upseeri, ja hänen kunniakseen järjestettiin juhla-ateria. Pöydässä kunkin lautasen vieressä oli cocktaillasi. Kun koitti oikea hetki, jokainen tulevista upseereista nousi seisomaan cocktaillasi kädessään kohottaakseen maljan saapuneen upseerin kunniaksi. Kaikki paitsi yksi nuorukainen, ja hän puolestaan kohotti maitolasin.

No, komentava upseeri näki sen. Kun ohjelma oli päättynyt, hän meni suorinta tietä kyseisen nuorukaisen luo ja kysyi: ”Miksi kohotit kunniakseni lasillisen maitoa?”

”Herra upseeri”, nuorukainen sanoi, ”en ole koskaan elämäni aikana koskenut alkoholiin. En halua koskea siihen, vanhempani eivät haluaisi minun koskevan siihen, enkä usko Teidänkään haluavan minun koskevan siihen. Ja halusin kohottaa maljan Teidän kunniaksenne, joten arvelin, että Teille sopisi, jos kohottaisin maljana sen, mitä olen tottunut juomaan.”

Upseeri sanoi: ”Ilmoittaudu aamulla esikunnassa”, ja sanoi nuorukaiselle tarkan ajan.

Luullakseni tuo nuorukainen vietti unetoman yön, mutta kun hän seuraavana aamuna meni upseerin toimistoon, upseeri antoi hänelle pestin omassa esikunnassaan selittäen: ”Haluan ympärilleni miehiä, joilla on rohkeutta tehdä se, mitä he pitävät oikeana, riippumatta siitä, mitä kaikki muut ajattelevat siitä.”

Eikö se olekin hienoa! Hänkin oli epätavallinen nuorukainen, vai mitä? Toivon, että te kaikki olette epätavallisia. Toivon, että jos koskaan olette vastaavassa tilanteessa, niin teette oikean valinnan. ■

Artikkelista ”Stories from the General Authorities: An Uncommon People”, New Era, helmikuu 1974, s. 28–29.

NÄKEMYKSIÄ

Mistä saan toivoa?

”Jokaisella meistä on aikoja, jolloin meidän tarvitsee tietää, että asiat muuttuvat parempaan suuntaan. – – Minun julistukseni on, että juuri tätä Jeesuksen Kristuksen evankeliumi tarjoaa meille, erityisesti hädän hetkinä. *On olemassa* apua. *On olemassa* iloa. – – Älä vain keskeytä. Jatka vain kävelemistä. Jatka vain yrittämistä. – – Kaikki järjestyy lopulta. Luota Jumalaan ja usko meitä odottavaan hyvään. – – Jotkin siunaukset tulevat pian, jotkin tulevat myöhemmin, jotkin tulevat vasta taivaassa – mutta niille, jotka omaksuvat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, *ne tulevat.*”

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

SISARIA LIITOSSA

Paikkakunnasta, iästä tai elämäntilanteesta riippumatta kaikki naiset ovat sisaria evankeliumissa.

s. 42

NUORILLE

s. 50

MITEN VOI OPPIA TOSISSAAN

Koulutuksen hankkimiseen liittyy muuta-kin kuin se, että saat hyviä arvosanoja ja suoritat tutkinnon.

LAPSILLE

Konferenssi- vastauksia

Oliko isomummo onnellinen? Isä sanoi, että voisin saada vastauksen kysymykseeni yleiskonferenssin aikana.

s. 67